

Giới thiệu Đường Tăng Xông Tây Du

Truyện hay Đường Tăng Xông Tây Du của Thái Sầu mở ra thế giới tiên hiệp sắc đầy thú vị. Truyện nói về... Xuyên không trở thành Đường Tăng, đạt được hệ thống.

Ngô Không: "Bát Giới nhìn kia, sư phụ đã cướp nữ nhân ngươi thích đi rồi."

Sa Tăng: "Sư phụ hạ thủ lưu tình, các nàng là người, không phải yêu quái."

Bát giới: "Truyện đại sư huynh nhanh khuyên sư phụ không nên đa thương người....."

Đường Tăng: "Yêu quái to gan, xem chiêu!"

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Trở Thành Người Lấy Kinh

Đường Tăng năm nay 25 tuổi, tên của hắn có âm đọc giống Đường Tăng trong Tây Du Ký, bởi vì như vậy cho nên hắn thường xuyên bị chúng bạn trêu chọc là Tam Tạng.

Có đôi khi hắn hoài nghi có phải cha mẹ mình muốn ăn thịt Đường Tăng hay không, cho nên mới đặt tên hắn như vậy.

Hôm nay Đường Tăng mở mắt ra, hắn nhìn thấy rất nhiều hòa thượng đang ngồi bên cạnh, hai bên là thị nữ mặc cổ trang xinh đẹp, bản thân hắn đang ngồi trên bồ đoàn màu vàng óng ánh.

Ở trên đài cao cách hắn không xa có một nam nhân mặc long bào, khí thế cường đại giống như đế vương.

- Đã xảy ra chuyện gì thế này?

Đường Tăng hoài nghi mình đang ngủ mơ, hắn nhớ tối hôm qua uống hơi nhiều cho nên sau đó quên mất trời trăng sương gió.

- Đình, hệ thống khóa kí chủ thành công, mở ra con đường siêu cấp Đường Tăng.

- Siêu cấp Đường Tăng? Nó là cái gì?

Sau đó Đường Tăng phát hiện trong đầu mình xuất hiện một màn hình.

Kí chủ: Đường Tăng

Siêu cấp Đường Tăng: cấp 1 (0/10)

Điểm kinh nghiệm: 0

Kỹ năng: cả bộ kinh Phật phạm cấp

Đạo cụ: không

Đường Tăng nhìn những tin tức này, sau đó trong đầu hắn xuất hiện một lượng tin tức khổng lồ.

Qua năm giây, Đường Tăng triệt để hiểu rõ tiền căn hậu quả, thì ra hắn xuyên việt, hơn nữa xuyên việt lên người Đường Tăng, hơn nữa còn đạt được toàn bộ trí nhớ và tất cả kinh văn Đường Tăng đã xem qua.

Sau khi đã biết rõ mình đang ở đâu, Đường Tăng hưng phấn, thì ra xuyên việt có tồn tại, hắn cũng tiếp nhận thân phận này một cách nhanh chóng.

Về phần thân phận hòa thượng của Đường Tăng? Gặp quý đi thôi, nên tán gái thì phải tán gái.

Đường Tăng đang ngồi trên đài cao giảng giải kinh Phật cho nhiều người.

Nam tử trung niên cách đó không xa chính là hoàng thượng đương đại.

- Đình, hiện tại tuyên bố nhiệm vụ chính tuyến, kí chủ cần phải đi tây thiên lấy kinh, ban thưởng 10 điểm kinh nghiệm!

Trong đầu lại có giọng nói điện tử vang lên.

- Nhiệm vụ?

Đường Tăng búng tỉnh:

- Chẳng lẽ ta còn đạt được hệ thống?

- Kí chủ, ngươi gọi ta?

Giọng nói điện tử xuất hiện.

- Ngươi thật sự là hệ thống? Có thể giới thiệu cho ta biết một chút hay không, điểm kinh nghiệm là thế nào? Thăng cấp ra sao? Thăng cấp có được cái gì?

Đường Tăng hỏi mấy vấn đề liên tục.

- Điểm kinh nghiệm, có thể dùng tại thăng cấp ‘ siêu cấp Đường Tăng ’, sau khi thăng cấp thân thể kí chủ mạnh hơn, nhanh nhẹn tăng lên... Mạnh một cách toàn diện, khả năng chiến đấu cận thân cũng tăng mạnh. Ngoài ra điểm kinh nghiệm có thể dùng làm tiền tệ mua sắm vật phẩm trong Thương Thành.

Hệ thống trả lời.

Đường Tăng nghe xong cũng đỏ mắt.

Kiếp trước hắn xem Tây Du Ký ghét nhất chính là Đường Tăng giả nhân giả nghĩa, bản thân mình tay chân trói gà không chặt lại đi trách Tôn Ngộ Không không tốt thế nào, không tốt ra sao.

Nếu như Đường Tăng có chiến lực cường đại thì tự mình đi làm, nếu Đường Tăng là mình, như vậy...

Đường Tăng đã nghĩ tới hình ảnh mình treo đám yêu quái lên cao rồi đánh.

- Đúng, hệ thống trong Thương Thành có cái gì?

Đường Tăng hỏi.

- Kí chủ có muốn xem hệ thống Thương Thành?

Hệ thống hỏi.

- Có!

Đường Tăng vội vàng trả lời.

Sau đó trong đầu hắn xuất hiện một cái bảng, trên bảng có rất nhiều tin tức, hình ảnh và chú thích.

Kỹ năng: Đạn Chi Thần Công (10 điểm kinh nghiệm).

Nhất Dương Chi (10 điểm kinh nghiệm).

Bá Vương Thần Thương (10 điểm kinh nghiệm); Bá Vương Thần Quyền (10 điểm kinh nghiệm); Huyền Minh Thần Chưởng (10 điểm kinh nghiệm).

Giáng Long Thập Bát Chưởng (100 điểm kinh nghiệm); Lục Mạch Thần Kiếm (100 điểm kinh nghiệm); Cửu Dương Thần Công (100 điểm kinh nghiệm)

...

Cách Sơn Đả Ngưu (1000 điểm kinh nghiệm); Bài Sơn Đào Hải (1000 điểm kinh nghiệm); Hô Phong Hoán Vũ (1000 điểm kinh nghiệm)

...

Tam Thập Lục Biến (1 vạn điểm kinh nghiệm); Thất Thập Nhị Biến (10 vạn điểm kinh nghiệm)

...

Chưởng Trung Phạt Quốc (100 vạn điểm kinh nghiệm); Như Lai Thần Chưởng (100 vạn điểm kinh nghiệm).

Nhìn thấy những này kỹ năng, Đường Tăng trực tiếp trợn mắt há hốc mồm.

- Khốn kiếp, đây không phải võ công trong tiểu thuyết võ hiệp hay sao? Tại sao lại có trong đây?

- Như Lai Thần Chú cần tới 100 vạn điểm kinh nghiệm, nó quá đắt rồi.

Tuy nói như thế nhưng Đường Tăng lại rung động rất lớn, hẳn không rõ lai lịch của hệ thống, thậm chí ngay cả chiêu thức của Như Lai Phật Tổ cũng có?

Kế tiếp hẳn nhìn khu vật phẩm.

Thượng Phương Bảo Kiếm (1 điểm kinh nghiệm); Tinh Thiết Đại Cung (5 điểm kinh nghiệm); Tinh Thiết Đại Phủ (5 điểm kinh nghiệm);

Tuyệt Thế Hào Kiếm (1000 điểm kinh nghiệm); Tuyệt Âm Cuồng Dao (1000 điểm kinh nghiệm);

Xạ Nhật Thần Cung (1 vạn điểm kinh nghiệm); Hiên Viên Thần Kiếm (1 vạn điểm kinh nghiệm).

...

Sau khi xem xong giá cả và vật phẩm, Đường Tăng hít thở dồn dập, những thứ này đều là bảo vật.

- Nói cách khác, chỉ cần ta có đầy đủ điểm kinh nghiệm là có thể đổi những vật này?

Đường Tăng hỏi hệ thống.

- Đúng!

Hệ thống trả lời:

- Nhiệm vụ đầu tiên của kí chủ hiện tại chính là đi lấy kinh.

Đường Tăng gật đầu, hẳn hít sâu một hơi tiêu hóa những tin tức này.

- Nếu như ta không có đoán sai, Quan Âm Bồ Tát sẽ xuất hiện nhanh thôi, lúc đó sẽ chỉ định ta đi tây thiên lấy kinh.

- Thế giới này thật sự có thần tiên sao?

Đường Tăng chờ mong.

Đúng lúc này trên bầu trời xuất hiện hào quang bảy màu, một cô gái xinh đẹp đột nhiên xuất hiện và bay xuống.

- Ah, thần tiên...

- Là thần tiên hạ phàm!

- Quan Âm Bồ Tát?

- Là Quan Âm nương nương...

Người chung quanh đài cao ồn ào, tất cả mọi người đều hưng phấn nhìn nữ tử xuất hiện.

Đôi mắt Đường Tăng sáng ngời, Quan Âm Bồ Tát thật sự là nữ, hơn nữa còn xinh đẹp như thế, xem ra xuyên việt thật tốt!

Đường hoàng vội vàng đứng lên đi ra khỏi đài cao, hẳn quỳ lạy và hô to:

- Bái kiến thần tiên!

Tất cả mọi người chung quanh đều quỳ, bọn họ không dám thở mạnh, tuy nhiên có một người ngoại lệ, đó chính là Đường Tăng.

Không chỉ không quỳ, thậm chí Đường Tăng còn mở to mắt nhìn Quan Âm Bồ Tát, nhìn tư thái xinh đẹp, nhìn đôi ngọc thon dài, nhìn bờ mông đầy đặn, nhìn ngọc phong cao vút...

Thật sự quá đẹp! Nước miếng Đường Tăng chảy ra.

Quan Âm Bồ Tát chân đạp bảo liên hạ xuống mặt đất, bảo liên tự động biến mất.

Đường hoàng hơi ngẩng đầu, ngưỡng mộ nhìn Quan Âm nương nương, ánh mắt vô cùng tôn kính.

Thời điểm này Đường Tăng có phản ứng, vội vàng rời khỏi bô đoàn, lớn tiếng nói:

- Hoan nghênh Quan Âm nương nương đến Đại Đường làm khách!

Đường hoàng suất nữa ngã ngang một bên, khốn nạn, ta là hoàng đế còn chưa lên tiếng, ngươi giành lời thoại của ta làm gì?

Quan Âm Bồ Tát cũng ngạc nhiên nhìn qua, hòa thượng Đường triều này hơi cổ quái.

Càng làm cho nàng ngạc nhiên là, trên người Đường Tăng xuất hiện một loại kim quang chỉ thần tiên mới có thể nhìn thấy, đó là hào quang của người lương thiện mười kiếp mới có.

Đường Tăng vừa dứt lời liền hối hận, Đường hoàng sẽ trách mình? Đừng có chưa trở thành người lấy kinh đã mất đầu.

Lúc này Đường Tăng còn chưa trở thành huynh đệ kết nghĩa với Đường hoàng, Đường hoàng chắc chắn sẽ không cố kỵ nhiều như vậy.

Quan Âm Bồ Tát mỉm cười, không để ý đến Đường Tăng, hấn bảo Đường hoàng đứng lên, nói ra:

- Tây thiên có một bản kinh văn, chỉ cần mạng về có thể bảo vệ quốc thái dân an, ngươi phái người đi lấy kinh, nếu như thành công, thiên đình sẽ bảo vệ Đường triều trăm năm thịnh thế.

Đường hoàng mừng rỡ, cung kính nói:

- Phạm nhân lĩnh mệnh!

Quan Âm Bồ Tát tiếp tục nói:

- Tây thiên xa xôi vạn dặm, cần phải đi một bước một ấn, trải qua chín chín tám mươi mốt nạn mới lấy được kinh văn.

Đường hoàng lập tức biết rõ chuyến đi tây thiên lấy kinh không đơn giản như vậy, nhưng hấn nhất định phải có được chân kinh này.

Sau khi hít sâu một hơi, Đường hoàng nhìn người chung quanh, cất cao giọng hỏi:

- Ai đồng ý lĩnh ý chỉ của trẫm đi tây thiên lấy kinh?

Cơ hội tới!

Đôi mắt Đường Tăng sáng ngời, vội vàng hét lớn:

- Ta nguyện ý, ai dám giành giật với ta, ta liều mạng với hấn!

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Đường Hoàng Sụp Đổ

Đột nhiên hấn phải đứng lên nhận việc, nếu người lấy kinh không phải là mình, làm sao Đường Tăng hoàn thành nhiệm vụ?

Mọi người ngạc nhiên nhìn hấn, Đường hoàng cũng có chút ngạc nhiên khi nhìn Đường Tăng.

Đường Tăng sững sờ, hấn ý thức hành vi bản thân không đúng, vội vàng nói:

- Bản tằng bất tài, nguyện ra sức khuyến khích lấy chân kinh cho bệ hạ, bảo vệ giang sơn Đường triều trăm năm vĩnh cố.

Đường hoàng vui mừng bước lên phía trước, hấn thân thiết kéo tay Đường Tăng, nói ra:

- Rất tốt, từ hôm nay trẫm sẽ kết nghĩa huynh đệ với ngươi, ban cho tên Tam Tạng!

- Đa tạ bệ hạ!

Đường Tăng khom mình hành lễ, trong lòng nói thầm: quả nhiên là thế!

Quan Âm Bồ Tát không ngạc nhiên, bình tĩnh nói:

- Ta ban cho người ngũ bảo khi đi lấy kinh.

Không thể không thừa nhận giọng nói của Quan Âm Bồ Tát phi thường dễ nghe, đó là giọng nói ẩn chứa khí chất thiếu nữ thanh xuân và thiếu nữ thành thục, cho dù trên người nàng tỏa ra khí tràng không ai dám khinh nhờn.

Hào quang lóe lên, năm kiện bảo vật đồng thời xuất hiện trước mặt Đường hoàng, theo thứ tự là một áo cà sa, một cây tích trượng, ba vòng kim cô.

Quan Âm Bồ Tát nói:

- Đây áo cà sa tên ‘ Cầm Bào cà sa ’, trên đó khảm thất bảo, thủy hỏa bất xâm, có thể ngăn cản yêu khí.
- Cây tích trượng này tên ‘ Cửu Hoàn Tích Trượng ’, chắc chắn không hư, có được uy lực chấn nhiếp.
- Ba vòng kim cô này phân biệt là kim, tỳ, cầm ba cô, có thể dùng hàng phục yêu ma thần thông quảng đại.
- Chuyến đi này gian nan hiểm trở, trên đường yêu ma quỷ quái hoành hành, năm bảo này sẽ trợ giúp người một tay.

Quan Âm Bồ Tát nói xong toàn thân tỏa ra hào quang rồi sau đó thân thể bay lên không trung.

- Tiễn biệt Quan Âm!

Đường Tăng vội vàng hô lớn, ánh mắt nóng bỏng nhìn nàng.

Đường Tăng vừa nói xong Quan Âm Bồ Tát đã biến mất, nhưng vào lúc biến mất nàng vô ý thức nhìn Đường Tăng, trong mắt hiện ra vẻ cổ quái, lúc này nội tâm của nàng suy sụp.

- Quả nhiên làm thân tiên quá trâu bò nha, tới vô ảnh đi vô tung!

Đường Tăng nghĩ thầm trong lòng, đồng thời còn nói thêm một câu:

- Đáng người Quan Âm quá tốt, nếu nàng làm bạn gái của mình chắc chắn không tệ.

Đường hoàng bên cạnh nghe Đường Tăng nói thầm, hán đồ mồ hôi lạnh, sợ hãi gần chết.

Đường Tăng thấy thế liền nói:

- Thất thần làm gì? Nhanh chuẩn bị đi, không muốn lấy kinh sao?
- Lớn mật!

Bỗng nhiên lão thái giám bên cạnh quát.

Đường Tăng bừng tỉnh, lập tức ý thức được thân phận của mình, vội vàng đổi giọng:

- Bệ hạ bớt giận, bản tăng có ý nói lấy kinh cao hơn tất cả, bản tăng cũng vì giang sơn xã tắc, quốc thái dân an mà thôi.

Đường hoàng nghe vậy liền cười ha ha:

- Không sao cả, hiền đệ nói đúng, lấy kinh nghiệm cao hơn tất cả, người đâu... Mau chuẩn bị.

Hoàng đế nói một câu, kẻ dưới chạy gãy chân!

Sau mười phút mọi thứ đã sẵn sàng, chứng minh thân phận khi đi xa, hành lý, tắm y tắm rửa, thậm chí còn có một ít lương thực, kim bát đũa hóa duyên và một con ngựa trắng.

- Bệ hạ, hiện tại bằng tăng có thể đi?

Đường Tăng dò hỏi.

- Đúng, đi nhanh đi, hiền đệ, trăm tiền người ra khỏi thành.

Sắc mặt Đường hoàng thành kính, hân cũng tin Phật, tự nhiên hi vọng sớm ngày đạt được chân kinh, tuyên dương Phật pháp, quốc thái dân an.

Nội tâm Đường Tăng mừng thầm, quả nhiên quân vương vô tình, vì giang sơn của mình mà thật sự lãnh khốc vô tình, dù gì lão tử cũng là người đi lấy kinh, người tốt xấu gì cũng phải hầu hạ com nước cho ta, còn phải tặng vài mỹ nữ hưởng thụ nữa chứ!

Đương nhiên hắn chỉ dám nghĩ trong lòng, Đường Tăng không dám nói ra.

Mặc Cẩm Bảo cưỡi sa, cưỡi Cửu Hoàn Tích Trượng, Đường Tăng lưu luyến không rời nhìn những cung nữ xinh đẹp, rồi sau đó thấy chết không sờn đi cùng Đường hoàng ra khỏi thành.

Hắn hiện tại có khí khái của Kinh Kha vượt sông đi ám sát Tần Thủy Hoàng.

Khua chiêng gõ trống, cả nước vui vẻ đưa tiễn, cả đô thành Đại Đường vui mừng, có thần tiên hàng lâm, chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ sẽ giúp thiên hạ thái bình trăm năm.

- Lão tử phải đi các ngươi cao hứng như vậy?

Tuy Đường Tăng đang tươi cười nhưng trong lòng mắng thầm.

Hai giờ sau, bên ngoài tường thành vài dặm đều có người đưa tiễn.

Sắc mặt Đường hoàng ngưng trọng nói với Đường Tăng:

- Hiền đệ, đoạn đường này gian nan hiểm trở, trên đường cẩn thận.

- Đa tạ bề hạ quan tâm.

Trong lòng Đường Tăng bĩu môi, mặt ngoài cung kính trả lời.

Lúc này thái giám lấy hai chén rượu ngon đưa tới.

Đường hoàng tự mình cầm một chén đưa cho Đường Tăng, sau đó mình cũng cầm một chén, nói:

- Hiền đệ, lần này trăm thật sự tiễn ngươi đi, mong ngươi sớm ngày bình an quay về!

- Cảm tạ hoàng thượng!

Đường Tăng uống sạch chén rượu, cảm thấy ngoài ý muốn, rượu này không tồi.

Đường hoàng có ảo giác mình không phải đang đối mặt với cao tăng, mà đang đối mặt với đại hán hào sảng.

- Lên ngựa!

Đường hoàng nói ra.

Đường Tăng đành phải đi lên bạch mã, bạch mã này không phải tiểu Bạch Long biến thành.

Kiếp trước Đường Tăng đã cưỡi ngựa cho nên chuyện này không làm khó hắn.

Sau khi lên ngựa, Đường Tăng lại lưu luyến liếc nhìn... Cung nữ xinh đẹp sau lưng.

- Hiền đệ, lần này đi xa vạn dặm, khi nào ngươi có thể trở về?

Đường hoàng hỏi.

- Ngươi ngốc sao, đương nhiên là sau khi lấy được kinh mới trở về!

Đường Tăng nói ra, nội tâm của hắn đang oán thầm, khốn kiếp, bây giờ phải đi lấy kinh rồi.

Đường hoàng sững sờ, trong mắt hiện ra vẻ giận dữ nhưng hắn lại không muốn thất bại vào lúc này, mỉm cười hỏi lần nữa:

- Hiền đệ, ngươi có lời gì muốn nói không?

Đường Tăng nghe xong hít sâu một hơi, nghiêm trang nói:

- Có gì đặc biệt chứ, nơi này không lưu ta, sẽ có chỗ lưu ta! Thế giới lớn như vậy, ta phải đi xem các nơi! Giá!

- Giá!

Hắn thúc vào bụng ngựa rồi đi.

Đường hoàng sững sờ tại chỗ, trong nháy mắt này hắn có xúc động muốn chém Đường Tăng.

Đồng thời Đường hoàng cũng hoài nghi, đề vị cao tăng này đi lấy kinh có phải lựa chọn chính xác hay không?

...

Bạch mã lướt gió tây, trời chiều đã hoàng hôn!

Đường Tăng cười ngựa trắng, nội tâm chỉ chạy về hướng mặt trời lặn.

- Con đường tây thiên, lão tử tới đây!

Hắn một tay cầm dây cương, một tay cầm Cửu Hoàn Tích Trọng, đầu đội mũ cao tăng cười trên lưng ngựa, Cẩm Bào cả sa đón gió phát phới.

Hắn cười ngựa chạy hơn trăm dặm, rốt cuộc Đường Tăng mới dừng lại trong khe núi.

Xoay người xuống ngựa, hắn cột bạch mã vào thân cây, Đường Tăng tìm nơi thả nước, nội tâm thờ dài.

Bốn ba vài giờ, thân thể hắn sớm mệt mỏi rã rời.

- Quả nhiên đi tây thiên lấy kinh không phải chuyện dễ dàng.

Đường Tăng nói thầm một tiếng, đồng thời hắn xem nhiệm vụ trong đầu.

Quả nhiên nhiệm vụ biểu hiện đã hoàn thành, thân phận hiện tại của hắn là:

Kí chủ: Đường Tăng

Siêu cấp Đường Tăng: cấp 1 (0/10)

Điểm kinh nghiệm: 10

Kỹ năng: cả bộ kinh Phật phạm cấp

Đạo cụ: Cẩm Bào cả sa; Cửu Hoàn Tích Trọng; Tam Cô

- Năm bảo cũng là đạo cụ?

Đường Tăng ngạc nhiên, hắn biết rõ tác dụng của Cẩm Bào cả sa khi xem Tây Du Ký kiếp trước, hắn sẽ mặc nó vào lúc tới thánh địa tây thiên lấy kinh.

Cửu Hoàn Tích Trọng ngoại trừ rắn chắc không bị hư ra, không biết nó còn có tác dụng gì khác.

Tam Cô theo thứ tự là khăn cô, kim cô, cấm cô.

Khăn cô hắn là cho Tôn Ngộ Không mang, kim cô là cho Sa Tăng, cấm cô thì cho Trư Bát Giới.

Đường Tăng nhìn kỹ Cửu Hoàn Tích Trọng trong tay, hắn phát hiện đây là đồ tốt.

- Quan Âm Bồ Tát nói Cửu Hoàn Tích Trọng có uy lực chấn nhiếp, tại sao ta không thấy?

Đường Tăng vội vàng kêu gọi trong lòng:

- Hệ thống đi ra, Cửu Hoàn Tích Trọng dùng như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Thăng Cấp, Mạnh Hổ

Dịch: Dạ Tâm (Tạ)

- Trong lòng thành kính, kích hoạt bằng ý chí!

Hệ thống trả lời bằng tiếng điện tử:

- Phải tiêu hao một vạn điểm kinh nghiệm mới mở hết uy năng kinh khủng của tích trọng!"

- What? Một vạn? Đây hệ thống, mày bị nhiễm virus rồi hả?

- Hệ thống không nhiễm virus.

Hệ thống đáp.

Đường Tăng nhở một cái đáp:

- Diên rồi, hệ thống mày diên rồi hả? Tao bây giờ mới có mười điểm kinh nghiệm thôi mà!

Hệ thống chẳng đáp.

Đường Tăng bĩu môi, rồi quay sang quan sát mặt trên của cây tích trượng, lẩm bẩm:

- Cừu hoàn tích trượng quả thật có công năng đặc thù sao?"

Đường Tăng tuy vui lẩm cẩm nhưng vừa nghĩ tới phải tiêu hao một vạn điểm kinh nghiệm thì chẳng thể vui thêm được nữa. Hắn hiện tại cũng mới có mười điểm kinh nghiệm thôi a.

- Mười điểm kinh nghiệm bọ thì làm gì được đây?"

Đường Tăng nhanh chóng suy nghĩ, ý nghĩ bật ra đầu tiên chính là mua một cái kỹ năng.

Nhưng rất nhanh thân thể mệt mỏi rồi liền đưa hắn quay về hiện thực. Hắn lập tức nghĩ đến rằng nếu như thân thể yếu đuối, cơ sở thiếu vững chắc thì cho dù có kỹ năng đi nữa thì cũng không thể phát huy hết sức mạnh.

Giống như viên đạn vậy. Tuy đồng dạng là đạn thể nhưng nếu như dùng bắn ra từ súng lục phổ thông thì uy lực cũng bình thường mà thôi. Nhưng mà nếu như dùng súng ngắm bắn thì uy lực mạnh hơn vô số lần đó nha.

Mà thân thể thì giống như cây súng, kỹ năng thì tương đương với viên đạn. Thân thể nào cường đại hơn với cùng một kỹ năng thì phát huy ra uy lực lớn hơn rồi.

Cho nên, trong tích tắc Đường Tăng liền quyết định, có mười điểm kinh nghiệm thì thôi dùng cho tăng cấp vậy.

- Hệ thống, ta muốn thăng cấp

Đường Tăng trầm nói.

- Kengggg... Lên cấp thành công!

Hệ thống xướng lên.

Trong nháy mắt, Đường Tăng cảm giác thân thể bỗng trở nên mạnh mẽ, tựa hồ có trong cõi mình mình có năng lượng truyền vào trong thân thể hắn vậy.

Cảm giác mệt mỏi do cưỡi ngựa lâu mang đến đã bị quét sạch, Đường Tăng cảm thấy các giác quan của mình đã mạnh hơn, lực lượng và độ nhanh nhạy cũng đồng thời mạnh hơn một chút.

Thời gian thăng cấp kéo dài chừng một giây. Lúc này Đường Tăng cảm giác rằng một quyền của mình có thể đánh chết tươi một người bình thường.

- Không tệ nha, mặc dù không có có ghê gớm như trong tưởng tượng nhưng ít ra cũng có sức tự vệ!

Đường Tăng quả thật cao hứng. Hiện tại thân thể của hắn mạnh tuyệt đối có thể so với vô địch quyền anh thế giới ở kiếp trước rồi.

- Nhưng ở đây có phải là Trái Đất hay không?

Đường Tăng bỗng nhiên nghĩ đến vấn đề này, sau đó hắn liền hỏi hệ thống.

- Kí chủ không đủ quyền hạn.

Hệ thống trả lời.

- Cái này cũng đòi quyền hạn sao?

Đường Tăng chẳng biết nói gì nữa. Bất quá kiếp trước của hắn ở Địa Cầu cũng chẳng có gì phải lo, không biết cũng chẳng quan trọng.

Lúc này tin tức về Đường Tăng đã biến hóa:

Kí chủ: Đường Tăng

Siêu cấp Đường Tăng: 2 cấp (0/20đ)

Điểm kinh nghiệm: 0

Kỹ năng: Toàn văn Phạm cấp kinh Phật

Đạo cụ: Cẩm Bào Cà Sa; Cừu Hoàn Tích Trọng; Tam Cô

- Nói cách khác, ta muốn lên tới cấp 3 phải cần tới 20 điểm kinh nghiệm?

Đường Tăng nhăn nhó hỏi nhưng vẫn mỉm cười, mặt đầy từ bi, một tay cầm Cừu Hoàn Tích Trọng, một tay thủ thế bái phật, khẽ tụng:

- Ngẫu mễ đầu phát!

Chú thích: Ngẫu mễ đầu phát có thể hiểu là câu nói lái của A di đà phật, hai cụm từ này phiên âm tiếng trung cũng na ná nhau. A(ā) di(mi) đà(tuó) phật(fó) – Ngẫu(ẫu) mễ(mi) đầu(tóu) phát(fǎ).

- Keng... Nhiệm vụ chính tuyến đã xuất hiện.

Hệ thống lại vang lên:

- Vượt kiếp nạn thứ nhất – Độ Quá Mãnh Hồ Sâm Lâm (Đi qua rừng rậm mãnh hổ). Thưởng: 10 – 100exp.

Chú thích: Từ nay các tên nhiệm vụ thống nhất là ghi tiếng Hán Việt nhé.

- Sao? Đây hệ thống, 10 – 100exp là có ý nghĩa gì?

Đường Tăng hỏi.

- Xem xét mức độ hoàn thành của kí chủ, nếu hoàn thành càng tốt thì thưởng điểm kinh nghiệm sẽ càng nhiều.

Hệ thống trả lời.

- Như thế nào mới được coi là hoàn thành càng tốt vậy?

- Kí chủ tự mình lĩnh ngộ.

- Ngẫu mễ đầu phát!

Đường Tăng lại tuyên một câu phật hiệu.

Hệ thống: "..."

Sắc trời dần dần đen lại. Đường Tăng nhất thời lúng túng. Tuy kiếp trước hắn có kinh nghiệm đã ngoại qua đêm nhưng đã ngoại ở kiếp trước là khác xa bây giờ nha.

Kiếp trước đã ngoại tới đa là có mấy con trùng độc mà thôi, nhưng kiếp này là có mãnh thú, thậm chí có cả yêu quái nữa.

- Đây hệ thống, đêm nay tao ngủ ở đâu?

Đường Tăng trầm hỏi.

Hệ thống im lặng.

- Ngẫu mễ đầu phát!

Tuyên một câu phật hiệu lần thứ hai, Đường Tăng trong lòng khẽ động, nghĩ:

- Đi về phía trước chắc là Mãnh Hồ Sâm Lâm, cộp tuy rằng cùng là họ nhà mèo nhưng thời gian hoạt động không phải vào ban đêm nha.

- Ta sao không thừa dịp bóng đêm mà xông qua?

Trong lòng nghĩ, Đường Tăng cũng dự định làm như vậy. Với tương lai thăng cấp, hắn ngay cả một điểm cảm giác mệt mỏi cũng không có, trái lại cả người đều là lực lượng.

- Mã huynh đệ, đi nào!

Đường Tăng phóng người lên ngựa, vẫn đi về phía trước.

Bất quá bạch mã tựa hồ đã mệt muốn chết rồi, tốc độ chạy đi đã chậm rất nhiều.

Cuối cùng trời cũng đã tối, sắc trời đen như mực, mà Đường Tăng cũng rốt cục đã đi vào cánh rừng.

- Nếu giống y như trong phim Tây Du Ký thì ta đi qua Mãnh Hồ Sâm Lâm là sẽ tới Ngũ Chi Sơn rồi.

Đường Tăng vừa cười trên lưng ngựa, vừa ăn lương khô, một bên vội vàng thúc con bạch mã chậm rãi đi về phía trước, quả thật là bạch mã đã mệt muốn chết rồi.

- Được rồi, này hệ thống. Trong truyện Tây Du, cái Mãnh Hồ Sâm Lâm này cũng là nạn thứ năm rồi mà? Ngươi sao lại nói nó là nạn thứ nhất vậy?

Đường Tăng hỏi.

- Không nên đánh đồng với truyện dân gian!

Hệ thống đáp.

- Ngẫu mễ đầu phát!

Đường Tăng nói thầm.

- Được rồi, điểm kinh nghiệm chỉ có thể thu được từ nhiệm vụ thôi sao?

Đường Tăng hỏi.

- Ngoại trừ thu từ nhiệm vụ, còn có giết yêu quái nữa.

Hệ thống đáp.

- Giết yêu quái???"

Ánh mắt Đường Tăng nháy mắt phát sáng.

- Uòm...

Bỗng nhiên một tiếng hổ gầm vang vọng cả cánh rừng. Đường Tăng giật mình kinh hãi.

- Rầm rập... Rầm rập...

Bạch mã bỗng hoảng sợ kêu to, chân trước bật lên thật cao, quăng Đường Tăng đang ngồi ở trên ngã xuống một cú sml chổng cả bốn vó.

Sau đó bạch mã nhanh chóng xoay người bỏ chạy.

- Đồ rác rưởi, đứng lại..

Đường Tăng sắc mặt đại biến, hần chưa kịp đuổi theo cũng đã cảm giác nguy hiểm nghệt thờ.

Ngay sau đó, mặt đất tựa hồ rung lên nhẹ nhẹ, một đầu mãnh hổ cao tới một thước năm lao ra từ trong bóng tối.

Đó là một con hổ cao chừng một thước rưỡi, dài ba một thước.

Đường Tăng hồn vía lên mây, trong lòng mắng to. Không phải trong sách nói con cọp không hoạt động vào ban đêm sao? Chẳng lẽ thứ chết tiệt này không giống như người ta đồn sao?

Ở kiếp trước hần thường nghe người ta đồn trong núi gặp cọp như thế nào, phải làm gì, ra sao, vân vân và vân mây...

Nhưng bây giờ gặp ngay một con cọp đang sừng sững trước mặt thì Đường Tăng chỉ cảm thấy hai chân như nhũn ra, cảm thấy áp lực nặng nề, một mét cũng không chạy nổi.

- Ngẫu mễ đầu phát... Hệ thống, ngươi sao không mau ra đây, tao làm sao bây giờ?

Đường Tăng trong miệng kêu to.

- Theo tính toán của hệ thống, biện pháp tốt nhất hiện tại là kí chủ mau xoay người chạy, nghìn vạn lần không nên quay đầu lại!

Hệ thống đáp.

- Được lắm, tao chạy... Nhưng người tề liệt rồi...!

Đường Tăng liền giăng lấy Cửu Hoàn Tích Trọng, nhắm đầu mãnh hổ đập tới.

- Coongggg...!

Một cái đập “thánh thót” trúng vào đầu con mãnh hổ.

Đường Tăng chẳng hề cho ý định giao lưng mình cho kẻ địch.. Đằng nào cũng chạy không thoát, chẳng bằng thừa dịp bây giờ còn sức thì đánh nó một cái đã!

- Uònnnnnn..

Mãnh hổ đã tức giận rồi. Một tiếng hổ gầm đinh tai nhức óc vang lên khiến cho đám cây rừng phụ cận đều bị rung lên xào xạc.

Đường Tăng liền cảm thấy một mùi tanh đập vào mặt, hai chân mềm nhũn, bây giờ đừng nói là chạy trốn, ngay cả đứng thẳng cũng thành vấn đề rồi. Oai cộp quả nhiên là không giả, đúng là có thật nha!

Hơn nữa thế giới này còn có yêu quái. Con cộp lớn như vậy thì chắc là đã sắp thành tinh cmnr.

Mãnh hổ rống xong liền lập tức bỏ nhào về phía trước, cái miệng to như chậu máu táp tới Đường Tăng.

- Đúng là đi tìm chết mà!

Đường Tăng leo tới, đâm thẳng Cửu Hoàn Tích Trọng vào cái miệng to như chậu máu của con cộp.

Miệng hổ táp một cái thật mạnh, có thể nó căn bản chẳng thèm để tâm cái Cửu Hoàn Tích Trọng kia vào mắt, cắn một cái sẽ đứt ngay... nhưng...

- Kéttttt...

Một tiếng vang dội, Đường Tăng cảm thấy đôi tay chấn động một cái rất mạnh, sau đó liền thấy con mãnh hổ đột ngột nhảy lùi về sau, mắt hổ hiện lên thần sắc thống khổ.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Đường Tăng Cường Đại

Đường Tăng nắm lấy cơ hội, rút Cửu Hoàn Tích Trọng ra ngoài sau đó vung mạnh nện vào đầu mãnh hổ. (headshot)

Ầm!

Một trọng nện đã nện con mãnh hổ nghiêng đầu qua một phía.

Rống..

Mãnh hổ đã tức giận thật sự, nó gào rú dữ dội.

- Rống con em nguoi!

Đường Tăng cũng rống to, hai tay cầm Cửu Hoàn Tích Trọng nện xuống liên tục.

Kết quả mãnh hổ vung một vuốt ngăn cản.

Keng!

Cửu Hoàn Tích Trọng bị đập bay đi, ngay cả Đường Tăng cũng bị lực quán tính đẩy bay ra sau.

- Mẹ kiếp...

Đường Tăng vội vàng lăn qua bên cạnh trốn ra đằng sau khe hở hai cây đại thụ, lúc này hắn mới ngẩng đầu nhìn mãnh hổ.

Mãnh hổ không lập tức tiến công mà đứng tại chỗ hung ác nhìn chăm chăm vào Đường Tăng, trong miệng của nó có máu chảy ra, ánh mắt của nó vô cùng thống khổ.

Đường Tăng đã hiểu xảy ra chuyện gì, nguyên nhân là do Cửu Hoàn Tích Trọng nện hư hàm răng của nó.

Mãnh hổ gào rú thảm thiết, nó đi từng bước tiến lên phía trước, ánh mắt của nó đầy dữ tợn nhìn Đường Tăng.

Đường Tăng vội vàng lui về phía sau, kết quả thân thể to lớn của mãnh hổ bị kẹt giữa hai gốc đại thụ.

Đường Tăng mừng rỡ, vội vàng đi vòng ra sau mãnh hổ nhất lại Cửu Hoàn Tích Trọng, kế tiếp hấn nhiệt tình nện vào hông và mông mãnh hổ.

Rống... Rống...

Mãnh hổ gào thét, nó ra sức giãy dựa rất mãnh làm hai cây đại thụ lắc lư rất mạnh, hơn nữa cái đuôi như roi sắt của nó quét ngang, suýt nữa còn quét bay Cửu Hoàn Tích Trọng trong tay Đường Tăng ra xa.

Cót ketz, cốt ketz...

Hai cây đại thụ bị mãnh hổ giãy dựa nên bị nghiêng, mắt thấy nó sắp tránh thoát ra ngoài.

Đường Tăng thấy thế không ổn, hấn vội vàng bơi mỡ vào chân bỏ chạy thật nhanh.

- Ta nhất định sẽ trở lại!

Lúc giọng nói vang lên thì bóng người đã đi xa.

Một hơi chạy mấy ngàn thước, chạy tới lúc Đường Tăng mệt mỏi liền dừng lại.

- Tại sao súc sinh kia không đuổi theo?

Đường Tăng vẫn còn sợ hãi thở hồng hộc, trong mắt còn mang theo cảm giác sống sót sau tai nạn, tâm tư của hấn cũng thay đổi.

- Ca cũng là người đánh hổ mà!

Đường Tăng cảm thấy đắc chí, đáng tiếc hiện tại không có đối tượng để nói khoác.

- Mẹ nó, nóng chết lão tử rồi!

Đường Tăng cảm mũi cao tăng quạt gió, sau đó vô ý thức sờ vào đầu trọc của mình.

- Ngẫu bạch phát! Cái đầu trọc này cạo thật sạch sẽ!

Ngồi nghỉ suốt mười phút, rốt cuộc Đường Tăng cũng không cảm thấy mệt mỏi, hấn lại đội mũ và cầm Cửu Hoàn Tích Trọng lên đi tìm bạch mã.

Nếu như chỉ có con ngựa thì không cần lo lắng, vấn đề nằm ở chỗ trên người con ngựa có lương khô và các giấy tờ chứng minh thân phận, còn có tam cô, hấn không thể vứt bỏ chúng được.

Tìm hơn nửa ngày trong rừng cũng không tìm thấy bạch mã, Đường Tăng hơi bận tâm, chẳng lẽ nó bị mãnh thú ăn thịt?

Ngao!

Vừa nhấc tới mãnh thú liền có một con mãnh thú lao tới.

Đây là con lợn rừng, dưới mũi là cặp răng nanh thật dài.

Đường Tăng nhìn con lợn rừng này, hấn sững sờ ngây người một lát, còn tưởng rằng Trư Bát Giới xuất hiện sớm.

Vào lúc con lợn rừng lao thẳng về phía hấn, hấn mới kịp phản ứng, trực tiếp nâng cây trượng lên nện xuống.

Loảng xoảng...

Cửu Hoàn Tích Trọng nện vào đầu lợn rừng, lực lượng thật lớn phản chấn trở lại làm hấn bay vào bụi cỏ phía sau.

Hôm cấp siêu cấp Đường Tăng Đường Tăng đã thăng cấp 2, tuy gặp nguy hiểm khi đối mặt với mãnh hổ nhưng cũng tạo thành lực trùng kích rất lớn với con lợn rừng này.

Quả nhiên con lợn rừng nằm lăn trên đồng cỏ, thân thể run rẩy vài cái sau đó bất động.

- Định, đạt được 2 điểm điểm kinh nghiệm.

Bỗng nhiên trong đầu hắn có tiếng hệ thống nhắc nhở.

- Ân? Tại sao lại như thế?

Đường Tăng sùng sốt:

- Hệ thống, ta đạt được 2 điểm điểm kinh nghiệm do giết lợn rừng sao?

- Vâng, chúc mừng kí chủ.

Hệ thống đáp.

Đường Tăng vô cùng hưng phấn:

- Ý người nói là... Mục tiêu bị giết không nhất định là yêu quái cũng được?

- Chỉ cần là kẻ địch của kí chủ đều có thể.

Hệ thống nói.

- A!

Đường Tăng vui vẻ, như vậy hắn có thêm một biện pháp tìm kinh nghiệm.

Hắn kiểm tra thi thể lợn rừng, phát hiện xương mũi của lợn rừng bị Cửu Hoàn Tích Trọng nện dẹp, ngay cả não cũng rút ra ngoài.

- Quả nhiên, lực lượng của ta tăng lên rất nhiều, tuy vẫn yếu hơn lão hổ nhưng giết mãnh thú quá dễ dàng.

Lão hổ không chỉ có hình thể to lớn, thân thể và xương cốt của nó rất cứng rắn, dân gian có từ ngữ "Long gân hổ cốt", ý nói toàn thân lão hổ vô cùng cường đại.

Đường Tăng lại kiểm tra Cửu Hoàn Tích Trọng, chín vòng kim loại trên Cửu Hoàn Tích Trọng dính rất nhiều máu và chất lỏng nhầy nhầy, chắc là máu của lợn rừng và nước dịch của lão hổ.

Sau khi rửa sạch Cửu Hoàn Tích Trọng, Đường Tăng quay người đi trở về.

Tuy hắn rất muốn tìm dã thú giết để tìm điểm kinh nghiệm, nhưng Đường Tăng lo lắng bạch mã đã biến mất hơn, dù sao tam cô và các giấy tờ đang ở trên đó.

Đường Tăng suy đoán, có lẽ bạch mã theo đường cũ rời khỏi rừng rậm.

Quả nhiên vừa ra khỏi rừng rậm không lâu, Đường Tăng nhìn thấy một con ngựa đang ăn cỏ trong bóng tối, chính là con ngựa của hắn.

Đường Tăng vui vẻ, hắn vội vàng kiểm tra vật phẩm, khá tốt vẫn còn đầy đủ.

- Mã huynh đệ, đi, ca mang người trở về báo thù!

Đường Tăng dắt ngựa muốn đi vào rừng rậm.

Tuy hắn không dám đi tìm lão hổ kia lần nữa, nếu đi tìm dã thú khác kiếm điểm kinh nghiệm thì không thành vấn đề, tuy bây giờ là buổi tối nhưng khó ngăn cản nhiệt huyết của thanh niên.

Dường như bạch mã đã sợ hãi nghiêm trọng, cho dù Đường Tăng kéo như thế nào nó cũng không tiến vào khu rừng.

- Mã huynh đệ, đừng sợ, ca sẽ bảo vệ người, đi mau ah.

Đường Tăng thúc giục.

Bạch mã làm như không nghe thấy, nó đứng bất động.

Đường Tăng đành phải đổi một biện pháp, buông dây cương ra, hắn vỗ vào mông bạch mã:

- Đi một chút đi, đừng sợ, không phải còn có ca hay sao? Sợ cái bướm!

Bạch mã bị đẩy về phía trước cũng không đi.

- Móa, người có đi hay không?

Đường Tăng tức giận, một cước đá vào mông con ngựa.

Hí hí hí...

Bạch mã kêu to, sau đó nó nhấc chân sau lên chơi song phi.

Đùng...

Đường Tăng không kịp chuẩn bị nên bị đá bay ra xa ba trượng, hắn bị đá bay vào đồng cỏ, có cảm giác xương ngực đã bị gãy.

- Khốn nạn!

Đường Tăng giận thật sự, hắn bò ra khỏi đồng cỏ sau đó đi tới trước mặt bạch mã, bạch mã làm như không thấy, tiếp tục ăn cỏ, hắn nâng Cửu Hoàn Tích Trọng lên nện thẳng vào đầu bạch mã.

Loảng xoảng...

Âm thanh kim loại của chín vòng tròn phát ra tiếng vang chói tai, đồng thời ầm ầm còn có tiếng xương gãy vỡ vang lên.

Lực lượng khổng lồ nện bẹp đầu bạch mã, rồi sau đó bạch mã đổ nghiêng qua một bên.

- Định, đạt được 5 điểm điểm kinh nghiệm.

Hệ thống lại nhắc nhở.

Sau đó Đường Tăng sửng sốt.

- Như vậy cũng được?

Đường Tăng ngạc nhiên.

- Bạch mã công kích kí chủ cho nên phán định là địch nhân, kí chủ giết chết bạch mã chính là giết chết địch nhân.

Hệ thống giải thích.

Đường Tăng sửng sờ, sau đó cười ha ha:

- Sao hệ thống người không nói sớm.

Hệ thống: "..."

Bỗng nhiên hệ thống có dự cảm không tốt.

Quả nhiên, chỉ thấy Đường Tăng về mặt từ bi tuyên một câu Phật hiệu:

- Ngẫu mê bạch phát! Ta nhớ trong chính bản Tây Du Ký, Đường Tăng đi qua rừng rậm mãnh hổ này gặp được một thợ săn.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Đường Tăng Học Phép

Dịch: Dạ Tâm (Tạ)

- Mong kí chủ không nên làm bậy, giết lầm kẻ vô tội sẽ bị thiên đình trừng phạt, đến lúc đó kí chủ tội nghiệt cả người, tương lai vô pháp đạt được chân kinh.

Hệ thống liền nhắc nhở.

- Tao biết rồi. Tao là người tốt mà, làm sao sẽ giết lầm người vô tội được?

Đường Tăng nói tiếp:

- Ngẫu miễn đầu phát, nếu như giết địch nhân thì cũng không tính là giết lầm kẻ vô tội chứ nhỉ?

Hệ thống im lặng chừng một phút đồng hồ mới hỏi đáp:

- Trải qua sự tính toán của hệ thống, nếu như là địch nhân thì không thể coi là vô tội.

- Ngẫu miễn đầu phát!

Đường Tăng nghe vậy, liền trưng ra cái mặt từ bi giả hiệu rồi tuyên một câu phát hiệu thật to.

Rồi sau đó hắn nhìn xác con ngựa trắng đang nằm trên đất, thăm than xem ra lộ trình kế tiếp hắn phải cuộc bộ rồi.

May mắn là kiếp trước hắn đã xem qua truyện Tây Du Ký nên biết rõ sau này sẽ có Bạch Long Mã để cưỡi, bằng không thì hắn cũng sẽ không đánh chết con ngựa này.

Khoác hành trang lên vai, Đường Tăng chọn đại một hướng rồi đi khỏi nơi đây, hắn chẳng dám băng qua cánh rừng nữa mà là sẽ ngủ một đêm ở bìa rừng.

Nửa canh giờ sau, Đường Tăng tìm được rồi một nơi tránh gió, tạm ở một đêm.

- Ngẫu miễn đầu phát. Cuộc sống ăn gió nằm sương bắt đầu rồi!

Một đêm này Đường Tăng chẳng biết mình có ngủ hay không, gió thổi cỏ lay một tí thôi là hắn đã giật mình tỉnh giấc rồi.

Dù sao nơi này là bìa rừng Mãnh Hồ Sâm Lâm, hơn nữa thế giới này có yêu quái nên hắn phải cẩn thận mới được.

Rốt cục, gần hừng sáng thì Đường Tăng mới thiếp đi chừng một canh giờ, mặt trời mọc là đã tỉnh.

- Đường thỉnh kinh, tiếp tục nào...!!!

Đường Tăng ăn một chút lương khô rồi lại tiếp tục xuất phát. Lần này hắn vô cùng cẩn thận tiến vào Mãnh Hồ Sâm Lâm, chầm chậm vượt qua gian khó.

Cũng may là Cẩm Bảo Cà Sa chất lượng không tệ, bằng không thì chắc hắn đã trầy da tróc vảy nhiều lắm.

Chẳng biết là vận khí lên cao hay sao mà lần này chẳng gặp con hồ nào, thậm chí ngay cả một con mãnh thú hơi mạnh một chút cũng chẳng thấy.

Chỉ là khi sắp ra khỏi Mãnh Hồ Sâm Lâm thì hắn gặp một con rắn độc mà thôi.

Chẳng thèm quát tháo, Đường Tăng đập con rắn một trượng nát người, thu thêm một tí điểm kinh nghiệm.

- Rắn dù nhỏ cũng là điểm kinh nghiệm nha!

Đường Tăng nghĩ như vậy nên tâm trạng vô cùng thoải mái.

Rốt cục, chừng ba giờ chiều thì Đường Tăng rốt cục đi ra khỏi Mãnh Hồ Sâm Lâm.

- Keng... Kí chủ đã hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến, đã vượt qua kiếp nạn thứ nhất – Độ Quá Mãnh Hồ Sâm Lâm. Thưởng: 50exp.

Hệ thống vang lên thông báo.

Đường Tăng liền mừng rỡ, hớn hờ:

- Rốt cục cũng hoàn thành nhiệm vụ.

Bây giờ hắn đã có 58 điểm kinh nghiệm, có thể coi là nhà giàu mới phát.

- Hệ thống, tao muốn lên cấp!

Ngay lập tức Đường Tăng liền yêu cầu thăng cấp. Vì chỉ có thăng cấp thì thể chất cơ sở mới có thể cường đại hơn.

-Keng... Lên cấp thành công!

Hệ thống phát thông báo xong thì trong nháy mắt Đường Tăng cũng cảm giác được một lực lượng mệnh mông tràn vào trong cơ thể, đồng thời hắn cảm giác gân cốt, cơ bắp nhanh chóng mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Chỉ nửa giây, Đường Tăng liền cảm giác lực lượng của mình tăng lên ít nhất là gấp đôi, độ linh hoạt, tốc độ phản ứng đều mạnh mẽ hơn.

Tai thính mắt tinh, linh giác càng thêm rõ ràng, tựa hồ trời đất càng sáng tỏ, mắt nhìn được xa hơn.

Hắn hiện tại, một quả đấm nặng tới chừng hai trăm cân.

Nếu như hai tay hợp lực, gồng hết sức thì Đường Tăng nghĩ hắn có thể nâng vật nặng chừng năm trăm cân.

- Cảm giác này thật là hay!

Đường Tăng siết tay, cảm giác vô cùng khỏe khoắn. Nếu như lúc này hắn mà gặp lại con mãnh hổ kia hắn có tự tin tuyệt đối hắn có thể thắng, thậm chí có thể giết chết nó nữa kia.

Lúc này tin tức của Đường Tăng đã biến thành:

Kí chủ: Đường Tăng

Siêu cấp Đường Tăng: cấp 4 (38/40đ)

Điểm kinh nghiệm: 38

Kỹ năng: Toàn văn Phạm cấp kinh Phật. Đạo cụ: Cẩm Bào Cà Sa; Cừu Hoàn Tích Trọng; Tam Cô

- Thăng lên cấp 4, cần tới 40 điểm kinh nghiệm sao?

Đường Tăng mắt sáng rỡ, xoa cằm xuyt xoa.

Bây giờ hắn đã có 38 điểm kinh nghiệm, chỉ cần kiếm thêm 2 điểm là có thể lên cấp 4 rồi.

Nhưng hắn vốn vô cùng thèm thuồng đồng kỹ năng trong cửa hàng nên có chút khó có thể lựa chọn được.

- Kệ nó, sau này ta còn có thể thu được điểm kinh nghiệm thăng cấp mà, đổi một cái kỹ năng trước đã!

Nghĩ thầm, Đường Tăng liền vội vàng gọi hệ thống mở ra danh sách kỹ năng.

Lúc trước Đường Tăng chỉ xem lướt qua mà thôi, bây giờ xem kỹ thì mới phát hiện mục kỹ năng được chia làm các khu như: "Khu Võ Kỹ" và "Khu Pháp Thuật".

Khu Võ Kỹ gồm có:

Đạn Chi Thần Công (10 điểm kinh nghiệm); Nhất Dương Chi (10 điểm kinh nghiệm); Phách Vương Thần Thương (10 điểm kinh nghiệm); Phách Vương Thần Quyền (10 điểm kinh nghiệm); Huyền Minh Thần Chưởng (10 điểm kinh nghiệm).

Hàng Long Thập Bát Chưởng (100 điểm kinh nghiệm); Lục Mạch Thần Kiếm (100 điểm kinh nghiệm); Cừu Dương Thần Công (100 điểm kinh nghiệm)

Cách Sơn Đả Ngưu (1000 điểm kinh nghiệm); Bài Sơn Đảo Hải (1000 điểm kinh nghiệm); Hô Phong Hoán Vũ (1000 điểm kinh nghiệm)

...

Tam Thập Lục Biến (10000 điểm kinh nghiệm); Thất Thập Nhị Biến (10 vạn điểm kinh nghiệm)

Chưởng Trung Phật Quốc (100 vạn điểm kinh nghiệm); Như Lai Thần Chưởng (100 vạn điểm kinh nghiệm).

...

Khu Võ Kỹ vô cùng lớn, bên trong có nhiều kỹ năng làm cho Đường Tăng thèm rõ rãi, nhưng điểm kinh nghiệm trên trời làm hắn không thể không đau đốn mà chạy dài.

Bất quá Đường Tăng càng thích các kỹ năng phép thuật hơn một chút.

Khu Pháp Thuật gồm:

Hỏa Cầu Thuật (30 điểm kinh nghiệm); Đất Thử Thuật (30 điểm kinh nghiệm); Đóng Băng Thuật (30 điểm kinh nghiệm);

...

Lôi Cầu Thuật (50 điểm kinh nghiệm); Bẫy Rập Thuật (50 điểm kinh nghiệm); Hô Phong Hoán Vũ thuật (80 điểm kinh nghiệm);

...

Bạo Liệt Hỏa Cầu (100 điểm kinh nghiệm); Kim Lôi Bạo (100 điểm kinh nghiệm); Chưởng Tâm Lôi (100 điểm kinh nghiệm); Định Thân Thuật (100 điểm kinh nghiệm);

...

Phiên Giang Đảo Hải Thuật (1000 điểm kinh nghiệm); Băng Bạc Vũ Thuật (1000 điểm kinh nghiệm); Vãn Thạch Vũ Thuật (1000 điểm kinh nghiệm);

...

Hủy Diệt Cự Phong (1 vạn điểm kinh nghiệm); Mạt Nhật Cự Phong Thuật (10 vạn điểm kinh nghiệm);

...

Đường Tăng thấy kỹ năng ở Khu Pháp Thuật cũng vô cùng phong phú liền chảy nước miếng thèm thường.

- Nhìn được mà ăn không được thực sự là khó chịu nha!

Đường Tăng thầm rên rỉ.

Nếu như chỉ có một hai dạng có thể còn thì còn đỡ, nhưng đằng này lựa chọn quá nhiều cũng là một loại đau đớn vậy, giống như Đường Tăng bây giờ.

Hắn còn dư lại 38 điểm kinh nghiệm, một kỹ năng ở Khu Pháp Thuật là 30, còn là vô số nữa, mặc kệ là loại nào hắn cũng đều thích cả.

Cuối cùng Đường Tăng chỉ còn có cách là loại trừ, chọn một cái kỹ năng mà hắn thích nhất vậy. Đầu tiên, hắn thích lửa.

Sau đó, hắn quyết định chọn Hỏa Cầu Thuật

Hỏa Cầu Thuật, thuộc về loại pháp thuật, uy lực giống nhau, năng lực chủ yếu là dùng nhiệt độ cao nung chảy, uy lực tùy theo người thi triển mà có sự biến hóa khác nhau.

Chú thích đã viết rõ như thế. Bây giờ thực lực Đường Tăng không cao nên uy lực Hỏa Cầu Thuật cũng bình thường. Nếu như hắn sau này thăng lên cấp cao hơn, cơ sở mạnh hơn thì uy lực Hỏa Cầu Thuật phát ra cũng sẽ cường đại hơn.

Đối với loại pháp thuật nương theo bản thân mà mạnh lên Đường Tăng rất thích. Nhưng chủ yếu nhất là loại pháp thuật này sẽ không bởi vì tu vi tăng cao mà mất đi tác dụng.

- Hệ thống, tao muốn đổi Hỏa Cầu Thuật!

Đường Tăng ra lệnh cho hệ thống.

- Keng... đã trừ 30 điểm kinh nghiệm, đổi Hỏa Cầu Thuật thành công!

Sau một khắc, ở tại Khu Pháp Thuật liền bay ra một đốm sáng chui vào trong đầu Đường Tăng. Hắn liền cảm giác được một tin tức huyền ảo truyền đến bàn tay của gã.

Đây là một loại cảm giác vô cùng kỳ diệu. Giờ khắc này Đường Tăng cảm giác hắn và hỏa nguyên tố trong thiên đại vô cùng thân cận.

- Hỏa Cầu Thuật!

Đường Tăng hét lớn một tiếng, hỏa nguyên tố trong trời đất liền nhanh chóng tụ lại một chỗ, sau một giây, giữa lòng bàn tay hắn ngưng tụ ra một hỏa cầu lớn chừng nắm đấm.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Wow! Hồ Tiên Thật Lớn

Cùng lúc đó Đường Tăng đã có cảm giác hiểu ra, thì ra Hỏa Cầu Thuật cấp 3!

Hỏa Cầu Thuật cấp 3!

Đường Tăng suy đoán đẳng cấp này cũng tương đương với đẳng cấp của siêu cấp Đường Tăng, hắn đẳng cấp bao nhiêu thì Hỏa Cầu Thuật có đẳng cấp

bao nhiêu.

Một tay cầm Cửu Hoàn Tích Trọng, một tay nâng hỏa cầu, Đường Tăng cười như cao tăng đắc đạo:

- Khắc khắc khắc khắc...

- Đi!

Quát một tiếng, Đường Tăng hất lên tay và hỏa cầu bay ra ngoài, nó bay hơn trăm mét và đụng trúng một gốc cây lớn.

Oanh!

Tiếng nổ nhỏ vang lên, gốc cây kia đổ nát, sau đó hỏa cầu bay thêm vài mét nữa mới biến mất.

Ầm ầm ầm...

Cây đại thụ bị đốt cháy đứt đôi, nó gãy ngang sau đó đè ngã không ít tiểu thụ khác.

- Không tệ, không tệ, khắc khắc, khắc khắc...

Đường Tăng còn đắc ý vô hạn, sau đó hắn lại mang theo hành lý đi vào trong rừng.

- Kí chủ, tây thiên đi phía tây, ngươi có đi nhầm hướng hay không?

Hệ thống hỏi.

- Ta biết chứ, không phải trong rừng có một con cọp sao? Đây chính là điểm kinh nghiệm đấy.

Đôi mắt Đường Tăng tỏa sáng, bước chân cũng nhanh hơn.

Hệ thống: "..."

Đường Tăng đi theo đường cũ, hiện tại siêu cấp Đường Tăng đã tăng lên cấp 3, tốc độ của hắn cực nhanh, hắn chỉ mất một giờ đã vào sâu trong rừng mãnh hổ.

Tuy không con cọp kia đi nơi nào, nhưng không sao, Đường Tăng đi tới một ngọn núi, hắn không khách khí rộng to một tiếng.

- Con cọp đáng chết, cút ra đây cho ta!

Cuồng hống trải qua thăng cấp đã chẳng kém gì loa phượng, tiếng rống của hắn truyền đi thật xa, đồng thời còn mang theo khí thế cường đại.

Rống...

Trong núi rừng xa xa có tiếng hổ rống.

Đường Tăng vô cùng vui vẻ, hắn chỉ thử mà thôi, thật không ngờ linh nghiệm như vậy.

- Ở bên kia!

Đường Tăng bước nhanh như bay, hắn lao nhanh về phía tiếng hổ gầm vừa rồi.

Cùng lúc đó con cọp cũng chạy về hướng Đường Tăng.

Một núi không thể chứa hai cọp, trừ khi một đực một cái.

Hiện tại lại xuất hiện một người cường đại, con cọp có thể làm như không thấy sao?

Sau khi chạy trong rừng vài phút, Đường Tăng đã nhìn thấy con cọp xuất hiện trước mặt mình.

Con cọp thân cao một mét năm, thân dài tới ba mét.

Tối hôm qua nhìn thấy con cọp này trong bóng tối, tuy thị lực Đường Tăng không tệ lắm nhưng không thấy rõ.

Hiện tại là giữa ban ngày, rõ cuộc Đường Tăng đã nhận ra đây là hoa ban hổ, trên trán còn có một chữ "Vương".

Hổ chính là vương của núi rừng, trừ bản thân nó cường đại, có lẽ cũng là vì chữ Vương trên trán nó.

Rống...

Mãnh hổ nhìn thấy Đường Tăng, ánh mắt bắn ra hào quang hung tàn và thù hận, nó gào thét sau đó lao lên.

Hiển nhiên con cạp còn nhớ rõ Đường Tăng, tối hôm qua Đường Tăng dùng Cửu Hoàn Tích Trọng đả thương nó, hơn nữa còn đập hư hàm răng của nó, cho nên hôm nay nó ăn cái gì cũng phải từ từ thận trọng.

Lúc này nhìn thấy Đường Tăng, đương nhiên nó muốn ăn thịt một tên nhân loại dám uy hiếp oai nghiêm của mình.

Tối qua Đường Tăng nghe mãnh hổ gầm gừ liền sợ hãi hai chân nhũn ra.

Đột nhiên hiện tại nghe nó gầm gừ vẫn đinh tai nhức óc nhưng không có cảm giác như tối qua, cũng không sợ hãi như trước kia.

Nguyên nhân do hẳn là kẻ tài cao gan lớn, đồng thời sau khi tăng cấp 3 tinh thần và ý chí được cường hóa cho nên không còn bị nó hù dọa.

Nhìn thấy mãnh hổ lao về phía mình, Đường Tăng cười lạnh một tiếng, khẽ vuron tay, hét lớn một tiếng:

- Hòa Cầu Thuật!

Thiên địa bắt đầu hội tụ năng lượng hỏa hệ nồng đậm, trong tay Đường Tăng ngưng tụ một hỏa cầu nhỏ như nắm tay.

Nhiệt độ của hỏa cầu rất nóng.

Đường Tăng nhìn mãnh hổ lao về phía mình, hẳn cười to ba tiếng:

- Khắc khắc kiệt... Đi!

Thời điểm mãnh hổ cách hơn mười mét, hẳn ném hỏa cầu kia đi.

XÍU...UU!...

Hỏa cầu bay về phía mãnh hổ như sao băng, mặc dù tốc độ không nhanh như viên đạn nhưng cũng không chậm, mãnh hổ không thể né tránh.

Đùng!

Âm thanh trầm đục vang lên, tuy không thể đánh trúng đầu nó nhưng cũng trúng vai.

Xuy xuy xùy...

Nhiệt độ cực nóng thiêu đốt bờ vai mãnh hổ, sau khi hỏa cầu đốt ra một lỗ thủng lớn như cái bát liền biến mất.

Rống...

Đau đớn kích thích mãnh hổ dữ dội, nó gào thét đinh tai nhức óc, nó cũng không vì thế mà dừng lại, bởi vì thời gian hỏa cầu đốt cháy nó đã tới trước mặt Đường Tăng, nó mở to cái miệng đỏ như chấu máu cắn Đường Tăng.

Đường Tăng nhũn mảy, hẳn cảm thấy ngoài ý muốn, lực phòng ngự của mãnh hổ còn mạnh hơn hẳn nghĩ nhiều.

Nếu là người bình thường tuyệt đối sẽ bị hỏa cầu thiêu hủy nửa người, nhưng hỏa cầu chỉ đốt ra một vết thương nhỏ trên người mãnh hổ.

Đường Tăng không kinh hoàng, thấy mãnh hổ há miệng tấn công, hẳn lập lại chiêu cũ, hai tay cầm Cửu Hoàn Tích Trọng nện vào người mãnh hổ.

Trong mắt mãnh hổ đầy trêu tức, căn bản không tránh né, nó vẫn cắn Đường Tăng.

Lần này mãnh hổ tính sai, Đường Tăng đã tăng cấp cho nên tốc độ cùng sức mạnh tăng lên rất nhiều.

Cho nên trước khi mãnh hổ cắn trúng Đường Tăng, Đường Tăng đã vung Cửu Hoàn Tích Trọng nện vào đầu nó.

Loảng xoảng...

Tiếng vang lớn sinh ra, mãnh hổ bị nện vẹo cả đầu, hơn nữa ả ả còn có tiếng nứt xương thật nhỏ.

Đường Tăng nhanh chóng né qua một bên.

Oanh...

Thân thể to lớn của mãnh hổ ngã xuống đất, cả mặt đất cũng rung động nhẹ.

Rống...

Mãnh hổ gào thét nhưng lần này yếu hơn rất nhiều, nó nhức nhích cũng khó khăn, đầu chảy rất nhiều máu.

- Rống con em nguoi!

Đường Tăng không nói hai lời nện thêm một trượng.

Loảng xoảng!

Lần này nện đầu hổ lún vào mặt đất, mặt đất chấn động không nhỏ.

Lực lượng hai tay hấn cộng lại cũng hơn năm trăm cân, tuyệt đối không yếu đuối, hai tay vung Cửu Hoàn Tích Trượng thì lực lượng không dưới ngàn cân.

- Đi chết cho lão tử!

Đường Tăng hét lớn, tiếp tục giơ Cửu Hoàn Tích Trượng nện vào đầu mãnh hổ.

Loảng xoảng!

Tiếng va chạm rất lớn, chín vòng kim loại kêu leng keng không nhỏ.

Mãnh hổ cũng chỉ gào một tiếng yếu ớt rồi im lặng.

- Đinh, đạt được 50 điểm kinh nghiệm.

Mãnh hổ vừa chết, hệ thống nhắc nhở.

Đường Tăng mừng rỡ, không nghĩ tới mãnh hổ có giá trị 50 điểm kinh nghiệm.

- A di phò phò! Ha ha ha ha...

Đường Tăng hưng phấn cười to, sau vài giây hấn dừng lại quan sát thi thể mãnh hổ:

- Ngã phạt tử bi, chắc là đực nha?

Sau đó Đường Tăng chờ mong lật thi thể mãnh hổ lên, quả nhiên phát hiện một hổ tiên cường tráng.

- Wow, hổ tiên thật to! Lớn lớn rồi!

Đường Tăng đại hỉ:

- Hậu cung bản tăng có phúc!

- Hệ thống, ta muốn thăng cấp!

Đường Tăng không thể chờ đợi nói một câu, hấn muốn rút hổ tiên ra, bởi vì vừa rồi dùng sức quá mạnh, hiện tại có chút thoát lực, sau khi thăng cấp lực lượng sẽ khôi phục trở lại.

Tăng từ cấp 3 lên cấp 4 cần 40 điểm kinh nghiệm, trước đó hấn còn thừa 8 điểm kinh nghiệm và lần này giết mãnh hổ được 50 điểm kinh nghiệm, tổng cộng 58 điểm kinh nghiệm, đã đủ thăng cấp rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Yêu Nghiệt To Gan, Xem Chiêu!

Dịch: Dạ Tâm (A)

- Keng... lên cấp thành công!

Đường Tăng vừa nói thì hệ thống ngay lập tức hồi đáp.

Cùng lúc đó Đường Tăng lần thứ hai cảm giác lực lượng bản thân tăng vọt, lực lượng tiêu hao lúc trước đã khôi phục nhanh chóng. Đồng thời hắn có thể cảm giác được nhục thể của mình rất nhanh chóng trở nên mạnh mẽ, tinh – ý – thần cũng đều đang thăng hoa.

Chỉ mấy chốc, Đường Tăng liền cảm giác lực lượng của hắn tăng vọt, thực lực được tăng lên rất nhiều.

Sau khi tăng cấp xong, Đường Tăng cảm giác lực đầm của mình chỉ ít ỏi thăng lên năm trăm cân.

Loại lực lượng này nếu ở địa cầu đã được coi là siêu nhân rồi.

Đường Tăng nghĩ thầm, hiện tại coi như không cần Cửu Hoàn Tích Trọng, không cần Hóa Cầu Thuật thì bây giờ hắn cũng có thể một quyền đánh chết tươi mãnh hổ khủng bố kia rồi.

"Hóa Cầu Thuật!"

Hét lớn, Đường Tăng đưa tay trái ra, nhất thời hỏa nguyên tố trong không khí rất nhanh hội tụ, ngưng tụ ra một hỏa cầu lớn chừng quả bóng rổ.

- To quá!

Đường Tăng vui sướng la lên. Hỏa cầu này đã là hỏa cầu cấp 4 rồi, bất luận là kích cỡ hay là độ nóng đều vượt xa hỏa cầu cấp 3 lúc trước.

Nếu như con cọp kia còn chưa chết thì giờ Đường Tăng chỉ cần một hỏa cầu là đã có thể ném chó chết tươi rồi.

Đây là chỗ mạnh mẽ của hỏa cầu cấp 4.

Lúc này Đường Tăng tin tức đã biến thành:

Kí chủ: Đường Tăng

Siêu cấp Đường Tăng: 4 cấp (18/80đ)

Điểm kinh nghiệm: 18

Kỹ năng: Toàn văn phạm cấp kinh Phật; Hóa Cầu Thuật

Đạo cụ: Cẩm Bảo Cà Sa; Cửu Hoàn Tích Trọng; Tam Cô

- Còn dư 18 điểm kinh nghiệm

Đường Tăng vuốt cằm suy nghĩ. Hắn muốn giữ lại 18 điểm kinh nghiệm này nữa.

Bởi vì 18 điểm kinh nghiệm căn bản không đủ thăng cấp, mà 18 điểm kinh nghiệm này cũng chẳng thể nào mua được bất kỳ một kỹ năng cường đại nào.

- Hệ thống, ta muốn xem đạo cụ!

Đường Tăng nói.

- Đã mở giao diện đạo cụ!

Hệ thống đáp.

Trong đầu Đường Tăng liền xuất hiện một màn hình, trên đó hiện lên danh sách các loại binh khí.

Tinh Thiết Trường Kiếm (3 điểm kinh nghiệm); Vãn Thạch Đại Dao (5 điểm kinh nghiệm); Phàm Cấp Hạ Phẩm Linh Khí (10 điểm kinh nghiệm);

Phàm Cấp Trung Phẩm Linh Khí (100 điểm kinh nghiệm); Phàm Cấp Thượng Phẩm Linh Khí (1000 điểm kinh nghiệm); Cực Phẩm Linh Khí (1 vạn điểm kinh nghiệm);

Hạ phẩm tiên khí (10 vạn điểm kinh nghiệm); trung phẩm tiên khí (100 vạn điểm kinh nghiệm); thượng phẩm tiên khí 1000 vạn điểm kinh nghiệm);

Cực phẩm tiên khí (1 ức điểm kinh nghiệm); Tiên Thiên pháp bảo (10 ức điểm kinh nghiệm).

...

Đường Tăng nhìn số liệu những đạo cụ mà nước bọt chảy ròng ròng.

Nào là cái gì mà cực phẩm tiên khí, Tiên Thiên pháp bảo, vừa nhìn liền biết là siêu trang bị nổ cả trời rồi, thế nhưng cần điểm kinh nghiệm cũng là quá kinh khủng rồi.

- Mười ức điểm kinh nghiệm, đúng là đắt mà. Cái Tiên Thiên pháp bảo này có thật là đáng giá như vậy hay không đây?

Đường Tăng không khỏi hoài nghi hỏi.

- Xin kí chủ không nên hoài nghi tính chân thực của hệ thống. Vật phẩm hệ thống xuất xuất ra đều là tinh phẩm!

Hệ thống đáp.

- Hay lắm! Tao thích câu này của mày rồi!

Đường Tăng khẽ giơ ngón tay cái thốt:

- Nếu như vậy thì tốt quá. Cho ta đổi một thanh chủy thủ hạ phẩm linh khí!

- Đổi chủy thủ hạ phẩm linh khí một bả, trừ đi 10 điểm kinh nghiệm.

Hệ thống phát thông báo.

Một khắc sau, một thanh chủy thủ hành dáng tinh mỹ xuất hiện trong tay Đường Tăng, có luôn cả vỏ.

- Đây là hạ phẩm linh khí sao?

Đường Tăng rút ra chủy thủ liền cảm thấy hàn quang phá vào mặt, vô cùng sắc bén.

- Xoẹt...

Đường Tăng chém qua bên phải một cái

- Bụp...!!!!

Một cái cây lớn chừng cổ tay người liền bị cắt làm đôi, mặt cắt phẳng lý như gương.

- Sắc thật, hầu như không cảm thấy cản trở nào cả, cái cây này vậy mà giống hệt tờ giấy vậy.

Đường Tăng giật mình thốt.

- Đó là tự nhiên rồi. Vật phẩm xuất ra từ hệ thống đều là tinh phẩm, thanh chủy thủ này mặc dù chỉ là hạ phẩm linh khí nhưng cũng đã là đồ vật cao cấp, chém sắt như chém bùn không thành vấn đề, ngay cả thiên thạch đều chém đứt nhẹ nhàng.

Hệ thống đáp.

- Đúng là chém sắt như chém bùn!

Đường Tăng hài lòng cười cười, sau đó hắn bắt đầu thu gặt chiến lợi phẩm, đầu tiên liền cắt phẳng lấy hổ tiên.

*Hổ tiên: của quý của con cọp.

Thanh hạ phẩm linh khí này quả thật là không phải hàng dỏm, cắt huyết nhục con hổ giống hệt như cắt đậu hủ, vô cùng dễ dàng.

Chỉ chớp lát là hắn đã có một cây hổ tiên to, được Đường Tăng cắt vào baom hành lý như là vật quý.

- A di phò phò, bản tăng hậu cung thật là có phúc rồi!

Đường Tăng cười khằng khặc thốt.

Cầm lấy Cừu Hoàn Tích Trọng, Đường Tăng bây giờ mới đi ra khỏi rừng rậm.

Lúc này Đường Tăng bước đi như bay, một hơi đi hơn mười dặm đường mà chẳng hề cảm thấy mệt.

Lần thứ hai đi ra Mãnh Hổ Sâm Lâm, phía trước mặt là núi non trùng điệp, Đường Tăng hít sâu một hơi, trầm nghĩ vì sao chưa gặp một gã thợ săn nào nhỉ?

- Keng... Đã có nhiệm vụ chính tuyến tiếp theo: Đi tới Ngũ Hành Sơn, thu đồ đệ là đại yêu bị trấn áp. Thưởng:10-100exp.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu hắn.

Đường Tăng mừng rỡ thốt:

- Nhanh như vậy mà đã đi tới Ngũ Chi Sơn rồi sao?

Ngũ Hành Sơn hay còn gọi là Ngũ Chi Sơn, chính là ngọn núi đã trấn áp Tôn Ngộ Không, do Như Lai Thần Chú của Phật Tổ Như Lai biến hóa mà thành.

Nghĩ đến chuyện mình sẽ thu Tôn Ngộ Không làm đồ đệ thì Đường Tăng càng thêm hưng phấn. Nó chính là Tôn Ngộ Không chính cống đó nha, là khi đá sinh ra từ trời đất đó nha.

- Ngũ Hành Sơn, đi nào...!!!

Đường Tăng hít sâu một hơi, lại tiếp tục xuất phát.

Đã không còn bạch mà nữa nên hán chỉ có thể cước bộ. Nhưng Đường Tăng bây giờ đã là mang thể chất cấp 4 Siêu cấp Đường Tăng, đi một trăm dặm cũng là chuyện không thành vấn đề.

Kết quả là mới vừa đi ra hơn mười thì hán liền gặp phải một tráng hán đang ngồi xổm trong rừng cây. Hán khoác lên người một bộ da cạp, thoát nhìn ta cứ tưởng là một con cạp đang rình.

Nếu như là người bình thường thì khả năng là sẽ bị hù dọa, nhưng Đường Tăng đã được hệ thống cường hóa, thị lực cường đại nên liếc mắt là đã nhìn ra là người rồi.

Bất quá Đường Tăng làm bộ không nhận ra, đồng thời giờ lên Cửu Hoàn Tích Trượng, hét lớn:

- Súc sinh, muốn cắn trộm bản tăng sao, không có cửa đâu!

Vừa nói hán liền giờ Cửu Hoàn Tích Trượng bỏ vào đại hán đang núp trong bụi cây.

Đại hán đang nấp trong lùm cây thiếu chút nữa rớt con mắt, thằng cha này mà cũng được gọi là cao tăng à, sao buh hán quá vậy?

Thấy Đường Tăng sắp đập tới nơi, y vội vàng đứng dậy kêu lớn:

- Này đại sư, tôi là người mà!

- Nói láo!

Đường Tăng quát to rồi bỏ tới một trượng.

Đại hán vội vàng dùng trường cung trong tay ngăn trở, liền bị Cửu Hoàn Tích Trượng đập gãy.

Đại hán sắc mặt đại biến, thanh đại cung này của y chính là được chế từ gỗ cứng, độ rắn tương đương với sắt mà còn trực tiếp bị đập gãy, đúng là dọa người quá rồi!

- Đại sư mau dừng tay, ta thực sự là người nha, ngài xem này, ta là người, ta còn biết nói chuyện này!

Đại hán gấp gáp kêu.

- Đừng có mà lừa bản tăng, ngươi nhất định là yêu quái do cạp biến thành, bằng không ngươi sao lại khoác da hổ trên người chứ? Yêu nghiệt to gan, dám lừa bản tăng, xem chiêu!

Đường Tăng thăm cầu khẩn, mau tới công kích ta đi nào, nhanh nhanh thành địch nhân của ta nào, sau đó để ta giết ngươi để thu kinh nghiệm nào...

Vừa nảy kỳ thực là hán đã hạ thủ lưu tình rồi, vì dù sao đại hán kia cũng chẳng phải là kẻ địch. Đường Tăng dù sao cũng là một đời “cao tăng”, nên tuyệt đối sẽ không giết người vô tội.

Tuy nói miệng như thế nhưng Đường Tăng vẫn vác trượng đập xuống. Cửu Hoàn Tích Trượng suýt ngang đầu của đại hán bỏ vào tảng đá bên trái y, tảng đá nổ tung văng ra biết bao nhiêu là đá vụn xà bần.

Đại hán hồn phi phách tán, liền quỳ rạp xuống đất la:

- Đại sư tha mạng, đại sư tha mạng! Con thực sự là người, không phải là yêu quái nha!

Vừa đập đầu đại hán vừa cởi áo khoác da hổ, tốc độ cực nhanh, y lo nếu chậm một chút nữa thôi thì sẽ bị vị “cao tăng” kia phán định thành yêu thú cml mất.

Đại hán này chính là thợ săn ở gần đây, hán đang chuẩn bị đi vào Mãnh Hồ Sâm Lâm săn thú, không nghĩ tới trên đường dĩ nhiên gặp phải một gã “cao tăng” mạnh mẽ đến như thế, trong bụng kêu khổ không thôi.

Đường Tăng thấy đại hán vậy mà lại quỳ xuống, mặt liền thất vọng, đồng thời cũng không thể không thu hồi Cửu Hoàn Tích Trượng, niệm:

- Ngã phạt từ bi, nguyên lai nguoi thực sự là người sao, sao mà không nói sớm vậy?

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Đến Ngũ Hành Sơn

Đại Hán nghe vậy, quả thực muốn đập lên mặt Đường Tăng một dếp, trong lòng tự nhủ ta đã sớm nói, là nguoi không tin.

Bất quá Đại Hán không dám bảo nổi, nhìn vừa rồi Đường Tăng một trượng đập nát cự thạch, đã biết rõ không phải hấn có thể trêu chọc.

- Đại sư, hiện tại ngài đã tin tưởng chưa? Ta là thợ săn ở phụ cận, ta gọi Đức Thái Lạp. Xin hỏi đại sư muốn đi phương nào? Nếu không đi nhà của ta ở một đêm?

Đức Thái Lạp lau mồ hôi lạnh trên trán nói.

- Bản tăng sẽ tin nguoi một lần.

Đường Tăng nghiêm túc nói:

- Nhà của nguoi ở đâu? Trong nhà có những người nào? Nguoi có nữ nhi không?

- Nhà của ta ở Ngũ Hành thôn, cách nơi này hai mươi dặm. Trong nhà chỉ có vợ già, không có nhi nữ.

Tuy Đức Thái Lạp nghi hoặc vì sao đại sư hỏi mình có nữ nhi hay không, nhưng không dám hỏi nhiều.

- Nha. Vậy nguoi biết Ngũ Hành Sơn đi như thế nào không?

Đường Tăng nghiêm túc hỏi.

- Biết rõ. Ngũ Hành Sơn cách nơi này có chút xa, khoảng ba trăm dặm, vượt qua Ngũ Lan Hà liền thấy.

Đức Thái Lạp nói:

- Từ nơi này một đường tiến lên năm mươi dặm, sẽ thấy Ngũ Lan Hà.

- Nha.

Đường Tăng gật đầu, bất quá ngẫm nghĩ lại cảm thấy không đúng, nói gấp:

- Đa tạ thí chủ.

Sau đó xoay người rồi đi.

Đức Thái Lạp lau mồ hôi trên trán, trong lòng thầm nhủ, ở trước mặt vị cao tăng này, thật sự là áp lực như núi.

...

Sau khi thăng cấp, thân thể Đường Tăng cường đại, lại có một tia pháp lực, cho nên đi đường tốc độ cực nhanh.

Trước khi trời tối, hấn rốt cục đi tới bên cạnh Ngũ Lan Hà.

Ngũ Lan Hà này cũng không sâu, nhưng rất rộng, ra ngoài ý định, Đường Tăng cảm thấy ở đây hấn là một thung lũng to lớn.

- Oanh!

Đường Tăng vung Cửu Hoàn Tích Trượng, một trượng nện đứt một cây đại thụ.

- Rầm rầm ðùng...

Đại thụ ngã xuống, áp gãy thân cành.

Sau đó Đường Tăng lấy ra dao găm Linh khí hạ phẩm, gọt thân cành, làm thành bè gỗ giản dị, đưa vào trong nước, đứng lên phía trên.

Căn bản không cần mái chèo, trực tiếp để cho Cự Mộc xuôi dòng mà xuống, ngẫu nhiên dùng Cửu Hoàn Tích Trượng điều chỉnh phương hướng một chút là đủ.

Cũng may cây khá lớn, Đường Tăng cũng lớn gan, trực tiếp qua đêm ở trên cành cây, ngồi xuống niệm kinh.

Cũng may Ngũ Lan Hà này rất cạn, cho dù rơi vào trong sông, đoán chừng cũng không chết chìm được, cho nên ít có khả năng xuất hiện quái vật.

Về phần yêu quái? Tây Du ký chánh bản không phải nói, phiền khu vực này không có yêu quái sao?

Sở dĩ Tôn Ngộ Không xuất hiện ở chỗ này, cũng không phải sinh ra đời ở chỗ này, mà là bị Như Lai Phật tổ trấn áp.

Khoan hãy nói, Đường Tăng niệm kinh Phật cả đêm, ngoài ý muốn phát hiện, tâm linh của mình thông thấu, linh đài thanh minh.

- Kinh Phật Phàm cấp này, xem ra cũng có chút tác dụng nha.

Đường Tăng tựa hồ minh bạch vì sao Đường Tam Tạng sẽ trở thành cao tăng rồi, loại kinh văn này, có tác dụng tĩnh tâm tập trung tư tưởng suy nghĩ, thậm chí khu trừ Tâm Ma, còn có thể siêu độ người chết.

Thường xuyên niệm kinh, có thể bảo trì linh đài thanh minh, trong nội tâm yên lặng, quên ưu sầu.

- Trách không được rất nhiều người một khi thất tình hoặc bị đá kích, liền muốn xuất gia.

Đường Tăng trầm nghĩ nói.

Ngày hôm sau thời điểm bình minh, Đường Tăng rút cục đến bờ sông.

Lúc này đã có thể chứng kiến, một ngọn núi ngăn trở ở phía trước.

Ngọn núi kia, chia làm năm ngọn núi, tựa như năm ngón tay.

- Chỗ đó, hẳn là Ngũ Chỉ Sơn đi à nha!

Con mắt Đường Tăng sáng lên, nhìn về phía Ngũ Chỉ Sơn, vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Ngộ Không, vì sư đến rồi! Khắc khặ-x-xxxxx khặ khặ-x-xxxxx...

- Sư phụ...

Bỗng nhiên trong núi phía trước truyền đến một tiếng kêu to.

- Ai nha, yêu quái...

Đường Tăng sợ hãi kêu lên một cái, thiếu chút nữa quay người bỏ chạy.

- Sư phụ, người rút cuộc đã tới, mau tới thả ta ra ngoài đi...

Thanh âm kia tiếp tục truyền ra, nương theo cảm xúc hưng phấn.

Mặc dù cách thật xa, Đường Tăng cũng có thể nghe ra hưng phấn trong thanh âm kia.

- Móa, kia không phải là Tôn Ngộ Không sao?

Đường Tăng khiếp sợ, thanh âm kia tối thiểu cách mấy vạn mét, xa như vậy lại vẫn có thể lớn như thế, quả thực như vang lên ở trong đầu hấn.

Cái này là năng lực của Tôn Ngộ Không sao? Sao cảm giác còn cường đại hơn trong TV nhỉ?

Bất quá ngẫm lại cũng phải, sản phẩm truyền hình trong nước căn bản không cách nào thể hiện hết uy lực chính thức của truyền huyền huyền, Tôn Ngộ Không đã có thể đại nháo thiên cung, năng lực há lại là bài trí?

- Sư phụ, là ta, ta là Tôn Ngộ Không ah, ha ha, nhanh tới cứu ta...

Thanh âm kia đỉnh tai nhức óc, rõ ràng có thể nghe ra là ở bên ngoài mấy vạn mét, nhưng cảm giác như quanh quẩn ở bên tai.

- Sư phụ, mau thả lão Tôn ta ra ngoài, lão Tôn ta bảo hộ ngươi đi Tây Thiên lấy kinh!

Thanh âm trên Ngũ Chỉ Sơn không ngừng quanh quẩn.

Đường Tăng hơi sợ, hần vốn nghĩ mình là Siêu Cấp Đường Tăng cấp 4, đã rất lợi hại rồi.

Nhưng ở trước mặt Tôn Ngộ Không, không, tại đây cách Tôn Ngộ Không còn có mấy vạn mét, hơn nữa lúc này Tôn Ngộ Không còn bị trấn áp ở dưới Ngũ Hành Sơn.

Dù vậy, Đường Tăng cũng có loại cảm giác kinh hồn táng đảm.

Như vậy, Tôn Ngộ Không ở thời kỳ toàn thịnh sẽ mạnh bao nhiêu?

Đường Tăng lập tức nghĩ đến một vấn đề cực kỳ nghiêm trọng, nếu như cứu Tôn Ngộ Không ra, quản không được thì làm sao bây giờ?

Ở trong Tây Du ký, lúc mới bắt đầu, Tôn Ngộ Không hoàn toàn chính xác rất không nghe lời, thậm chí muốn đánh Đường Tăng, nếu không phải Kim Cô chú, Đường Tăng có thể sẽ bị một gậy đánh chết.

Ngẫm lại cũng phải, Tôn Ngộ Không là người hiền lành sao?

Đại nháo thiên cung, ăn cướp Diêm La điện cùng Tứ Hải Long cung, ngay cả Ngọc Đế cũng không để vào mắt.

Loại tồn tại này, làm sao có thể đơn giản thuận theo người khác? Đặc biệt còn là một người thực lực chẳng ra gì?

- Đúng rồi, Kim Cô chú!

Con mắt Đường Tăng sáng ngời, Quan Âm Bồ Tát cho tam cô, thì có Kim Cô chú.

Cũng không biết chuyện gì xảy ra, thế giới này không quá giống tiểu thuyết lúc trước, Quan Âm Bồ Tát lại cho Đường Tăng Kim Cô chú trước.

Đường Tăng vội vàng từ trong túi hành lý tìm ra, chuyển vận một tia pháp lực.

Quả nhiên, một đạo tin tức xuất hiện ở trong đầu Đường Tăng, đó là một câu chú ngữ, chỉ cần niệm câu chú ngữ này, thì có thể làm cho Kim Cô chú siết chặt.

- Cái này quả nhiên là bảo vật.

Đường Tăng đại hỉ.

Sau đó hần lại luyện hóa Kim Cô cùng Cẩm Cô.

Tác dụng của Kim Cô tựa hồ là để cho người mang Kim Cô một lòng hướng thiện.

Về phần Cẩm Cô, là cấm dục niệm...

- Nếu như ta để cho Tôn Ngộ Không đeo lên Kim Cô trước, không phải là được sao?

Đường Tăng vỗ đùi:

- Cứ như vậy!

- Sư phụ, mau tới ah, còn đứng ngây ra đó làm gì? Cứu lão Tôn ra, lão Tôn ta bảo hộ ngài đi Tây Thiên lấy kinh...

Thanh âm của Tôn Ngộ Không vẫn còn quanh quẩn, như thiên thần truyền lời, không ngừng vang vọng ở trong dãy núi.

- Được rồi, tới ngay đây.

Đường Tăng nói một tiếng, sau đó bước nhanh tiến lên, hần biết rõ Tôn Ngộ Không nhất định có thể nghe được.

Quả nhiên, thanh âm của Tôn Ngộ Không lập tức hưng phấn lên:

- Nhanh nhanh, lão Tôn ta một giây đồng hồ cũng không muốn chờ. Nữ nhân Quan Âm Bồ Tát kia cũng thật là, nói người sẽ tới rất nhanh, kết quả để ta chờ nhiều năm.

Đường Tăng nghe mà khóe miệng co giật, Tôn Ngộ Không này giống như so với hần tưởng tượng càng bướng bỉnh, ngay cả Quan Âm Bồ Tát cũng không tôn kính.

Nếu như không thuần phục trước, về sau khẳng định sẽ rất đau đầu.

Bỗng nhiên trong nội tâm Đường Tăng khẽ động, hỏi hệ thống nói:

- Hệ thống, nếu như ta giết Tôn Ngộ Không, có điểm kinh nghiệm không?

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Lừa Tôn Ngộ Không

Ý nghĩ này vừa sinh ra, Đường Tăng liền kích động lên.

Đẳng cấp của Tôn Ngộ Không tuyệt đối không phải cao bình thường, căn cứ khoảng thời gian này hắn tổng kết, giết chết địch nhân càng cường đại, lấy được điểm kinh nghiệm sẽ càng nhiều.

Nếu như có thể xử lý Tôn Ngộ Không, như vậy lấy được điểm kinh nghiệm, khẳng định sẽ cực kỳ nhiều.

Hệ thống trầm mặc tới năm phút mới đáp:

- Túc chủ giết chết hết thầy yêu quái và địch nhân, đều có điểm kinh nghiệm, mặc dù Tôn Ngộ Không là Tề Thiên Đại Thánh, nhưng cuối cùng vẫn là yêu, cũng không thu được Tiên ban chân chính, càng không có tu thành chính quả, cho nên, còn thuộc về phạm trù yêu quái. Cho nên, có thể!

- Thật có thể?

Đường Tăng mừng rỡ, con mắt sáng lên, xanh mon mồn.

Hiện tại Tôn Ngộ Không bị trấn áp ở dưới Ngũ Hành sơn, căn bản không thể hoàn thủ, chỉ có thể mặc cho người xâm lược, đây quả thực là đưa điểm kinh nghiệm cho hắn a.

- Bất quá hệ thống không đề nghị túc chủ làm như thế.

Hệ thống nói.

- Vì cái gì?

- Ngươi giết không chết.

- Vì cái gì?

Đường Tăng nghĩ hệ thống đang nói giỡn.

- Tôn Ngộ Không chính là tuyệt thế đại yêu, biết Thất Thập Nhị Biến, Kim Thân Bất Phôi, ngay cả lò luyện đan của Thái Thượng Lão Quân cũng không cách nào luyện hóa. Lấy đẳng cấp của túc chủ hiện tại, không cách nào giết chết.

Hệ thống trả lời.

Đường Tăng nghe vậy, như bị một chậu nước lạnh dội xuống, trong nháy mắt thanh tĩnh rất nhiều.

Hoàn toàn chính xác, nếu như Tôn Ngộ Không dễ bị giết chết như vậy, năm trăm năm trước đã bị Ngọc Hoàng Đại đế giết chết, căn bản không cần mời Như Lai Phật Tổ xuất thủ trấn áp.

- Xem ra chỉ có thể thu phục!

Đường Tăng trầm nói.

Đường Tăng và hệ thống giao lưu, đều là giao lưu ở trong lòng, loại lời này hắn cũng không dám nói ra.

Ngộ nhờ bị Tôn Ngộ Không nghe được, chỉ sợ sẽ có phiền toái không nhỏ.

- Sư phụ, ha ha...

- Mau tới, ta ở dưới Ngũ Hành sơn nè...

- Ta bị trấn áp, không thể hoan nghênh sư phụ, sư phụ chớ trách...

- Ngao ô, lão Tôn ta sắp đi ra ngoài...

Thanh âm của Tôn Ngộ Không không ngừng quanh quẩn ở phụ cận Ngũ Hành sơn, ngay cả thôn dân ở Ngũ Lan thôn xa xa cũng có thể nghe được.

Những thôn dân kia cho là có Thiên Thần hàng thế, hoảng sợ quỳ lạy phương hướng Ngũ Hành sơn.

Tôn Ngộ Không hẳn là buồn bực hồng, lúc này biết có thể ra ngoài, lập tức hưng phấn đến không ngừng nói một mình, cũng mặc kệ Đường Tăng đáp hay không.

Trong lòng Đường Tăng thầm nghĩ:

- Bị trấn áp năm trăm năm, gia hỏa này sẽ không bị bệnh tâm thần phân liệt chứ?

Đường Tăng thầm nghĩ, tốc độ cũng không chậm chút nào, bước đi như bay, dần dần đi tới dưới Ngũ Hành sơn.

- Sư phụ, nhìn thấy chữ trên núi không? Chỉ cần ngài niệm kinh cho chữ kia, lão Tôn ta liền có thể đi ra, sau đó bảo hộ ngài đi Tây Thiên thỉnh kinh.

Tôn Ngộ Không cao hứng nói.

Đường Tăng ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên thấy trên đỉnh cao nhất của Ngũ Hành sơn, có khắc một chữ cổ lão.

Đường Tăng có thể đại khái nhận ra, kia hẳn là chữ trấn, bất quá là chữ phồn thể.

Đường Tăng cũng không có lập tức niệm kinh, mà đi thẳng đến phương hướng âm thanh truyền tới.

- Sư phụ, người nhanh niệm kinh đi, sau đó lão Tôn ta liền có thể đi ra.

Tôn Ngộ Không thấy Đường Tăng không có niệm kinh, không khỏi nghi hoặc.

Rất nhanh, Đường Tăng liền đến chân núi, rốt cục thấy được Tôn Ngộ Không.

Dưới vách núi đá mọc đầy bụi gai cùng các loại cỏ, một gia hỏa lông vàng óng, đầu đang không ngừng lắc lắc, đôi mắt vàng kim sáng ngời hữu thần nhìn Đường Tăng.

Đây chính là Tôn Ngộ Không?

Đường Tăng ngạc nhiên, kia đích thật là cái đầu khi, nhưng không quá giống như trong tưởng tượng, vì cái gì cảm giác khá ái như vậy nhỉ?

- Sư phụ...

Tôn Ngộ Không nhìn thấy Đường Tăng, cực kỳ kích động:

- Người nhanh niệm kinh đi, sau đó lão Tôn ta bảo hộ người đi Tây Thiên thỉnh kinh, đây là Quan Âm Bồ Tát nói cho lão Tôn, nàng bảo không lâu sau sẽ có một hòa thượng Đường triều đi ngang qua nơi này, chỉ cần ta bái người làm thầy, bảo hộ người đi Tây Thiên thỉnh kinh, người liền có thể cứu con ra!

Đường Tăng đi đến bên cạnh Tôn Ngộ Không, gỡ ra cỏ dại cùng bụi gai, rốt cục thấy rõ dung mạo của Tôn Ngộ Không.

Đầu của Tôn Ngộ Không hơi nhỏ hơn nhân loại, nhìn qua tựa như một Hầu tử bình thường, để Đường Tăng khó có thể tin, gia hỏa này sẽ là Tôn Ngộ Không đại náo Thiên cung.

Mặc dù Tôn Ngộ Không nghi hoặc, nhưng vẫn cao hứng nhìn Đường Tăng, lúc này tinh táo lại, hẳn cũng không vội vã nhất thời, dù sao cũng đã bị đè năm trăm năm.

- Người chính là Tôn Ngộ Không?

Đường Tăng mỉm cười nói, tận khả năng để cho mình lộ ra từ bi hòa ái.

- Đúng đúng đúng, con là Tôn Ngộ Không. Sư phụ biết con? Vậy thì dễ làm rồi, mau thả con ra đi.

Tôn Ngộ Không cười nói.

- Thả con ra cũng được, bất quá Quan Âm Bồ Tát bàn giao bản tạng một ít chuyện, trước gỡ con một chút, lại đeo Khăn Cô lên cho con, liền có thể thả con ra.

Đường Tăng nói.

- Vậy người nhanh đeo đi, nhanh nhanh nhanh.

Tôn Ngộ Không không kịp chờ đợi nói.

Đường Tăng nhú mày:

- Vậy con kiên nhẫn một chút, ta đánh thật đó?

- Đánh đi, đánh đi.

Tôn Ngộ Không không thèm để ý chút nào.

Đường Tăng âm thầm cười một tiếng, sau đó hai tay vung Cửu Hoàn Tích Trượng lên, bỗng nhiên đập xuống đầu của Tôn Ngộ Không.

- Bang!

Một tiếng vang thật lớn, tia lửa tung tóe.

Đầu của Tôn Ngộ Không hoàn hảo không chút tổn hại, thậm chí không có bị rung chuyển một chút, ngược lại Đường Tăng cảm giác hai tay chấn động, hồ khẩu kém chút bị đánh rách tả tơi.

- Mẹ nó...

Đường Tăng tròn mắt hốc mồm, đầu của con khỉ này cũng quá cứng rắn rồi?

Kỳ thật hắn là muốn kiểm có thử một chút, có thể xử lý Tôn Ngộ Không hay không, dù sao trách nhiệm đều có thể đẩy cho Quan Âm Bồ Tát.

Lại không nghĩ rằng Tôn Ngộ Không khó giết như vậy, ngẫm lại cũng phải, nếu không gia hỏa này cũng sẽ không bị dè ở đây.

Tôn Ngộ Không như người không có việc gì, một trượng toàn lực của Đường Tăng, với hắn mà nói quả thực như mưa bụi, tư cách để hắn nháy mắt cũng không có.

- Sư phụ, còn muốn gõ không? Nhanh tiếp tục gõ đi.

Tôn Ngộ Không cao hứng nói.

- Không cần.

Đường Tăng âm thầm mắng một tiếng, hắn cũng không muốn tổn thương tay của mình.

- Vậy mau thả lão Tôn ra đi.

Tôn Ngộ Không hưng phấn nói.

Đường Tăng từ trong hành trang lấy ra Khăn Cô, nói:

- Quan Âm Bồ Tát nói, cái này có thể áp chế tính tình nóng nảy của con, chỉ cần con nguyện ý đeo lên, liền có thể thả ra.

- Chỉ là áp chế tính tình nóng nảy sao? Nữ nhân Quan Âm Bồ Tát kia thật sự là không hiểu nhân tình.

Tôn Ngộ Không nhả răng, nhưng cũng không cự tuyệt:

- Vậy liền đeo lên đi.

- Chờ một chút, đầu tiên nói trước, đeo cái này lên, con có thể sẽ có chút không thoải mái, nếu như bất mãn, liền đi tìm Quan Âm Bồ Tát, không thể trách bản tăng nha.

Đường Tăng nghiêm túc nói.

- Yên tâm yên tâm, con sẽ không trách người. Quan Âm kia cũng thật là, phiền toái như vậy, lão Tôn ta cũng không muốn lại bị trấn áp năm trăm năm, sẽ không đại náo Thiên cung nữa đâu.

Tôn Ngộ Không không thèm để ý nói.

Đường Tăng nghe vậy, liền không khách khí đeo Khăn Cô lên đầu Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không như Bảo Bảo hiếu kì, đầu lệch đến lệch đi, muốn nhìn dáng vẻ đeo Khăn Cô của mình.

- Hiện tại thầy thử niệm chú một chút, có thể con sẽ đau đầu, bất quá rất nhanh liền tốt, con kiên nhẫn một chút. Đây đều là Quan Âm Bồ Tát nhấn nhủ.

Đường Tăng nói.

- Được được được, người xuất gia các người thật phiền phức, nhanh đọc đi.

Tôn Ngộ Không không thèm để ý, hắn cảm thấy đau đầu một chút có thể nào làm khó lão Tôn ta?

Đường Tăng mỉm cười, sau đó niệm chú.

Lập tức, Khăn Cô ở trên đầu Tôn Ngộ Không bỗng nhiên phát sáng, sau đó tự động cố định ở trên đầu hắn, lớn nhỏ phù hợp, như mọc rễ.

Tôn Ngộ Không cảm thấy không ổn, mẹ nó, giống như bị lừa rồi!

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Cường Đại Tôn Ngộ Không

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

Đường Tăng thấy Kim Cô chú có hiệu lực, trong nội tâm mừng thầm, tiếp tục niệm chú, cái kia càng siết chặt.

- Ah...

Sắc mặt của Tôn Ngộ Không đại biến:

- Đầu đau quá, đừng niệm..

Đường Tăng vội vàng dừng lại, cười tủm tỉm nhìn Tôn Ngộ Không.

Vừa ngừng niệm chú, Khăn Cô lập tức khôi phục nguyên trạng.

Tôn Ngộ Không thở dài một hơi, dùng sức lay đầu, tựa hồ muốn vung Khăn Cô xuống.

- Có phải không quen hay không? Đừng lo lắng, về sau từ từ sẽ quen thôi.

Đường Tăng nói.

- Nha. Vậy bây giờ có thể thả lão Tôn ra chưa?

Mặc dù Tôn Ngộ Không không thích mang một cái vòng sắt lên đầu, nhưng so sánh với nhau mà nói, hắn càng muốn nhanh đi ra ngoài.

- Có thể, con chờ một chút.

Đường Tăng mỉm cười, lui về phía sau vài trăm mét, thấy được chữ trấn cực lớn ở trên Ngũ Chi Sơn.

Hai tay hợp thành chữ thập, Đường Tăng bắt đầu niệm kinh.

May mắn hắn có ký ức của Đường Tăng, cho nên hoàn toàn nắm giữ kinh Phật Phạm cấp, nếu không hiện tại thật đúng là không có biện pháp.

Theo niệm kinh, chữ trấn trên Ngũ Chi Sơn bỗng nhiên sáng lên, sau đó thoát ly ngọn núi, bay lên trời, biến mất không thấy gì nữa.

Tôn Ngộ Không bị đè ở dưới chân núi cũng cảm giác áp lực nhẹ đi.

- Phong ấn bay mất? Thật tốt quá!

Tôn Ngộ Không hưng phấn muốn điên, thanh âm truyền tới:

- Lão Tôn rốt cục có thể đi ra ngoài rồi, ha ha ha ha...

- Âm âm..

Bỗng nhiên núi lay địa chấn, như xảy ra động đất mười tám độ.

Sắc mặt Đường Tăng đại biến, vội vàng chạy ra xa xa.

- Âm âm..

Đại địa chấn động, từng cái khe lớn khổng lồ xuất hiện.

- Lão Tôn... đi ra!

- Bạo cho ta!!!

Tôn Ngộ Không gào thét.

- Oanh!!!

Một tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên, Ngũ Chỉ Sơn cao lớn nguy nga nổ tung, từng khối cự thạch dài rộng vài trăm mét bay đầy trời.

- Âm âm..

Cự thạch đầy trời, bụi mù che lấp mặt trời, như tận thế tiến đến.

Đường Tăng hoảng sợ thất sắc, vô ý thức nhìn thoáng qua, chỉ thấy một đạo lưu quang nhất phi trùng thiên, sau đó...

- XÍU...UU!...

Đạo lưu quang kia lập tức biến mất ở phía chân trời, lóe lên liền triệt để mất đi bóng dáng.

Lại sau đó...

- Âm âm..

Cự thạch phô thiên cái địa từ trên trời giáng xuống, như mưa thiên thạch.

Đường Tăng vong hồn bay mất, kinh hãi gần chết, không kịp nghĩ nhiều, chỉ có thể nhanh chân chạy như điên.

- Ngọa tào...

Đường Tăng vừa chạy vừa mắng to, Tôn Ngộ Không kia quá lừa người rồi, đây là muốn đưa hấn vào chỗ chết sao?

- Oanh..

Một tảng đá lớn rơi ở bên người, ném ra hố to hơn mười thước.

Đường Tăng thấy lạnh cả người, càng chạy trốn nhanh hơn.

Từng khối cự thạch rơi xuống ở bên người, để cho Đường Tăng cảm giác như nhảy múa trên lưỡi đao, càng không ngừng bồi hồi ở trước quỷ môn quan.

Bỗng nhiên Đường Tăng chứng kiến dưới một tảng đá có khe hở, hấn vội vàng chui vào tị nạn.

...

Rốt cục, đá rơi xong, bụi tan mất!

Đường Tăng từ dưới tảng đá leo ra, trên đầu, trên quần áo, tất cả đều là tro bụi.

Phủi bụi bậm trên người, cảm mũi xuống lắc lắc, sắc mặt Đường Tăng cực kỳ khó coi.

- Móa, Tôn Ngộ Không khăng định đã chạy!

Đường Tăng càng cảm giác mình bị lừa rồi, hoài nghi Tôn Ngộ Không chạy mất, không định bảo hộ hấn đi Tây Thiên lấy kinh.

- Hệ thống, hoàn thành nhiệm vụ chưa?

Đường Tăng ở trong lòng hỏi.

- Chưa.

Hệ thống đáp.

- Quả nhiên!

Đường Tăng cực kỳ tức giận, trực tiếp chửi ầm lên:

- Tôn Ngộ Không, ta * mẹ của ngươi!

- Sư phụ, lão Tôn là từ trong đá sinh ra, không có mẹ.

Bỗng nhiên một con khỉ trống rỗng xuất hiện ở trước mặt Đường Tăng, vẻ mặt thành thật nói.

- Kháo...

Đường Tăng sợ tới mức thiếu chút nữa nhảy dựng lên, một chân nâng lên làm bộ đánh đá người.

- Sư phụ, không có làm sợ người chứ?

Hầu tử nửa ngồi chồm hóm trên mặt đất, ngẩng đầu nhìn Đường Tăng.

- Định, nhiệm vụ chính tuyến: Thu đồ đệ, hoàn thành! Ban thưởng 100 điểm kinh nghiệm! Ký chủ vượt mức hoàn thành nhiệm vụ, hệ thống đặc biệt ban thưởng 100 điểm kinh nghiệm.

Bỗng nhiên thanh âm nhắc nhở của hệ thống vang lên ở trong đầu Đường Tăng.

Đường Tăng sửng sốt, hoàn thành nhiệm vụ?

Đồng thời, Đường Tăng cẩn thận dò xét hầu tử trước mặt.

Đây là một con hầu tử cường tráng lại dẻo dai, bộ lông màu vàng, khoan hãy nói, thoát nhìn rất khả ái.

Nếu như trên đầu nó không đeo Khăn Cô, còn có cái mặt khỉ quen thuộc kia, Đường Tăng căn bản không thể tin được này là Tôn Ngộ Không!

- Tôn Ngộ Không?

Đường Tăng thăm dò kêu một tiếng, dù sao trước kia hắn lừa Tôn Ngộ Không, để cho đối phương mang Khăn Cô, lo lắng Tôn Ngộ Không sẽ nổi giận đánh hắn.

- Sư phụ, con đây.

Tôn Ngộ Không đứng lên, cao hứng nhìn Đường Tăng.

Thấy Tôn Ngộ Không không có ý tứ nổi đóa, Đường Tăng thở dài một hơi, đồng thời cảm thấy bộ lông của Tôn Ngộ Không rất đẹp, liền thò tay muốn sờ thoáng một phát.

Tôn Ngộ Không vội vàng ngồi xổm xuống, vậy mà thuận theo để cho Đường Tăng sờ đầu, đồng thời tò mò nhìn Đường Tăng, cái đuôi thật dài hất lên hát xuống.

Đây quả thật là Tôn Ngộ Không đại nháo Thiên cung kia?

Trong nội tâm Đường Tăng nói thầm, thật sự là hầu tử không nhìn tướng mạo.

- Ngươi thực lòng bái ta làm thầy, bảo hộ ta đi Tây Thiên lấy kinh?

Đường Tăng hỏi.

- Vâng, lão Tôn sẵn lòng.

Tôn Ngộ Không nói, sau đó lại bổ sung một câu:

- Đây là nhiệm vụ mà Quan Âm Bồ Tát giao cho lão Tôn.

Trong lòng Đường Tăng tự nhủ, quả nhiên.

- Con đã bái ta làm thầy, vậy vì sư liền lấy cho con một cái tên, gọi là Tôn Hành Giả a.

Đường Tăng cười nói.

- Hành Giả? Tôn Hành Giả! Hành Giả tốt, tạ ơn sư phụ!

Tôn Ngộ Không vui vẻ:

- Lão Tôn có hai cái tên!

Sau đó ở trên đất lật ra nhiều cái lộn ngược.

Đường Tăng mỉm cười, để cho Tôn Ngộ Không an tĩnh lại, sau đó nói:

- Con đã bái ta làm thầy, như vậy phải nghe theo ta dạy bảo, biết không?

- Biết biết, phải một lòng hướng thiện, Quan Âm Bồ Tát đã nói rồi.

Tôn Ngộ Không nói.

- Ân, người biết là tốt rồi.

Đường Tăng cố gắng phui bụi đất trên người.

Bỗng nhiên Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tăng thối một hơi, bụi đất trên người Đường Tăng không còn một mảnh.

Con mắt Đường Tăng sáng ngời, thiếu chút nữa đã quên bổn sự của Tôn Ngộ Không.

Bỗng nhiên một độc xà từ trong động đất bò ra.

Đường Tăng vùng Cừu Hoàn Tích Trượng nện xuống.

- Loảng xoảng!

Độc xà liền bị nện nổ đầu.

Đường Tăng thu được thanh âm nhắc nhở, đạt được một điểm kinh nghiệm.

Tôn Ngộ Không ngạc nhiên nhìn độc xà bị nện nhào nhoẹt, nghi ngờ nói:

- Sư phụ, Quan Âm Bồ Tát nói, người xuất gia không thể sát sinh, sao ngài lại sát sinh?

Đường Tăng vội vàng một tay hướng phật, nghiêm trang nói:

- Cái gọi là không thể sát sinh, cũng không phải nói không thể giết vật, mà là phải phân rõ, cái gì có thể giết, cái gì không thể giết!

- Vậy sư phụ, cái gì có thể giết? Cái gì không thể giết?

Tôn Ngộ Không hỏi.

- Đáng chết có thể giết, không nên giết không thể giết.

Đường Tăng nói.

- Đáng chết có thể giết, không nên giết không thể giết? Sao lão Tôn nghe không hiểu nhỉ?

- Nói nhầm, nếu con có thể nghe hiểu, con đã làm sư phụ rồi.

Đường Tăng nói.

Tôn Ngộ Không lập tức bừng tỉnh đại ngộ:

- Sư phụ nói đúng, Quan Âm Bồ Tát nhất định là để cho lão Tôn đi theo sư phụ học tập. Năm trăm năm trước lão Tôn không biết rõ ràng đạo lý này, dưới sự giận dữ huyền ảo Thiên Đình long trời lở đất, thiếu chút nữa đánh chết Ngọc Đế lão nhi, sau đó bị Như Lai Phật Tổ trấn áp ở chỗ này.

Trong nội tâm Đường Tăng đỏ mặt, không biết Quan Âm Bồ Tát biết rõ mình dạy Tôn Ngộ Không cái này, có thể tức giận đến tiêu diệt mình hay không?

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 11: Buông Tên Cường Đạo Kia Ra, Để Sư Phụ Tới!

Đồng thời Đường Tăng cũng khiếp sợ với bản lĩnh của Tôn Ngộ Không.

Giống như tình huống mới vừa rồi, mặc dù phong ấn của Ngũ Hành Sơn đã được trừ đi, nhưng bản thân Ngũ Hành Sơn vẫn có sức nặng vô cùng kinh khủng.

Nhưng Tôn Ngộ Không lại trực tiếp làm nổ cả ngọn núi lớn, nhất phi trùng thiên.

Thần uy như vậy, người bình thường căn bản không cách nào tưởng tượng.

Đường Tăng vốn còn tưởng rằng thăng đến cấp bốn hán đã rất lợi hại, nhưng so với thần tiên và đại yêu chân chính, hán bây giờ cái gì cũng không phải.

- Đúng rồi, lần này hoàn thành nhiệm vụ, lại được miễn một trăm điểm kinh nghiệm, còn vượt mức được tặng thêm một trăm điểm kinh nghiệm, lần này ta có thể trở nên mạnh hơn!

Đường Tăng nhanh chóng nghĩ tới điểm kinh nghiệm lấy được lần này, lập tức cao hứng trở lại.

Cộng thêm điểm kinh nghiệm còn dư lúc trước, lúc này Đường Tăng có tổng cộng hai trăm lẻ chín điểm kinh nghiệm.

- Hệ thống, ta muốn thăng cấp!

Đường Tăng nói trong lòng.

- Định, thăng cấp thành công!

Hệ thống lập tức trả lời.

Đường Tăng lập tức cảm giác được lực lượng nhanh chóng trở nên mạnh mẽ, thân xác được cường hóa lần nữa, tinh khí thần đều được thăng hoa.

Thăng cấp cũng chỉ là chuyện mấy giây, nhưng Đường Tăng cảm thấy lực lượng của mình ít nhất phải tăng gấp đôi. Bây giờ, có lẽ một tay của hán cũng có thể nâng lên vật nặng ngàn cân.

Lúc này thông tin của Đường Tăng đã biến đổi thành:

Ký chủ: Đường Tăng

Siêu cấp Đường Tăng: cấp 5 (0/160)

Điểm kinh nghiệm: 129

Kỹ năng: trọn bộ kinh Phật Phạm cấp, Hỏa Cầu Thuật

Đạo cụ: Cẩm Bào Cà Sa, Cửu Hoàn Tích Trượng, nhị cô, chùy thủ linh khí hạ phẩm

- Thăng tới cấp sáu, cần một trăm sáu mươi điểm kinh nghiệm sao?

Đường Tăng biết, nếu bây giờ muốn tăng một cấp nữa là chuyện không thể:

- Đã vậy thì ta đổi kỹ năng. Hệ thống, ta muốn đổi Bạo Liệt Hỏa Cầu!

- Bạo Liệt Hỏa Cầu được coi là bản thăng cấp của Hỏa Cầu Thuật, ký chủ có thể lựa chọn trực tiếp thăng cấp Hỏa Cầu Thuật, cũng có thể đổi một cái Bạo Liệt Hỏa Cầu mới.

Hệ thống nói.

- Còn có thể thăng cấp?

Đường Tăng kinh ngạc.

- Đúng vậy. Hỏa Cầu Thuật thăng cấp thành Bạo Liệt Hỏa Cầu, chỉ cần bảy mươi điểm kinh nghiệm.

Hệ thống nói.

Tương đương với dùng một trăm điểm kinh nghiệm đổi Bạo Liệt Hỏa Cầu mới.

Đường Tăng suy nghĩ một chút, cảm thấy mặc dù Hỏa Cầu Thuật cũng đủ suất, nhưng ngoại trừ nhiệt độ cao tới cháy bỏng, thì uy lực lại không được như vẻ ngoài.

Mà Bạo Liệt Hỏa Cầu, ngoại trừ có được nhiệt độ cao của Hỏa Cầu Thuật, sẽ còn tạo ra bạo nổ, giống như lựu đạn, uy lực mạnh mẽ.

- Vậy thì thăng cấp đi!

Đường Tăng nói, lảng phí đáng xấu hổ, có thể tiết kiệm đương nhiên hẳn nguyện ý.

- Đỉnh, thăng cấp kỹ năng!

- Thăng cấp thành công. Hỏa Cầu Thuật đã thăng cấp thành Bạo Liệt Hỏa Cầu!

Âm thanh hệ thống vang lên trong đầu, sau đó Đường Tăng cảm giác linh ngộ của bản thân đối với nguyên tố hỏa trở nên rõ ràng hơn, một loại minh ngộ huyền ảo xuất hiện trong lòng.

Rồi sau đó, trong sự soi mói tới kinh ngạc của Tôn Ngộ Không, Đường Tăng nâng tay trái lên, chung quanh nhanh chóng có nguyên tố hệ hỏa dày đặc tụ lại.

Ước chừng một giây đồng hồ, một hỏa cầu màu đỏ lớn bằng trái bóng rổ xuất hiện trong lòng bàn tay Đường Tăng.

Hỏa cầu này cũng không có dán vào tay Đường Tăng, mà lơ lửng.

Cho dù là người làm phép, nhưng Đường Tăng cũng có thể cảm giác được nhiệt độ kinh khủng. Nhưng nhiệt độ cao này lại không làm thương tổn hần.

- Đi!

Đường Tăng khẽ quát một tiếng, chợt hất tay một cái, Bạo Liệt Hỏa Cầu to bằng trái bóng rổ kia lập tức bay tới phía một tảng đá lớn ở đằng xa.

- Âm!

Một tiếng vang thật lớn, hỏa cầu nổ tung, một ánh lửa nóng bỏng đốt trụ cây cỏ xung quanh.

Uy lực vụ nổ kinh khủng làm cho tảng đá lớn kia nát bấy.

Đường Tăng lập tức mừng rỡ:

- Uy lực của Bạo Liệt Hỏa Cầu cấp năm có thể so với đạn đại bác phổ thông, lại lớn hơn so với uy lực của lựu đạn thông thường.

Quả nhiên Bạo Liệt Hỏa Cầu có uy lực lớn hơn nhiều so với Hỏa Cầu Thuật thuần túy, hơn nữa cũng suất khí hơn nhiều.

Bỗng nhiên Tôn Ngộ Không chạy đến nơi bị Bạo Liệt Hỏa Cầu cho nổ, chỉ tảng đá bị nổ nát vụn cười to:

- He he he he, ha ha ha ha...

Đường Tăng ngạc nhiên:

- Ngộ Không, ngươi cười cái gì?

- Không có gì không có gì, chỉ là cảm thấy vui vẻ, sư phụ cũng có pháp thuật, vậy thì càng tốt hơn.

Trước đó Tôn Ngộ Không đã cảm giác được khí tức của Đường Tăng đột nhiên tăng lên, đồng thời nó cũng cảm giác được trong cơ thể Đường Tăng có một cỗ pháp lực vô cùng thuần chính.

- Đó là đương nhiên.

Đường Tăng cười nói:

- Chỉ là sư phụ pháp lực mỏng manh, nếu gặp phải yêu quái cường đại, ngươi vẫn phải bảo vệ tốt cho sư phụ đó.

- Sư phụ yên tâm, yêu quái dám dẫm thương sư phụ, lão Tôn ta nhất định đánh chết hần!

Tôn Ngộ Không bảo đảm.

Đường Tăng hài lòng cười một tiếng:

- Vậy chúng ta lên đường thôi.
- Sư phụ, lão Tôn ta biết Tây Thiên, để lão Tôn cõng người đi nhé, rất nhanh là đến.

Tôn Ngộ Không nói, muốn cõng Đường Tăng trực tiếp bay tới Tây Thiên.

Đường Tăng lập tức cười nói:

- Muốn lấy được chân kinh, phải từng bước từng dấu chân, bay qua không được tính.
- Phiền toái như vậy sao?

Tôn Ngộ Không bĩu môi, nhưng lại không nói thêm gì nữa.

- Đi thôi.

Đường Tăng nói.

- Sư phụ, ta ôm đồ cho.

Tôn Ngộ Không vội vàng đoạt lấy bao hành lý.

Đường Tăng cười một tiếng, giờ khắc này hẳn thật sự coi con khỉ trước mặt này thành đồ đệ của mình rồi.

Bản thể thực của Tôn Ngộ Không hoàn toàn là dạng khỉ, cho dù là lúc đi bộ cũng đứng thẳng thân dùng hai chân để đi, nhưng một khi dừng lại, nó chỉ thích ngồi, hai tay chạm đất.

Mà lúc này, Tôn Ngộ Không đang dẫn đường ở phía trước, vừa đi vừa nhảy, không ngừng lẩn vòng.

Thằng này đúng là khỉ mà, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy Tôn Ngộ Không đánh nổ Ngũ Hành Sơn lúc trước, hẳn thật không dám tin tưởng đây là Tôn Ngộ Không đã đại náo thiên cung.

- Đúng rồi, Ngộ Không, mới vừa rồi người đã đi đâu?

Bỗng nhiên Đường Tăng nghĩ tới lúc trước Tôn Ngộ Không hóa thành lưu quang biến mất, ước chừng biến mất phải mười phút.

- Lão Tôn trở về Hoa Quả Sơn thăm hầu từ hầu tôn đó.

Tôn Ngộ Không nói.

Đường Tăng kinh ngạc, lúc đó cũng chỉ có chừng mười phút mà thôi, Tôn Ngộ Không lại có thể tới Hoa Quả Sơn rồi quay trở lại?

Tốc độ này thực đủ dọa người.

Đi mấy ngàn cây số, bỗng nhiên Tôn Ngộ Không vươn tay lên kéo kéo đầu mày nhíu chặt, chạy tới bên cạnh Đường Tăng, ngồi xổm nói:

- Sư phụ, vật này ở trên đầu ta thật không thoải mái, có thể lấy xuống hay không?
- Cái này là Quan Âm Bồ Tát yêu cầu, sư phụ cũng không tháo được.

Đường Tăng nửa thật nửa giả nói.

Tôn Ngộ Không lập tức thất vọng, nhưng lại nhanh chóng vui vẻ trở lại:

- Lần sau gặp Quan Âm Bồ Tát thì bảo nàng ấy tháo xuống, mang cái vòng sắt như vậy thật không thoải mái.

Đường Tăng mỉm cười không nói.

- Định, bây giờ tuyên bố nhiệm vụ chủ tuyến:
- Thu đồ, Tiểu Bạch Long! Ban thưởng 100 điểm kinh nghiệm!

Bỗng nhiên âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Đường Tăng.

Đường Tăng nghi ngờ nói:

- Hệ thống, tại sao lần này điểm kinh nghiệm lại cố định?

- Bởi vì lần này chỉ cần kết quả, không xem quá trình.

Hệ thống đáp.

Đường Tăng bừng tỉnh.

Lúc trước khi thu đồ đệ Tôn Ngộ Không, là dựa vào quá trình để tính điểm, hẳn tầy nào được Tôn Ngộ Không, còn làm cho nó đeo Khăn Cô Chú, nhiệm vụ hoàn thành vô cùng tốt, cho nên hoàn thành nhiệm vụ vượt mức, lấy được mẫn điểm kinh nghiệm, hơn nữa còn được thưởng thêm một trăm điểm kinh nghiệm.

Hai thầy trò đi ra khỏi phạm vi Ngũ Hành Sơn, một đường hướng tây.

Cuối cùng, thời điểm mặt trời sắp hạ xuống, một gia đình xuất hiện trong tầm mắt.

Còn cách rất xa, ánh mắt Tôn Ngộ Không đã lóe lên, muốn nói lại thôi.

- Ngộ Không, sao vậy?

Đường Tăng nghi ngờ hỏi.

- Sư phụ, bên kia có người.

Tôn Ngộ Không nói.

- Ủ.

Đường Tăng cũng nhìn thấy gia đình ngoài ngàn thước kia, không có suy nghĩ nhiều.

Nhưng càng đến gần, Đường Tăng càng cảm thấy không đúng rồi, bởi vì có người đang kêu khóc.

- Mấy vị đại gia, cầu các người tha cho chúng ta đi.

- Tha cho một nhà chúng ta đi, người muốn cái gì thì cứ lấy hết đi...

...

Đường Tăng nghe vậy, vội vàng tăng tốc độ chạy tới, rốt cuộc thấy được tình huống phía trước.

Chỉ thấy bảy tám tên tráng hán cầm đại đao vây một nhà ba người lại, một người trong đó còn là con nít chừng mười tuổi đầu chảy máu, ngất xỉu trên đất.

Chân mày Đường Tăng lập tức trở nên dữ tợn.

Tôn Ngộ Không thấy biểu tình của Đường Tăng, nhất thời hét lớn một tiếng:

- Cường đạo to gan, xem đây!

Tiếng nói vừa dứt, Tôn Ngộ Không giống như thuận di xuất hiện sau lưng một cường đạo cầm đại đao, đang muốn một tát đập chết hắn.

- Dừng tay!

Đường Tăng vội vàng hét lớn.

. Tôn Ngộ Không theo bản năng dừng tay, khó hiểu nhìn về phía Đường Tăng, vừa mới rồi nó rõ ràng nhận ra được sư phụ có sát tâm đối với mấy tên cường đạo này.

- Đề sư phụ tới!

Đường Tăng trực tiếp vung mạnh Cửu Hoàn Tích Trượng xông tới, một trượng đập về phía tên cường đạo kia.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Tăng Tiểu Muội!

Nhóm: TTTV

Nguồn: TruyenYY

- Loảng xoảng! Oành!

Tên cướp kia còn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra, đã bị đánh bạo đầu, giống như quả dưa hấu bị đập nát vậy, dòng máu màu đỏ, bộ óc màu trắng, tung tóe khắp nơi.

- A.....

Mấy tên cướp còn lại cùng một nhà ba người kia đều kinh hãi biến sắc, vội vàng lui về phía sau.

- Keng, giết chết kẻ cướp, thu được 10 kinh nghiệm.

Hệ thống truyền ra tiếng nhắc nhở.

- Quả nhiên có kinh nghiệm!

Đường Tăng vui vẻ nghĩ.

Tôn Ngộ Không kinh dị nhìn Đường Tăng, không phải nói muốn một lòng hướng thiện, không thể giết người sao?

- Hòa thượng đáng ghét, dám giết huynh đệ của chúng ta!

- Hòa thượng, người chọc phải phiền toái lớn rồi!

Mấy tên cướp rất nhanh đã phản ứng lại, từng cái từng cái giật dũ, nhắc lên đại đao tấn công về phía Đường Tăng.

- Những tên cướp kia, không được làm sư phụ ta bị thương!

Tôn Ngộ Không hét lớn.

- Ngộ Không, để sư phụ!

Đường Tăng vội vàng kéo lại Tôn Ngộ Không, sau đó hưng phấn vung lên Cửu Hoàn Tích Trọng đập tới.

- Oành!

Một trọng đập vào tên cướp bay lên trước đầu tiên.

Mà sau đó Đường Tăng lại ra tay, Cửu Hoàn Tích Trọng quét ngang như quyền trượng của Tử Thần, đánh bay hai tên cướp ra ngoài.

Những tên cướp bị đánh bay toàn bộ chết sạch, không ai có thể sống sót.

Chỉ trong vài giây liền có bốn tên cướp chết đi, bốn tên còn lại nhất thời bị dọa sợ, không dám ra tay nữa.

- Những tên cướp kia, để mạng lại!

Đường Tăng cũng không dừng lại, lại một trọng nữa đập tới.

- Hòa thượng dừng tay.....

Mấy tên cướp hét lớn.

Nhưng Đường Tăng lại thờ ơ không nghe.

- Oành.....

Tên cướp thứ năm bị đập vỡ đầu.

Ba tên cướp còn lại nhất thời sợ hãi, vội vàng muốn thoát thân.

- Định chạy đi đâu?

Đường Tăng hóa thân thành Sát Nhân Cuồng Ma, đuổi theo tên cướp thứ nhất, một trượng đập chết, sau đó đột nhiên tăng tốc, đuổi theo tên thứ hai, một cước đập bay hẳn.

Tên cướp cuối cùng theo bản năng quay đầu lại, thấy mấy người còn lại đều bị giết chết, nhất thời khiếp sợ, vội vàng dừng lại, ngã quỵ trên mặt đất, hoảng sợ cầu xin tha thứ:

- Cao tăng tha mạng, cao tăng tha mạng!

Đường Tăng nhanh chân đuổi theo, trực tiếp vung lên Cừu Hoàn Tích Trượng, mạnh mẽ đập người này một trượng, khiến hắn bay xa bảy, tám mét, máu tươi bắn tung toé, nhuộm đỏ viên đá cuội bên cạnh.

- Keng, đánh giết bảy tên cướp, thu được 70 kinh nghiệm.

Âm thanh thông báo của hệ thống đúng lúc vang lên.

Đường Tăng nhất thời lộ ra vui vẻ, quả nhiên, kẻ cướp không tính vô tội, cho nên giết chết kẻ cướp cũng được kinh nghiệm.

- Hệ thống, ngươi nhất định không tin Phật phải không?

Đường Tăng hỏi.

- Hệ thống không tin Phật.

Hệ thống trả lời.

Trong lòng Đường Tăng nói, quả nhiên!

- Sư phụ.....

Tôn Ngộ Không chạy đến bên người Đường Tăng, sắc mặt cổ quái nhìn hắn.

- Há? Ngộ Không, ngươi có chuyện gì sao?

Đường Tăng lau máu tươi trên mặt một cái, mỉm cười hỏi.

Một nhà ba người đứng nơi xa xa kia tê cả da đầu, bọn họ cảm thấy hòa thượng kia còn đáng sợ hơn kẻ cướp.

Bé gái bị đánh chảy máu đầu đã tỉnh lại, bé khoảng mười ba mười bốn tuổi, cũng coi như xinh xắn, lúc này khuôn mặt bé cũng tràn đầy sợ hãi.

Bây giờ trên mặt, áo cà sa, Cừu Hoàn Tích Trượng của Đường Tăng đều dính đầy máu tươi, thậm chí còn có óc.

Mặc dù Tôn Ngộ Không là tuyệt thế Đại Yêu, nhưng nhìn đến cảnh này đều có chút sợ hãi.

Nếu như Đường Tăng trông hung ác, hoặc vốn là ma đầu giết người, vậy thì cũng không có gì, nhưng Đường Tăng lại đại biểu cho cao tăng từ bi, thì sự khác nhau như vậy cũng hơi nhiều rồi.

- Sư phụ, ngài giết hết bọn họ rồi?

Tôn Ngộ Không kinh ngạc hỏi.

- Đúng.

Đường Tăng đang hoàng trịnh trọng trả lời.

- Vậy vì sao vừa nãy lúc ta muốn giết bọn họ, sư phụ lại ngăn cản?

Tôn Ngộ Không hỏi.

- Bởi vì, ngươi không thể giết người, nếu không sẽ bị Quan Âm Bồ Tát trách cứ.

- Vậy vì sao sư phụ lại giết bọn họ?

- Sư phụ đại biểu cho chính nghĩa, giết kẻ cướp chính là trừng gian trừ ác. Hơn nữa, làm sư phụ, sao có thể để đồ đệ chịu oan ức? Loại việc giết người này, để cho sư phụ làm là được rồi, nếu Quan Âm Bồ Tát trách cứ, sư phụ cũng có thể đứng phía trước chịu thay người.

Đường Tăng nghiêm túc nói:

- A Di Đà Phật, ta không vào địa ngục thì ai vào?

Tôn Ngộ Không nhất thời cảm động đến mức hai mắt ảm ướt:

- Sư phụ.....

- Đồ nhi, ngoan.

Đường Tăng nghiêm túc sờ sờ đầu Tôn Ngộ Không, đồng thời lau máu tươi trên tay lên lông khi của Tôn Ngộ Không.

.....

Mười phút sau, phía trước nhà gỗ, Đường Tăng lấy một chậu nước, rửa sạch máu tươi trên người đi.

Cũng may Cẩm Lan cả sa không phải vật phạm, thủy hỏa bất xâm, rất dễ dàng rửa sạch máu tươi.

Lúc này chủ nhà bưng hai bát cơm đi ra, đưa một bát cho Đường Tăng, một bát cho Tôn Ngộ Không.

- Hôm nay đa tạ đại sư diệt trừ mấy tên cướp kia, bằng không một nhà chúng ta nhất định gặp nạn.

Ông lão cảm kích nói, có điều khi nhìn Đường Tăng, trong mắt còn mang theo sợ hãi.

Ông lão tên là Tăng Thôi Nham, là hộ sản bản ở gần đây, có điều đã hơn mười năm ông không đi săn rồi, sau này lại có vợ, liền an cư ở ngay đây.

Vợ Tăng Thôi Nham ở bên cạnh cũng kinh hồn bạt vía khom người, không dám nhìn thẳng Đường Tăng.

Bé gái đã được băng bó tốt trốn ở sau lưng người vợ, nhìn lên Đường Tăng, trong mắt vừa hiếu kỳ vừa sợ sệt.

Bé gái này tên là Tăng Tiểu Muội, năm nay mười ba tuổi, có một đôi mắt thật to rất có linh tính.

Tôn Ngộ Không nhận lấy bát ăn cơm, hơi trừng mắt nhìn, sau đó ném đĩa đi, trực tiếp dùng tay cầm cơm tẻ ăn, thấy một nhà ba người Tăng Thôi Nham đều dăm dăm nhìn sư phụ mình.

- Chỉ là việc nhỏ, không đáng gì.

Đường Tăng không thèm để ý phát phát tay, liếc mắt nhìn cơm thừa trong bát, sau đó lấy ra hổ tiên trong túi hành lý, nói với ông lão:

- Mượn nồi nhà người dùng một chút.

- A?

Một nhà ba người Tăng Thôi Nham lại dờ ra lần nữa.

Rất nhanh, Đường Tăng tự mình động thủ, cắt hổ tiên thành tám miếng, thả vào nồi luộc.

Một tiếng sau, mùi thịt nức mũi, lúc này Đường Tăng mới hải lòng bắt đầu ăn, đồng thời kêu Tôn Ngộ Không cùng gia đình kia ăn cơm.

- Sư phụ, đây là tiểu kê kê của con hổ?

Sắc mặt Tôn Ngộ Không cổ quái hỏi.

- Sai rồi, cái này gọi là hổ tiên, có thể tráng dương.

Đường Tăng gấp một miếng bắt đầu ăn.

Nhất thời, Tôn Ngộ Không sợ hãi chạy đến một bên, trong lòng kinh hãi, khẩu vị sư phụ thật sự là quá nặng, có lẽ sư phụ sẽ không thích ăn kê kê của khi đầu nhi?

Còn về một nhà Tăng Thôi Nham, càng không dám ăn, cũng không phải không dám ăn hổ tiên, mà là bởi vì hổ tiên này là của vị đại sư kia.

- Các người không ăn sao? Không ăn thì ta ăn.

Đường Tăng vui vẻ bắt đầu ăn, đồng thời nói với Tôn Ngộ Không:

- Vật này đại bổ đấy, ăn gì bổ nấy.

Tôn Ngộ Không hỏi:

- Sư phụ ăn vào, sẽ lại mọc ra một cái kê kê nữa?

- Phốc..... Khụ khụ.....

Đường Tăng nuốt chút nữa bị sặc, không nói gì liếc Tôn Ngộ Không một cái, sau đó cũng không tiếp tục nói chuyện nữa.

Rất nhanh, một cái hồ tiên thô to hoàn toàn tiến vào bụng Đường Tăng, đồng thời cũng uống hơn nửa nồi nước đó.

- Há?

Rất nhanh, Đường Tăng cảm thấy là lạ, bởi vì thân thể hắn có phản ứng.

- Hình như bỏ quá rồi, lẽ nào uy lực của hồ tiên này quá mạnh mẽ?

Đường Tăng hít sâu một hơi, cảm thụ được phía dưới càng ngày càng cứng ngắc, vội vàng ngừng đầu, nhìn về phía vợ Tăng Thôi Nham.

- Đại sư ăn xong rồi, nhanh rửa nồi đi.

Tăng Thôi Nham nói.

Vợ Tăng Thôi Nham vội vàng đi rửa nồi.

Tầm mắt Đường Tăng lại chuyển về phía Tăng Tiểu Muội.

Lúc này Tăng Tiểu Muội đã không nhát gan như trước nữa, tò mò nhìn Đường Tăng.

Ánh mắt Đường Tăng sáng lên, lúc trước không chú ý, hiện tại nhìn kỹ, tiểu nha đầu này trông cũng rất xinh đẹp, đặc biệt là cặp mắt kia, rất có linh tính.

Nếu như trang điểm kỹ một chút, tiểu nha đầu này khẳng định có thể trở thành một Loli cực phẩm.

Đường Tăng suy đoán, sở dĩ những tên cướp kia xuất hiện ở đây, chỉ sợ chính là vì Tăng Tiểu Muội.

Nghĩ tới đây, Đường Tăng ngoắc ngoắc Tăng Tiểu Muội nói:

- Lolita, đến đây, thúc thúc cho ngươi kẹo.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Niệm Kinh Xong, Lòng Không Tạp Niệm!

Tăng Tiểu Muội sững sốt, nghi hoặc nhìn Đường Tăng.

- Tiểu Muội, sắc trời cũng không còn sớm nữa, chúng ta mau trở về phòng ngủ đi.

Tăng Thôi Nham đi tới nói, dường như đang rất dè phòng Đường Tăng.

Đường Tăng vội vàng lôi kéo Tăng Tiểu Muội vào phòng, vừa đi vừa nói với Tăng Tiểu Muội:

- Đúng, sắc trời đã không còn sớm nữa, chúng ta nhanh đi ngủ thôi.

- Đại sư... Tiểu Muội..

Sắc mặt Tăng Thôi Nham thay đổi rõ rệt.

- Ầm!

Cửa phòng đột nhiên đóng lại khiến Tăng Thôi Nham bị dọa hết hồn.

- Loảng xoảng..

Sắc mặt thê tử của Tăng Thôi Nham cũng thay đổi, đánh đổ chén bát, nhưng nàng chẳng quan tâm tới đồng chén bát đó mà vội vàng chạy tới gõ cửa:

- Nữ nhi à... Đại sư, thả nữ nhi của ta ra đi.

- Đại sư, xin bỏ qua cho tiểu nữ đi, nàng ấy vẫn còn nhỏ mà.

Tăng Thôi Nham cũng tiến lên gõ cửa, vẻ mặt tuyệt vọng.

Mặc dù đã được chứng kiến mặt khủng bố của Đường Tăng, nhưng phu thê hai người vẫn lo lắng nữ nhi bị cái tên tăng nhân ranh ma này chà đạp.

Tôn Ngộ Không thì chớp chớp mắt, đứng bên cạnh xem cuộc vui. Hắn dễ dàng biết được mọi hành động xảy ra trong phòng, dù sao sư phụ cũng không gặp nguy hiểm gì, hắn cũng lười để ý tới.

- Đại sư, hãy bỏ qua cho nữ nhi ta đi, van xin người...

Thê tử Tăng Thôi Nham mạnh mẽ quỳ trước cửa phòng, lớn tiếng kêu gào.

- Hắt xì...

Đột nhiên cửa phòng được mở ra, Đường Tăng và Tăng Tiểu Muội cùng xuất hiện tại cửa phòng.

- Các vị đây là?

Đường Tăng ngạc nhiên nhìn tình huống trước cửa, vẻ mặt mờ mịt.

- Nương, người mau đứng lên đi.

Tăng Tiểu Muội vội vàng vịn mẫu thân của nàng đứng dậy.

Thê tử Tăng Thôi Nham vội vàng kiểm tra Tiểu Muội, lại phát hiện quần áo của nàng chỉnh tề, không có bộ dạng như bị ức hiếp.

- Đại sư, người...

Tăng Thôi Nham sợ hãi nghi hoặc nhìn Đường Tăng.

- Người... khụ, thí chủ, nếu các vị không còn chuyện gì nữa thì bản tăng sẽ tiếp tục dạy tiểu nha đầu niệm kinh.

Đường Tăng nói dứt lời, sau đó lại muốn kéo Tăng Tiểu Muội vào phòng.

- Niệm kinh?

Tăng Thôi Nham sững sờ.

- Đúng vậy ạ, cha, đại sư dạy con niệm kinh.

Giọng nói ầm áp của Tăng Tiểu Muội cất lên.

- Hả?

Tăng Thôi Nham và thê tử của hắn cùng sững sờ.

- Ngã Phật từ bi, Tiểu Muội mau vào đi, sư phụ dạy người niệm kinh.

Đường Tăng vươn một tay kéo Tăng Tiểu Muội lại vào trong phòng.

- Ầm!

Cánh cửa lại một lần nữa bị đóng lại.

- Đại sư...

- Nữ nhi à...

Phu thê Tăng Thôi Nham đều trở nên khản trương.

Nhưng bên trong cũng không truyền ra tiếng kêu thảm thiết hay tiếng la khóc của Tăng Tiểu Muội, mặc dù bọn họ lo lắng, nhưng cũng không dám quấy rầy lần nữa.

...

Sáng hôm sau, Đường Tăng với tinh thần sáng khoái ra khỏi phòng.

Bên ngoài cửa phòng, Tăng Thôi Nham và thê tử của hắn đều mang đôi mắt thâm quầng, nhìn thấy Đường Tăng đi ra, hai người vội vàng muốn vào trong.

Lúc này Tăng Tiểu Muội cũng đi ra, trên gương mặt Tăng Tiểu Muội ngập tràn hạnh phúc và ngọt ngào.

Phu thê Tăng Thôi Nham thấy vậy, sắc mặt lập tức trắng bệch.

- Tiểu Muội, con làm sao vậy?

- Nữ nhi, là nương có lỗi với con...

Phu thê Tăng Thôi Nham ôm nữ nhi của mình khóc rống lên.

- Cha, nương, các người làm sao vậy?

Tăng Tiểu Muội khó hiểu hỏi.

- Nữ nhi, đều là cha nương có lỗi với con, cha nương không bảo vệ được con tốt.

Tăng Thôi Nham áy náy nói.

- Cha, người không có lỗi với nữ nhi đâu.

Tăng Tiểu Muội nói.

Đột nhiên thê tử của Tăng Thôi Nham rớt cuộc tỉnh táo lại, cẩn thận quan sát toàn thân của nữ nhi, phát hiện bộ dạng nữ nhi của mình cũng không giống người bị phá thân.

Và lại độ tuổi của nữ nhi nhà mình nhỏ như vậy, nếu như bị làm nhục, hiện giờ chắc chắn sẽ không có bộ dạng như thế này, nói không chừng đến nửa ngày cũng không thể xuống giường được nữa ấy chứ.

- Nữ nhi, các người... tôi hôm qua đã làm cái gì?

Suy nghĩ một chút, thê tử Tăng Thôi Nham vẫn miễn cưỡng hỏi.

- Niệm kinh nha.

Tăng Tiểu Muội cao hứng nói:

- Đại sư phụ dạy con niệm kinh, con đã học xong rồi.

- Niệm kinh?

Về mặt phu thê Tăng Thôi Nham tức khắc trở nên mù mờ.

- Niệm cái gì kinh?

Hai người cùng hoài nghi nhìn Tăng Tiểu Muội.

- Hình như gọi là Tây Thiên Cực Lạc Hoan Hi gì gì đó, dù sao đại sư phụ cũng thật lợi hại.

Về mặt Tăng Tiểu Muội ngập tràn hạnh phúc nói:

- Sau khi niệm kinh xong, lòng không còn tạp niệm nữa...

...

Đường Tăng đã dẫn theo Tôn Ngộ Không xuất phát, một đường đi thẳng về hướng Tây, tiếp tục con đường đi lấy kinh.

Tối hôm qua Đường Tăng truyền cho Tăng Tiểu Muội kinh Phật phẩm cấp trong - Tây Thiên Cực Lạc Hoan Hi Bồ Đề Kinh-, bất ngờ là Tăng Tiểu Muội lại có thiên phú như vậy.

Loại kinh văn này sau khi niệm xong sẽ cảm thấy thế giới này tuyệt vời đến mức nào, dạy người ta cách hướng thiện.

Lúc này Tôn Ngộ Không từ ngọn núi cao đối diện bay tới, chớp mắt đã xuất hiện bên cạnh Đường Tăng.

- Sư phụ, ăn quả.

Tôn Ngộ Không đưa hai quả đại tới.

Đường Tăng nhận lấy hai quả đại, mặc dù không biết loại quả đại này, nhưng hầu tử kia thích ăn hoa quả nhất, nên có lẽ sẽ không hái phải trái có độc đâu nhỉ.

- Crộp!

Cắn một miếng, hương vị của thịt quả thật ngọt ngào.

- Ủ, rất tốt.

Đường Tăng cười gật đầu, đồng thời xem xét số liệu trong đầu mình:

Kí chủ: Đường Tăng

Siêu cấp Đường Tăng: cấp 5 (0/160)

Điểm kinh nghiệm: 139

Kỹ năng: Kinh Phật phạm cấp toàn bản; Bạo Liệt Hỏa Cầu

Đạo cụ: Áo gấm cà sa, gậy tích trượng cửu hoàn, đai lưng, chuỗi thủ lĩnh khí hạ phẩm

Trước khi thăng lên cấp năm vốn còn thừa lại 129 điểm kinh nghiệm, nhưng sau đó đã dùng mất 70 điểm kinh nghiệm Thuật Hỏa Cầu thành Bạo Liệt Hỏa Cầu, còn dư lại 59 điểm kinh nghiệm.

Lần này giết chết tám cường đạo, đạt được 80 điểm kinh nghiệm, tổng cộng là 139 điểm kinh nghiệm.

- Cách 160, còn có 21 điểm kinh nghiệm!

Đường Tăng âm thầm gật đầu.

Dựa theo nhiệm vụ hệ thống tuyên bố, phía trước chắc hẳn là khe núi Ứng Sầu rồi, cũng chính là địa điểm đầu tiên mà Tiểu Bạch Long xuất hiện.

Nhưng Đường Tăng có chút sần sùi, trong phim ảnh, sở dĩ Tiểu Bạch Long trở thành Bạch Long Mã của Đường Tăng chủ yếu bởi vì nó đã ăn thịt bạch mã của Đường Tăng.

Mà bây giờ bản thân lại không có bạch mã, lấy cái gì bắt Tiểu Bạch Long làm tọa kỵ của hắn bây giờ?

Hai mắt Đường Tăng nhanh chóng nhìn láo liên, đảo qua Tôn Ngộ Không, trong lòng lập tức có chủ ý.

...

Khe núi Ứng Sầu!

Đây là một khe núi khổng lồ, hai bên đều là vách núi đá rất cao, phía dưới là con sông rộng lớn.

Nơi này có tiếng là đến chim ưng cũng phải phát sầu, cũng bởi vì vách núi quá dốc, thẳng đứng, rất cao, khó có thể bay vọt lên được.

Khi Đường Tăng và Tôn Ngộ Không đến nơi này thì đã là buổi chiều.

Nhìn dòng sông yên lặng trước mặt, Đường Tăng biết nơi này chắc hẳn là chỗ ở của Tiểu Bạch Long rồi.

Đột nhiên, một sinh vật khổng lồ từ trong nước xuất hiện.

Trong lòng Đường Tăng cả kinh, vội vàng vẩy tay, hét lớn:

- Bạo Liệt Hỏa Cầu!

Hỏa nguyên tố nhanh chóng ngưng tụ hình thành một hỏa cầu màu đỏ không lớn mà cũng không nhỏ, sau đó bị Đường Tăng ném đi.

- Vút...

Hỏa cầu trực tiếp bay theo đường thẳng dài cả trăm mét, đánh trúng sinh vật xuất hiện trên mặt nước.

- Oanh!

Một tiếng nổ lớn vang lên, sinh vật kia bị nổ bay ra khỏi mặt nước.

Lúc này Đường Tăng mới nhìn thấy được rõ ràng đây chính là một con rùa khổng lồ.

- Quy Thừa tướng?

Đường Tăng kinh ngạc nói.

- Hừm? Ha ha ha ha...

Tôn Ngộ Không cười ha ha:

- Sư phụ, đây không phải là Quy Thừa tướng, đây chẳng qua chỉ là một con rùa trăm tuổi thôi.

- Thì ra không phải Quy Thừa tướng.

Đường Tăng thở dài một hơi, hắn còn lo lắng bản thân đã đánh nổ chết Quy Thừa tướng mất rồi.

Chẳng qua nếu thật sự là Quy Thừa tướng thì chắc hắn hắn phải tìm đường mà chết thôi, nhưng điều này cũng không thể nào.

Đừng nói là nổ chết Quy Thừa tướng, vừa rồi hệ thống cũng không vang lên âm thanh nhắc nhở, hiển nhiên con rùa trăm tuổi này cũng chưa có chết.

Đường Tăng không khỏi sợ hãi than, con rùa trăm năm này có lực phòng ngự cường đại quá.

Đường Tăng không dám tới gần bờ sông, hắn hỏi Tôn Ngộ Không:

- Vì sư một rồi, muốn tìm một thứ gì đó để ngồi cười, Ngộ Không, đi xem trong nước này có sinh vật nào thích hợp làm tọa kỵ hay không.

- Tọa kỵ?

Tôn Ngộ Không sững sốt, chẳng qua hắn cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp chạy đến bờ sông, chớp mắt nhìn vào lòng sông.

Đường Tăng ngay tức khắc phát hiện hai mắt của Tôn Ngộ Không tỏa ra kim quang nhàn nhạt, đây chắc hẳn là Hóa Nhân Kim Tinh rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Qua Cửa Đồ Độ Của Bàn Tăng Trước Đã

- Sư phụ, chỗ này có một con hà mã, người có cần không?

Tôn Ngộ Không nói với Đường Tăng.

- Hà mã hả? Không cần.

Đường Tăng lắc đầu ngay.

- Ô, còn một con rùa ngàn năm nữa.

Tôn Ngộ Không nói.

- Rùa ngàn năm, sư phụ muốn không?

- Rùa ngàn năm hả? To như nào?

- To như thế này...

Tôn Ngộ Không giơ tay diễn tả hình dáng với đường kính to chừng hai mét.

- Cũng to đấy! Kéo ra đây xem thế nào.

Đường Tăng nói.

Tôn Ngộ Không vẫy tay với dòng sông một cái. Tức thì nước sông cuộn cuộn trào lên như suối. Một con quái vật to lớn từ từ xuất hiện trong dòng nước, rồi bị một thứ sức mạnh cường chế kéo lên bờ.

Đường Tăng đã thấy rõ. Đây đúng là một con rùa cực lớn. Cái mai của nó có đường kính tới hai mét. Nếu ở Trái Đất, đây chắc chắn là một con quái vật rất lớn.

Đường Tăng mắt sáng ngời mà đi tới bên cạnh con rùa. Một con rùa lớn như vậy, nếu ngồi trên mà đi đường thì sẽ thoải mái lắm nhỉ?

Lòng nghĩ thế, Đường Tăng định thử luôn.

- Ngao...

Con rùa ngàn năm này đột nhiên há miệng cắn tới chân Đường Tăng.

Đường Tăng hoảng sợ. Tốc độ của con rùa quá nhanh, khiến hắn trốn không được.

- Ôi chao!

Ngay lúc then chốt, Tôn Ngộ Không ra tay, bắt được đầu của rùa ngàn năm.

- Con rùa già, dám cắn ta!

Đường Tăng giận dữ, tung chân đá vào mai rùa. Kết quả bị lực phản chấn suýt thì bị thương.

- Mẹ nó cái bìa này!

Đường Tăng dựng mày lên, vung Cửu Hoàn Tích Trượng mà nện.

- Choang!

Rùa ngàn năm bị nện cho lăn một vòng dưới đất.

Nhưng cú nện ấy không hề thương tổn tới nó. Rùa ngàn năm vội vàng tung chân bỏ chạy, hòng trốn về dòng sông.

- Đồ rùa già, chạy đi đâu!

Đường Tăng hét lên, xoay Cửu Hoàn Tích Trượng đuổi theo.

- Choang!

Lại một trượng nện xuống khiến rùa già quay cuồng.

Đường Tăng đuổi theo không tha, tiếp tục đập.

Mặc dù rùa ngàn năm có sức phòng ngự đáng kinh ngạc, nhưng cũng đầu vầng mắt hoa. Cuối cùng nó đứt khoát rứt cả đầu và tứ chi vào trong mai rùa.

- Bắn tăng nhưng nguoi nha!

Đường Tăng dùng Cửu Hoàn Tích Trượng mà ra sức chọc vào chỗ đầu rùa, miệng thì hét lớn:

- Ban đầu bản tăng còn muốn thu nguoi làm thú cưỡi, nhưng giờ nguoi phải chết!

- Ngộ Không, mau xem trong sông này có rồng không, lấy ra cho sư phụ làm thú cưỡi!

Đường Tăng nói với Tôn Ngộ Không.

Rào rào rào...

Nước sông trong vực Ứng Sầu này đột nhiên quay cuồng, sóng nước cuộn trào. Sau đó, một con Bạch Long dài mấy chục mét bay ra.

- Gầm...

Tiếng rồng ngâm chấn động linh hồn vang lên. Bạch Long lao xuống chỗ Đường Tăng.

- Sư phụ...

Tôn Ngộ Không vội vàng kéo Đường Tăng tránh ra.

- Rằm...

Nơi Bạch Long giáng xuống, con rùa ngàn năm bị giẫm cho nát bét, chết đến không thể chết lại.

Đường Tăng lập tức lạnh toát sống lưng, đồng thời choáng ngợp mà nhìn Bạch Long trước mặt mình.

Đây là một con rồng dài ít nhất ba mươi mét. Toàn thân giống Thần Long phương Đông, chỉ là màu trắng.

- Tiểu Long từ nơi nào tới mà dám tới đã thương sư phụ ta!

Tôn Ngộ Không giận dữ nói.

Bạch Long liếc Tôn Ngộ Không một cái, sau đó lạnh lùng nhìn Đường Tăng, miệng nói tiếng người:

- Con kiến, ban nãy ngươi nói muốn kiếm rồng làm thú cưỡi?

Đường Tăng lập tức chấn hưng tinh thần, long thẩm đoán đây là tiểu Bạch Long rồi. Vì vậy hắn cất tiếng nói to:

- Ngươi nói đúng đó.

- Ha ha ha ha...

Bạch Long lập tức cười to, rồi hung ác nói:

- Đúng là kẻ không biết thì không sợ...

- Vô nghĩa cái đầu ngươi! Ngộ Không nghe lệnh!

Đường Tăng đột nhiên hét to.

- Sư phụ.

Tôn Ngộ Không vội vàng đáp.

- Đánh con rồng này tới mức mẹ nó còn không nhận ra cho sư phụ!

Đường Tăng nói.

- Vâng, sư phụ!

Tôn Ngộ Không đã nóng lòng muốn thử từ nãy, nghe vậy thì lập tức phóng lên. Cùng lúc đó, một chiếc gậy dài màu vàng xuất hiện trong tay.

Một gậy đánh xuống Bạch Long.

- Yêu hầu, muốn chết!

Bạch Long hồng to, rồi bay lên trời đại chiến với Tôn Ngộ Không. Vung long trào bỏ xuống Kim Cô Bồng.

- Keng!

Trong tiếng kêu điếc tai, tia lửa vang khắp nơi.

- Keng keng keng keng...

Kim Cô Bồng của Tôn Ngộ Không đánh vào long trào, tạo nên một thứ âm thanh chói tai.

Mà Bạch Long cũng uốn mình, không ngừng tấn công Tôn Ngộ Không.

Nhìn một con khỉ với một con rồng đang đánh nhau tụi bụi trên trời, Đường Tăng lập tức bắt mặn, quát to:

- Ngộ Không, mau lấy bản lĩnh thật như của con ra. Hãy để sư phụ thấy thực lực chân chính của con chó!

- Vâng, sư phụ!

Tôn Ngộ Không tinh thần bừng bừng, Kim Cô Bồng trong tay lập tức phóng lớn.

Hình dáng của Kim Cô Bồng trông có vẻ kỳ quái. Chỗ mà Tôn Ngộ Không cầm thì vẫn bé như trước, nhưng phần phía trước lại nhanh chóng phóng to, trông hết một cái chày cực lớn.

- Gầm...

Toàn thân Bạch Long sáng lên, phun ra một luồng sáng trắng bắn tới Tôn Ngộ Không.

- Yêu Long, xem đánh!

Tôn Ngộ Không hét lớn, vung Kim Cô Bồng giờ đã dài tới mấy chục mét đập tới.

Bùm...

Luồng sáng kia bị nện tan. Kim Cô Bồng không vì thế mà dừng lại, vẫn tiến thẳng tới.

Rầm...

Rốt cuộc Kim Cô Bồng đánh trúng Bạch Long, khiến nó bị đánh bay, va vào vách núi phía đối diện khe Ứng Sầu.

Rầm rầm rầm...

Vách núi kia lập tức vỡ tung. Những tảng đá lớn bắn ra.

- Giỏi lắm! Ngộ Không, tiếp tục đi, đánh cho nó tới mức mẹ nó còn không nhận ra được!

Đường Tăng đứng ở bờ sông đằng xa, tiếp tục quát to:

- Dám uy hiếp bản tăng, đánh một trận trước rồi thu làm thú cưỡi sau!

- Gầm!

Bạch Long gầm lên, toàn thân toả ra ánh sáng trắng và long uy khủng khiếp. Khiến Đường Tăng vốn đã lùi ra cách hơn nghìn mét vẫn thấy chân mềm đi.

Đường Tăng vội vàng lùi ra sau, sợ bị lan đến.

Nhưng một khắc sau, Bạch Long lao thẳng vào trong sông, biến mất không còn thấy tăm hơi đâu nữa.

Đường Tăng ngạc nhiên, rồi chửi ầm lên:

- Mẹ nó, người có phải là rồng không? Lại không đánh mà chạy thế!

Tôn Ngộ Không bay đến bên người Đường Tăng, hỏi:

- Sư phụ, con Bạch Long kia chạy rồi.

- Móc nó ra!

Đường Tăng nói:

- Sư phụ quyết định rồi, sẽ lấy con rồng này làm thú cưỡi. Ngộ Không, chẳng lẽ ngay cả việc hàng phục một con rồng mà con cũng không làm được?

- Sao lại không được? Lão Tôn này đại náo Long cung năm trăm năm trước. Thậm chí cả Long vương còn chẳng làm gì được con. Nên cái con tiểu Long này há có thể làm khó Lão Tôn?

Tôn Ngộ Không tỏ ra bất mãn khi bị Đường Tăng nghi ngờ. Nói xong thì phi thẳng lên trời. Kim Cô Bồng lại dài ra, thọc vào trong sông, rồi ra sức mà quấy.

Rào rào rào...

Dòng sông vốn yên bình, nhanh chóng bị quấy thành một dòng nước xoáy. Càng lúc càng lớn.

- Rầm rầm...

Bỗng nhiên núi rung đất chuyển, Bạch Long phát ra ánh sáng trắng lại bay ra.

- Tới đúng lúc lắm!

Tôn Ngộ Không mất sáng ngời, lại vung côn đánh ra.

- Rầm...

Bạch Long vừa bay ra lập tức bị đánh bay, đập vào một ngọn núi cách đó chừng mấy nghìn mét.

- Rầm rầm...

Ngọn núi kia nổ tung, đất đá bắn khắp trời.

- Yêu Long, xem đánh!

Tôn Ngộ Không lập tức xuất hiện bên trên Bạch Long, lại vung gậy đánh bay Bạch Long.

- Rầm...

Bạch Long bay ra ngoài, lại làm nổ tung một ngọn núi nữa.

- Tốt! Đáng đánh! Ngộ Không cố lên, đánh con rồng kia cho mẹ nó còn không nhận ra nào!

Ở phía xa, Đường Tăng cũng kêu to.

- Ngao... Hoà thượng thôi, bản Long chắc chắn sẽ không bỏ qua cho ngươi!!!

Bạch Long phẫn nộ nhìn Đường Tăng, rồi bộc phát toàn bộ sức mạnh mà chiến với Tôn Ngộ Không.

Nhưng nó lại nhanh chóng bị Tôn Ngộ Không vung gậy đánh bay.

- Moá, bỏ cái gì mà bỏ. Ngộ Không, tiếp tục đánh. Nhất định phải đánh cho mẹ nó còn không nhận ra được!

Đường Tăng kêu to, không hề kiêng nể gì:

- Ngươi không phải là rồng sao? Đúng là ăn hại!

- Con kiến kia, có giỏi thì tới đánh với bản long!

Bạch Long rồng lên.

Đường Tăng lập tức khinh thường:

- Loại như ngươi, một đầu ngón tay của bản tăng cũng chọc chết được ngươi rồi!

- Đồ khốn, vậy ngươi tới đây!

- Đánh thắng được đồ đệ của bản tăng trước đã. Nếu cả đồ đệ của bản tăng còn không đánh lại, ngươi không có tư cách đánh với bản tăng!

Đường Tăng ngao nghể nói.

- Ngươi!!!

Bạch Long quả thực tức muốn chết.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Quan Âm Bồ Tát Hiện Thân

Bạch long cũng có thể thấy được rằng tuy Đường Tăng có pháp lực trong người, nhưng vẫn chỉ là phàm nhân mà thôi, mạnh hơn người thường một chút.

Một con kiến như vậy lại nói rằng hần không có tư cách, quả nhiên là cuồng vọng tới không giới hạn rồi!

Rầm..

Bạch long đang định phát cuồng thì lại bị Tôn Ngộ Không tung gậy đánh bay.

- Là các người ép ta!

Bạch long đột nhiên rống lên, miệng vang ra chú ngữ đặc thù.

Rầm rầm rầm..

Đất trời bỗng rung chuyển. Nước sông ở dưới khe núi Ứng Sầu quay cuồng, sóng nước dồn dập, rồi sau đó lại chảy ngược lên mà cuộn cuộn tới phía Đường Tăng.

- Sư phụ chạy mau!

Tôn Ngộ Không vội vàng kêu lên.

Thấy con sóng cao tới trăm mét kia, Đường Tăng mặt biến sắc, quay người chạy tới chỗ cao.

Rầm rầm..

Sóng nước kinh trời, đánh vào bờ.

Đường Tăng tuy chạy nhanh, nhưng không nhanh bằng con sóng đó. Hắn nhanh chóng bị đuổi kịp, rồi bị một ngọn sóng lớn đánh bay.

- Moá nó, chẳng lẽ ngòm củ tỏi luôn ư?

Đường Tăng kinh hãi. Sóng kia rất mạnh, khiến hắn như bị một ngọn núi đ-ng vào.

Rầm..

Cùng lúc đó, Tôn Ngộ Không lại tung gậy đánh bạch long rơi xuống khỏi bầu trời, đập vào trong dãy núi đằng xa. Mặt đất nơi đó nứt toác, xuất hiện những vết nứt lớn.

- Sư phụ..

Tôn Ngộ Không vội vàng thi triển pháp lực thông thiên mà gạt sóng to ra, cứu lấy Đường Tăng.

Viu!

Tôn Ngộ Không đưa Đường Tăng bay ra khỏi khu vực nơi sóng to đang càn quét, xuất hiện trên một ngọn núi cách đó chừng nghìn mét.

- Mợ nó, làm bản tăng sợ muốn chết!

Đường Tăng hãy còn đang sợ.

- Sư phụ, người không sao chứ?

Tôn Ngộ Không hỏi, rất là lo lắng.

- Sư phụ không sao!

Đường Tăng hít sâu một hơi, phần nộ nói:

- Nhưng mà, con đường kia có việc rồi, lại còn là việc lớn nữa!

Tôn Ngộ Không chớp mắt mấy cái.

- Ngộ Không, con rồng kia đâu?

Đường Tăng hỏi.

- Ở bên kia. Lão Tôn đã đánh ngát nó rồi.

Tôn Ngộ Không nói.

- Mau dẫn ta qua đó.

- Vâng, sư phụ!

Tôn Ngộ Không đặt tay lên vai Đường Tăng. Ngay sau đó, hai người hoá thành lưu quang, lóe một cái liền đi được cả vạn mét.

- Bà mẹ nó, tốc độ nhanh thật, dọa bản tăng chết khiếp!

Đường Tăng hoảng sợ. May là có lẽ Tôn Ngộ Không đã dùng pháp lực bảo vệ hắn, nếu không chỉ với tốc độ gia tăng như này và sự ma sát không khí thôi cũng có thể hại chết hắn rồi.

Bỗng nhiên Đường Tăng thấy phía trước là một vùng đất đá nứt toác. Một con rồng lớn dài tới mấy chục mét nằm nơi đó, có thứ máu màu xanh lục chảy xuống đất.

- Mẹ ơi, Ngộ Không, chẳng lẽ con đánh chết nó rồi à?

Đường Tăng lo lắng hỏi.

- Không, chỉ đánh cho trọng thương mà thôi.

Tôn Ngộ Không tỏ vẻ không để ý.

Đường Tăng lập tức giơ ngón cái lên với Tôn Ngộ Không:

- Lợi hại đó!

Được sư phụ khen ngợi, Tôn Ngộ Không lập tức vô cùng vui vẻ:

- Một con tiểu long mà thôi. Nhớ ngày đó Lão Tôn còn đại náo Thiên Cung..

Đột nhiên tiên quang phóng ra khắp bầu trời. Một nữ tử tuyệt mỹ bỗng xuất hiện.

Nữ tử này mặc sa y màu trắng, đầu đội khăn lụa màu trắng, khuôn mặt đầy từ bi.

Nếu bỏ qua vẻ mặt từ bi kia, đây chắc chắn là một nữ tử có thể hại nước hại dân.

- Bồ Tát?

Tôn Ngộ Không sững sốt.

- Quan Âm Bồ Tát!

Đường Tăng cũng thấy được người đột nhiên xuất hiện kia chính là Quan Âm Bồ Tát.

- Con yêu hầu nhà ngươi, vừa mới thoát ra, đã đánh tiểu bạch long trọng thương, còn muốn bị trấn áp thêm năm trăm năm nữa sao?

Quan Âm Bồ Tát tức giận nói với Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không vội vàng giải thích:

- Là...

- Bồ Tát thứ tội! Đồ đệ này của bản tăng vì nóng lòng bảo vệ sư phụ nên mới đã thương bạch long.

Đường Tăng khép tay thành chữ thập, thờ dài nói.

Tôn Ngộ Không chớp mắt mấy cái, nhìn Đường Tăng.

Quan Âm Bồ Tát lấy cành liễu ra từ trong Ngọc Tịnh Bình, nhỏ vài giọt Vũ Lộ lên thân mình bạch long.

Tức thời thương thể trên người bạch long phục hồi với tốc độ mà mắt thường có thể thấy được, rồi nhanh chóng khôi phục.

Gần như chỉ vài giây đồng hồ sau, bạch long tỉnh lại.

- Con kiến, đi chết đi!

Vừa tỉnh đã thấy Đường Tăng, bạch long tức khắc tung vuốt chớp tới.

- Tiểu long, ngươi thêm đòn!

Tôn Ngộ Không vội vàng che chở Đường Tăng sau người.

Đường Tăng nhìn về phía Quan Âm Bồ Tát với vẻ mặt sợ hãi, nói:

- Bò Tát cứu mạng.

- Bò Tát?

Bạch long thể mới phát hiện ra Quan Âm Bò Tát, vội dừng lại, biến hình thành một thanh niên mặc áo bào trắng, lại có dung mạo vô cùng tuấn tú, khom người hành lễ với Quan Âm Bò Tát:

- Bái kiến Quan Âm Bò Tát!

- Tiểu bạch long, vì sao không bế quan mà lại ra ngoài đã thương người khác?

Quan Âm Bò Tát hỏi.

- Thưa Bò Tát, tên hoà thượng này nói muốn thu ta làm thú cưỡi, còn bảo yêu hầu kia đánh ta bị thương!

Tiểu bạch long phần nộ quay sang nhìn Đường Tăng.

Đường Tăng vội vã nói:

- Bàn tăng vốn định tìm một con rùa làm thú cưỡi, ai ngờ con bạch long này không biết tới từ nơi nào lại giết rùa của bàn tăng, còn định giết cả bàn tăng. Thế nên Ngộ Không mới ra tay, chẳng qua thất thủ đã thương nó.

- Ngươi nói láo!

Tiểu bạch long giận dữ.

- Bàn tăng nói láo chỗ nào? Ngươi giết con rùa ngàn năm mà bàn tăng vừa thu phục, đúng không?

Đường Tăng hỏi.

- Đúng vậy!

- Sau đó ngươi lại định giết cả ta nữa, đúng không?

- Đúng vậy! Nhưng ngươi là phạm nhân, lại dám to mồm nói muốn nhận bản long làm thú cưỡi...

- Ai bảo ngươi giết thú cưỡi của ta! Ngã phạt từ bi, bàn tăng không định làm gì ngươi, chỉ muốn ngươi thay thế cho thú cưỡi đáng thương của ta, lập công chuộc tội.

Đường Tăng tỏ ra từ bi, nói.

- Buồn cười! Một con rùa, sao có thể sánh được với Long tộc cao quý chứ?

Tiểu bạch long giận quá mà cười.

- Thí chủ sai rồi. Phật Tổ từng nói rằng chúng sinh bình đẳng. Bất kể là rồng hay rùa, đều là những sinh mệnh bình đẳng. Ngươi đã sai, thì phải bù đắp cái sai đó, chứ đừng mắc thêm lỗi lầm nữa.

Đường Tăng nói.

Trên bầu trời, Quan Âm Bò Tát cảm thấy choáng váng. Tên hoà thượng - nhanh mồm nhanh miệng

bên dưới thật sự là Kim Thiên Từ chuyển thể sao?

Sao cứ cảm thấy kỳ quái thế nào ấy?

- Ngươi nói hươu nói vượn...

- A di đà phật, người xuất gia không nói dối.

- Tên hoà thượng này, nếu không có con yêu hầu kia, bản long chỉ dùng một vuốt là đập chết ngươi rồi!

Đường Tăng lập tức quay sang nhìn Bò Tát với vẻ mặt đáng thương:

- Quan Âm Bò Tát, ngài đã thấy rồi đó, bàn tăng vô tội.

Tiểu bạch long nghiêng răng nghiêng lợi. Nếu không có Quan Âm Bò Tát và Tôn Ngộ Không ở đây, hẳn chắc chắn sẽ giơ một móng vuốt lên mà chụp tên

hoà thượng khốn kiếp này thành thịt nát.

- Tiểu bạch long, còn định gây chuyện tới bao giờ?

Quan Âm Bồ Tát dịu dàng hỏi.

- Bồ Tát, ta không gây chuyện.

Tiểu bạch long ảm ức.

Quan Âm Bồ Tát thở dài, nhìn Đường Tăng:

- Kim Thiên Tử, tại sao sang kiếp này ngươi lại biến hoá lớn như vậy?

- Kim Thiên Tử? Bồ Tát đang gọi bản tăng đó hả?

Đường Tăng sững sốt, rồi chợt nhớ ra rằng trong Tây Du Ký bản chuẩn, thì Đường Tăng chính là do Kim Thiên Tử chuyển thế.

- Đúng vậy! Nhưng ta quên rằng đời này ngươi còn chưa thức tỉnh được ký ức luân hồi, thôi được rồi.

Dừng lại một chút, Quan Âm Bồ Tát lại quay sang nhìn tiểu bạch long:

- Tiểu bạch long, hiện tại đang có một cơ hội để ngươi lấy công chuộc tội, tránh khỏi cái khổ giam cầm, ngươi có bằng lòng hay không?

Nghe vậy, tiểu bạch long lập tức mừng rỡ:

- Tiểu long bằng lòng.

- Rất tốt, vậy ngươi hãy làm thú cười cho Kim Thiên Tử, hộ tống hần tới Tây Thiên lấy kinh, tu thành chính quả. Ngươi có bằng lòng hay không?

Quan Âm Bồ Tát hỏi.

- Điều này...

Tiểu bạch long tỏ ra do dự. Tuy hần rất mong mỏi được đặc xá, nhưng bảo một Long tộc cao quý như hần đi làm thú cười cho một con người bình thường, quả thực quá mất mặt.

Chủ yếu là, ban nãy con người này lại còn sỉ nhục hần, giờ sao hần có thể uốn mặt cúi đầu?

Nhưng nghĩ tới - tu thành chính quả-, tiểu bạch long bỗng nhiên nghĩ tới điều gì đó, vội vã nói:

- Tiểu long bằng lòng.

Đường Tăng mắt sáng ngời, bèn nói:

- Bồ Tát, nếu bản tăng mà cười một con rồng lớn nghênh ngang lên đường, chắc chắn sẽ khiến phàm nhân hoảng sợ. Chi bằng, khiến con rồng này biến thành hình dạng con rùa lúc trước của bản tăng đi.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Tiểu Bạch Long Trở Thành Thú Cưỡi Long Quy

- Không thể được!

Tiểu bạch long lập tức từ chối. Bảo một Long tộc cao quý như hần làm rùa, quả thật là nhục nhã!

Đường Tăng tận tình khuyên bảo:

- Tiểu bạch long, ngươi hãy nghĩ đi, nếu ngươi cứ nghênh ngang đi lại trong dân gian như vậy, gây nhiều loạn tới thế giới phàm nhân, các vị thần tiên trên trời sẽ nghĩ như nào?

- Như vậy cũng không được.

Tiểu bạch long nói với Quan Âm Bồ Tát:

- Bản long thân là Long tộc, không thể nào có chuyện biến thành rùa được.

Quan Âm Bồ Tát cũng không biết nói gì hơn, quay sang nhìn Đường Tăng, nhẹ nhàng bảo:

- Quả thực là không thể dùng bản thể của Long tộc mà hành tẩu chốn nhân gian. Nhưng mà, Kim Thiền Tử, đổi một loại khác đi, ngoài rùa ra.

- Vậy thì, biến thành ô quy đi.

Đường Tăng nói.

- Ngươi...

Tiểu bạch long tròn mắt.

- Ô quy chắc là cao quý hơn rùa chứ nhỉ? Quy thừa tướng cũng là ô quy mà.

Đường Tăng nói

- Vậy thì ô quy đi.

Quan Âm Bồ Tát nói:

- Tiểu bạch long, ngươi quả thật cũng cần tôi luyện tâm cảnh của mình. Giờ hãy bái Kim Thiền Tử làm sư phụ, bảo vệ hẩn đi Tây Thiên lấy kinh.

Quan Âm Bồ Tát đã nói như vậy, tiểu bạch long dù không cam lòng nhưng đành phải nghe lệnh.

- Vâng!

Tiểu bạch long không cam lòng mà trừng Đường Tăng một cái, thế mới quỳ gối trước mặt Đường Tăng, nói:

- Ngao Liệt bái kiến sư phụ!

Rồi sau đó dưới cái nhìn chòng chọc của Đường Tăng, cơ thể tiểu bạch long sáng lên, cuối cùng biến thành một con long quy với đường kính hai mét!

Đúng vậy, không phải một con ô quy bình thường, mà là một con long quy. Có mai rùa, với một cái đuôi không dài cũng không ngắn, bốn cái chân thì dài gấp đôi rùa thông thường.

Cuối cùng, đầu của nó có phần giống đầu rồng, trông khá là oai phong hung dữ.

Quan trọng nhất là, long quy này màu trắng.

- Long quy?

Đường Tăng kinh ngạc.

Tạo hình hiện tại của tiểu bạch long khiến Đường Tăng vô cùng hài lòng, bởi hình dạng này trông còn anh tuấn hơn hẩn bạch mã.

Quan Âm Bồ Tát mỉm cười, sau đó biến mất vào hư không.

- Bồ Tát chó đi, mau giúp ta lấy vòng sắt trên đầu xuống.

Tôn Ngộ Không thét lên.

Nhưng Quan Âm Bồ Tát đã đi rồi, không hề đáp lời.

Đường Tăng khê ho một tiếng, nói:

- Ngộ Không, còn nhiều thời gian mà! Sau này chắc chắn còn được gặp Quan Âm Bồ Tát, không phải vội vàng làm gì!

- Sư phụ nói đúng lắm. Vậy thì lần sau hãy bảo Bồ Tát giúp đỡ mới được.

Tôn Ngộ Không nói.

Đường Tăng mỉm cười, sau đó nhảy lên trên lưng long quy.

Long quy không hề suy suyển, ngửa cái đầu rồng khá lớn ra sau mà nhìn Đường Tăng với ánh mắt khá hung hăng.

Bốp!

Đường Tăng bỗng vung Cừu Hoàn Tích Trượng mà gõ mạnh lên lưng long quy.

- Ngươi làm gì đấy?

Long quy giận dữ nói.

- Sư phụ đang thử xem ngươi có đứng vững được không.

Đường Tăng nói, vẻ mặt vô cùng nghiêm trang.

Gân xanh dường như sắp bốc lên trên trán long quy.

- Ngươi hãy chờ không phục. Ngươi có đủ tư cách không, còn phải xem sư phụ chấm điểm cho ngươi như nào. Nếu thể hiện không tốt, chính là thất bại trong gang tấc, đừng trách sư phụ không cho ngươi cơ hội.

Tức thì thân mình long quy toả ra ánh sáng trắng.

Đường Tăng vội kêu lên:

- Ngộ Không, nếu nó xằng bậy thì hãy dạy nó. Giờ con là đại sư huynh rồi, phải quản lý nhị sư đệ của mình cho tốt.

- Vâng thưa sư phụ!

Tôn Ngộ Không giờ Kim Cô Bồng đâm vào đầu long quy:

- Nhị sư đệ, đi mau!

Long quy quay đầu phần nộ liếc Tôn Ngộ Không, nhưng không phát câu, bắt đầu bước đi.

Không ngờ rằng lưng rùa lại vững vàng như vậy, Đường Tăng không hề cảm thấy xóc nảy chút nào.

Ngẫm nghĩ thì cũng đúng. long quy này có chân dài, nên có thể khống chế sự cân bằng khá tốt. Không giống ô quy, không thể cân bằng được.

Đường Tăng hài lòng ngồi xuống, đặt Cừu Hoàn Tích Trượng sang bên cạnh.

- Đỉnh! Hoàn thành nhiệm vụ chính Thu đồ đệ tiểu bạch long, thưởng 100 điểm kinh nghiệm!

Lúc này âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên.

Điểm kinh nghiệm của Đường Tăng lập tức tăng lên 239 điểm, có thể tiếp tục thăng cấp.

Cho nên Đường Tăng không chút do dự mà nói thẳm trong lòng luôn:

- Hệ thống, bản tăng muốn thăng cấp!

Đường Tăng đã dần coi mình chính là Đường Tăng, cứ mở miệng là tự xưng - bản tăng-.

- Đỉnh! Thăng cấp thành công!

Ngay sau đó, một cảm giác quen thuộc truyền tới. Cơ thể nhanh chóng mạnh lên. Đồng thời, một thứ năng lượng hùng mạnh xuất hiện trong cơ thể, đó chính là pháp lực đã được tăng lên.

Không chỉ như vậy, ngay cả tinh khí thần cũng được tăng lên.

Gần như trong vài giây đồng hồ, Đường Tăng đã từ cấp năm mà tăng lên cấp sáu.

Lúc này, số liệu về Đường Tăng đã thay đổi thành:

Kí chủ: Đường Tăng

Siêu cấp Đường Tăng: cấp 6 (0/320)

Điểm kinh nghiệm: 79.

Kỹ năng: Toàn văn Kinh Phật phàm cấp, Bạo Liệt Hoả Cầu.

Đạo cụ: Cẩm Bào Cà Sa, Cửu Hoàn Tích Trọng, Nhị Cô, chúy thủ linh khí hạ phẩm.

...

Tôn Ngộ Không và tiểu bạch long đều cảm thấy rõ sự biến hoá về hơi thở của Đường Tăng, kinh ngạc nhìn Đường Tăng. Bọn họ đều cảm ứng được rất rõ rằng thực lực của Đường Tăng đã mạnh hơn hẳn.

- Ha ha ha...

Đường Tăng vui sướng cười ra tiếng, làm cho tiểu bạch long và Tôn Ngộ Không đều cảm thấy kỳ quái.

- Ha, đi mau.

Đường Tăng giục.

Long quy do tiểu bạch long biến thành lắc lắc đầu tỏ vẻ bất mãn, lại không nói gì thêm, chỉ tăng tốc độ lên.

Bọn họ nhanh chóng đi ra khỏi khe Ứng Sầu, bay qua núi cao, chạy qua bình nguyên.

Một ngày nhanh chóng trôi đi, bóng đêm kéo tới.

- Sư phụ, có cần nghỉ ngơi một chút không?

Tôn Ngộ Không thấy Đường Tăng ngủ gà ngủ gật trên lưng long quy, bèn hỏi.

- Không cần, không cần, dù sao không phải ta tự đi.

Đường Tăng tiếp tục ngủ gà ngủ gật.

Long quy lập tức phun ra hai dòng hơi trắng từ trong lỗ mũi, bực mình tiếp tục đi.

- Ô... ha ha...

Tôn Ngộ Không thấy rất thú vị, chạy vòng quanh long quy, tràn trề tinh lực.

Một giờ nữa trôi đi, một toà chùa miếu xuất hiện trước mặt.

Đường Tăng tức khắc tỉnh táo, không ngủ gà ngủ gật nữa:

- Ngộ Không, chúng ta tới đó tá túc một đêm. Ngươi đi liên hệ đi.

Đường Tăng đoán rằng nơi đây chính là thiền viện của Quan Thế Âm, đồng thời cũng là nơi Cầu Hùng Tinh hiện thân.

- Vâng, sư phụ.

Tôn Ngộ Không vâng lời, chạy tới chùa miếu trước mặt.

Rồi Tôn Ngộ Không nhanh chóng dẫn một lão hoà thượng ra. Đằng sau còn có bốn, năm vị hoà thượng trẻ tuổi nữa.

Mấy hoà thượng thấy một con long quy thật lớn thì đều hoảng sợ, không dám bước tới. Chỉ có lão hoà thượng ở đằng trước trông có vẻ bình tĩnh hơn.

- Sư phụ, phương trượng của nơi này đến rồi.

Tôn Ngộ Không nói.

Lão phương trượng vốn mặt không chút thay đổi, nhưng khi thấy áo cà sa trên người Đường Tăng thì mắt sáng bừng, lập tức nhiệt tình, vồn vã nói:

- Lão nạp có lẽ.

- Nào có, nào có, lão hoà thượng, hãy dọn một chỗ ra cho thầy trò chúng ta ở một đêm.

Đường Tăng từ trên cao nhìn xuống, không hề có ý định xuống dưới.

Sắc mặt lão phương trượng trở nên tối sầm lại, nhưng vẫn nhiệt tình nói:

- Phật hữu, hãy đi theo lão nạp.

- A Quy, đi theo.

Đường Tăng gõ lên phần mai của long quy, nói.

A Quy?

Long quy thờ phì phì, phun ra khí trắng!

Bản long nhin, vì tu thành chính quả!

Long quy nện bước chân theo sau.

Một người, một khí, và một rùa tiến vào trong chùa. Đám hoà thượng ngạc nhiên, chỉ trỏ bàn tán.

Mà sắc mặt Đường Tăng không hề thay đổi, ngồi ngay ngắn trên lưng long quy, sắc mặt cao ngạo như là cao nhân, lạnh lùng nhìn hoà thượng xung quanh, quát to:

- Nhìn cái gì? Muốn chết à?

Đồng thời vành mặt hất hàm sai khiến lão phượng trượng:

- Lão hoà thượng, mau đưa bọn ta tới gian phòng tốt nhất, mang đồ ăn ngon nhất ở chỗ các ngươì tới phòng của thầy trò ta.

Trong lúc nói, Đường Tăng vội vã nghĩ:

- Mau phát hoả đi, mau phần nộ nào, mau tấn công bản tăng đi. Bản tăng như thấy một lượng lớn điểm kinh nghiệm đang vẫy gọi bản tăng rồi!

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Sư Phụ Muốn Chặt Chém

Quả nhiên Đường Tăng vừa nói xong, đám hoà thượng xung quanh lập tức nổi giận.

- Tên kia là ai?

- Quá đáng!

- A di đà phật, tỉnh tâm!

Lão phượng trượng bỗng nói to một câu phật hiệu.

Đám hoà thượng như đang tức giận đều yên tĩnh lại.

Đường Tăng lập tức kinh ngạc nhìn lão hoà thượng một cái, vừa hay thấy được vẻ tức giận loé lên trong mắt lão hoà thượng rồi biến mất.

Điều này khiến Đường Tăng thở phào một hơi. Còn tướng lão hoà thượng này thật sự tâm tĩnh lặng như nước, chỉ cần ngươì nổi giận là tốt rồi!

- Đỉnh! Bây giờ thông báo nhiệm vụ chính, bảo vệ Cẩm Bào Cà Sa không rời khỏi tay hai mươi tư giờ, thưởng 100 điểm kinh nghiệm.

Bỗng nhiên âm thanh thông báo nhiệm vụ của hệ thống vang lên.

Đường Tăng mắt sáng ngời, có nhiệm vụ là tốt rồi. Có nhiệm vụ nghĩa là có điểm kinh nghiệm.

Đồng thời Đường Tăng cũng đoán rằng nơi này hẳn chính là nơi mà lão hoà thượng thềm muốn Cẩm Bào Cà Sa của Đường Tăng.

- Phật hữu, xin hãy đi theo lão nạp.

Lão phượng trượng nhần nhin mà đưa đám ngươì Đường Tăng vào trong một toà gác chuông lẻ loi một mình.

- Nơi này cũng không tệ! Hãy mang hết đồ ngon ở chỗ các ngươì tới đây đi.

Đường Tăng nói.

Nhưng lần này lão phương trượng không hề di chuyển, chỉ mỉm cười nói:

- Đồ ăn ở đây không miễn phí.
- Không phải là tiền sao? Bản tăng có là được.

Đường Tăng nói, định ăn com chùa.

- Phật hữu hiệu nhầm rồi. Nói tới tiền sẽ tổn hại tới tình cảm đó.

Lão phương trượng mỉm cười nói.

Đường Tăng tức thì nhủ mảy nhìn lão hoà thượng, lòng đã đoán được đại khái quyết định của lão, thâm thán phục, quả nhiên khó mà thay đổi được những sự kiện chính của Tây Du Ký.

Nhưng Đường Tăng tin rằng với sự xuất hiện của hắn, hiệu ứng cánh bướm chắc chắn có thể sinh ra.

- Lão hoà thượng, nếu nói tiền bạc gây tổn hại tình cảm, vậy mau đưa đồ ăn tới đi.

Tôn Ngộ Không nói.

Lão phương trượng lại mỉm cười nhìn Đường Tăng, xác thực mà nói thì là nhìn Cẩm Bảo Cà Sa trên người Đường Tăng:

- Lão nạp không có yêu cầu cao siêu gì, chỉ cần phật hữu đưa áo cà sa trên người cho lão nạp, các ngươi muốn ăn gì thì có thể ăn nấy, muốn ở bao lâu thì ở.

- Ồ?

Tôn Ngộ Không liền kinh ngạc nhìn chiếc áo cà sa trên người Đường Tăng. Với tầm mắt của mình, hắn tất nhiên biết đó là một chiếc áo cà sa bất phàm.

- Lão hoà thượng, hình như ngươi nghĩ hơi bị nhiều nhỡ?

Đường Tăng vung tay luôn:

- Ngộ Không, quăng lão ra!
- Ồ?

Tôn Ngộ Không sững sờ, rồi quay sang nhìn lão phương trượng.

Lão phương trượng lập tức biến sắc mặt:

- Phật hữu có ý gì vậy?
- Ngộ Không, sư phụ khá nghi ngờ năng lực làm việc của con đó.

Đường Tăng nhìn Tôn Ngộ Không.

- Sư phụ tha lỗi, đệ tử quăng lão ra ngay!

Tôn Ngộ Không vội vàng thò một tay xách lão phương trượng lên, rồi ném ra ngoài cửa.

Lão phương trượng ngã thẳng xuống đất, hai tay hai chân chống lên trời.

- Sao các ngươi lại đánh người thế?
- Phương trượng, người không sao chứ...

Mấy hoà thượng trẻ tuổi vội vàng đỡ lão phương trượng lên, đồng thời phẫn nộ nhìn Đường Tăng và Tôn Ngộ Không.

- Bản tăng đánh người đó, làm sao? Ngươi cần bản tăng à?

Đường Tăng vênh mặt lên, khinh miệt nhìn đám hoà thượng trẻ tuổi.

Long Quy mà tiểu bạch long hoá thành thấy vậy, cảm suyết thì roi xuống đất. Trời ơi, đây quả thực là cao tăng sẽ tới Tây Thiên thành kinh ư?

- Ngươi... Ngươi...

Mấy hoà thượng giận không nhịn được.

- Chúng ta về thôi!

Lão phương trượng hừ một tiếng, khắp khiêng đi về. Không ngờ lão lại nhẫn nhịn được.

- Phương trượng...

Mấy hoà thượng kia cảm thấy vô cùng khó hiểu, sao như vậy rồi mà phương trượng vẫn nhịn?

Sau khi mấy hoà thượng kia đi rồi, Đường Tăng vội vàng chạy tới cửa nhìn ngó, rồi nói với Tôn Ngộ Không:

- Ngộ Không, đi xem có gì ngon không, khát thực mấy món chay. Nhớ kỹ, nhất định phải có thịt!

- Thịt? Vâng, sư phụ chờ!

Tôn Ngộ Không đáp lời.

- Chờ chút, dùng cái này mà đi khát thực.

Đường Tăng lấy Từ Kim Bát mà Đường hoàng cho rồi đưa cho Tôn Ngộ Không:

- Đây là bát khát thực, lấy nhiều nhiều một chút.

- Vâng, sư phụ! Lão Tôn đi đây!

Tôn Ngộ Không cầm Từ Kim Bát ra ngoài, lập tức vọt lên trời, biến mất khỏi tầm mắt.

Đường Tăng vội vàng đóng cửa phòng lại, hít vào một hơi thật sâu, sau đó lại hít vào một hơi thật sâu.

- Ngươi đang làm gì thế?

Tiểu bạch long hỏi, đầy nghi ngờ.

- Chuẩn bị chiến đấu!

Đường Tăng nói.

- Có ý gì?

- Đương nhiên là ý muốn làm rồi! Vì sư muốn chặt chém!

Đường Tăng nói với vẻ mặt rất nghiêm túc, chẳng qua lời mà hắn nói lại khiến tiểu bạch long mơ hồ.

Thấy vẻ mặt đó của Long Quy, Đường Tăng một tay hướng phật, nói:

- Trải qua sự thần cơ diệu toán của sư phụ, lão hoà thượng vừa rồi sẽ nhanh chóng phải người tới đánh!

- Ngươi cứ khoác lác đi!

Long Quy nói tiếng người, rất là khinh thường.

Nhưng nó vừa nói xong, đột nhiên ngẩng đầu nhìn phía cửa, vẻ mặt đầy kinh ngạc.

Ngoài cửa, một đám hoà thượng vô cùng cẩn thận tới gần tháp chuông của Đường Tăng.

- Phương trượng, chúng ta sẽ làm thế nào?

Một hoà thượng hỏi lão phương trượng.

Lão phương trượng nghiêng răng, nói:

- Con khi với con rùa kia chỉ nhìn thôi cũng biết là không dễ chọc, không thể cướp chính diện được! Nghe lão nạp dặn dò, dùng hoà công.

- Hoà công? Nhưng phương trượng, liệu như vậy có đốt cháy chiếc áo cà sa bảo bối kia không?

- Đản thế, lão nạp là cái loại không có đầu óc thế à?

Lão phượng trượng nói với về mặt đầy tự tin:

- Lão nạp tin vào mắt mình, thứ áo cà sa mà hoà thượng kia mặc không phải vật tầm phàm, chắc chắn lửa phàm không đốt cháy được nó!

Hoà thượng bên người lập tức hiểu được, nhưng vẫn hỏi:

- Phượng trượng, chúng ta làm như vậy, có phải không tốt không?

Lão phượng trượng hừ một tiếng, khép hai tay tạo hình chữ thập, nói:

- Chỉ cần lòng có phật, chúng ta chính là phật rồi!

- Đệ tử hiểu rồi!

Hoà thượng trẻ tuổi gạt đầu tỏ vẻ hiểu được.

Chờ thêm chừng mười phút, lão phượng trượng cảm thấy có lẽ người trong tháp đã buông lỏng cảnh giác, bèn phất tay nói:

- Lấy dầu cái ra, rưới một vòng.

Bây, tám hoà thượng lập tức xách thùng gỗ chạy tới xung quanh tháp chuông kia, xối dầu cái lên tường.

Rồi sau đó, lại mấy hoà thượng khác cầm đuốc châm vào dầu trên vách tường.

Lửa ngay tức khắc bốc lên, có cái xu thế khó mà dập được.

Đúng lúc này Tôn Ngộ Không đi khát thực đã bay trở về, hạ xuống đỉnh một toà tháp chuông bên cạnh.

- Không xong, đám hoà thượng này định dùng lửa thiêu sư phụ!

Thấy ngọn lửa đang bùng lên, Tôn Ngộ Không tức thì biến sắc, vội hoá thành một tia lưu quang bay lên trên trời.

Đằng trước tháp chuông đang bị ngọn lửa bao phủ, lão phượng trượng với về mặt từ bi, tay chấp trước ngực, niệm niệm kinh, lòng cầu nguyện cho hoà thượng kia mau bị thiêu chết.

Bùm...

Cửa phòng Đường Tăng ở bỗng nhiên nổ bung, miếng gỗ bắn ra ngoài, bóng Đường Tăng xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Lão phượng trượng và đám hoà thượng đều biến sắc mặt.

Đường Tăng nhảy vọt lên ba mét, lướt qua ngọn lửa mà lao ra bên ngoài.

Bùm...

Lại một tiếng nổ vang lên. Long Quy do tiểu bạch long hoá thành thì thì trực tiếp tung vuốt chụp ngọn lửa trước mặt, lửa văng khắp nơi. Đại hoà bị diệt đi hơn một nửa.

Sau đó Long Quy nghênh ngang đi ra.

- Quái vật ra rồi...

- Làm sao bây giờ?

- Phượng trượng...

Đám hoà thượng xung quanh đều sợ hãi.

- Tên yêu tăng này, lại định dùng lửa thiêu chết bản tăng, thật là ý trời khó tha! Hôm nay bản tăng phải thay trời hành đạo!

Đường Tăng nghiêm trang nhìn lão phượng trượng, vung tay. Nguyên tổ Hoà đậm đặc hội tụ tới, nhanh chóng tạo nên một quả cầu to bằng quả bóng rổ.

Hoả cầu này sáng hơn lúc trước khá nhiều, có thể cảm nhận được rất rõ uy năng cuồng bạo bên trong.

- Dừng tay!

Lão phương trượng khiếp sợ, cảm nhận được sự uy hiếp.

Chú!

Lão phương trượng vừa mới dứt lời, tay Đường Tăng đã run lên, hất thẳng Bạo Liệt Hoả Cầu về phía lão phương trượng.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Nhiệm Vụ Phụ, Siêu Độ Bọn Họ!

Lão phương trượng căn bản không kịp né tránh, bị hoả cầu đánh trúng.

Bùm!

Một tiếng vang lớn, kèm theo là ánh lửa ngút trời. Lão phương trượng bị nổ cho nát bét, hơi nóng cực độ đốt cho máu tươi của lão hoá thành hơi.

Sóng khí khủng khiếp quét qua, hất bay ba, bốn hoà thượng ở gần ra ngoài.

- Được 30 điểm kinh nghiệm.

Âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Đường Tăng.

Bạo Liệt Hoả Cầu này có uy lực rất là lớn, không chỉ làm lão hoà thượng nổ tung thành tro bụi, còn khiến mấy kẻ khác cũng chết vì nổ tung. Những kẻ còn lại thì bị hất bay, bị thương.

Đây là uy lực của Bạo Liệt Hoả Cầu cấp sáu. Uy lực của Bạo Liệt Hoả Cầu sẽ tăng lên theo cấp bậc của - Siêu cấp Đường Tăng" của Đường Tăng.

...

- A....

- Cứu với...

- Phương trượng bị hấn giết rồi!

- Mau chạy đi...

Đám hoà thượng xung quanh sợ quá, chạy tán loạn.

- Khắc khắc khắc khắc...

Đường Tăng cười đầy quái dị. Hấn lại giờ tay, một Bạo Liệt Hoả Cầu lại được ngưng tụ ra, rồi hấn ném quả cầu lửa vào trong đám hoà thượng đang bỏ chạy tứ phía.

Bùm...

Tiếng nổ vang trời. Sóng lửa càn quét. Nổ tung bảy, tám tên hoà thượng ở gần.

Hơi nóng kinh khủng kia khiến hai hoà thượng hoá khí, những kẻ còn lại thì bị đốt trụi. Thương vong thảm trọng.

- Cứu với...

- Đứng mà...

Toàn bộ chùa chiến rơi vào sự hỗn loạn. Đám hoà thượng bỏ chạy hết, cả đằng sau cả đằng trước.

Đường Tăng lại nhanh chóng ngưng tụ Bạo Liệt Hoả Cầu, ném vào những hoà thượng kia.

Bùm!

Hoả cầu nổ, khiến một hoà thượng nát bét.

Bùm!

Lại một quả cầu lửa nữa nổ tung hoà thượng trốn vào gian phòng thiền. Gian phòng thiền ấy cũng bị nổ thành mảnh vụn. Lửa thổi quét đốt cháy căn phòng.

Bùm! Bùm! Bùm!

Những quả cầu lửa bay ra làm nổ chết đám hoà thượng chạy trốn. Sức nổ khủng bố nổ bay các căn phòng, đại hoà dấy lên nhiều chỗ.

- Điểm kinh nghiệm + 10.

- Điểm kinh nghiệm + 10.

- Điểm kinh nghiệm + 20.

- Điểm kinh nghiệm + 30.

- Điểm kinh nghiệm + 10.

...

Trong quá trình giết chóc ấy, những tiếng hệ thống không ngừng vang lên trong đầu. Đường Tăng hưng phấn phát điên, càng giết càng thích thú.

Chỉ cần nhìn thấy hoà thượng, không nói câu nào là ném một Bạo Liệt Hoà Cầu qua.

Trong tiếng nổ vang, hoà thượng kia bị nổ cho nát bét.

...

Chỉ trong mười phút, tất cả hoà thượng đã bị Đường Tăng tàn sát hết. Đồng thời Đường Tăng cũng nhận được 800 điểm kinh nghiệm.

- Sao hết rồi? Một ngôi chùa mà có mỗi tám mươi hoà thượng, ít quá đi mất!

Đường Tăng hãy còn bất mãn, tìm kiếm khắp nơi những hoà thượng còn sống sót.

- Đồ điên, đồ điên này...

Long quy do tiểu bạch long hoá thành nhìn ngôi chùa nơi nơi là lửa, lăm lăm như bị thần kinh.

Là Long tộc, coi mạng người như cỏ rác là điều rất bình thường. Nhưng trong cảm nhận của tiểu bạch long, cao tăng Phật gia hẳn là từ bi vi hoai, lấy việc phổ độ chúng sinh làm nhiệm vụ của mình mới đúng chứ.

Nhưng hẳn đang thấy cảnh tượng gì đây?

Một cao tăng, hơn nữa còn là cao tăng mà Quan Âm Bồ Tát phái đi Tây Thiên lấy kinh, đang truy đuổi tàn sát các hoà thượng khác, về mặt hưng phấn như lên đỉnh vậy.

Quan Âm Bồ Tát, ngài quả thực không đùa ta đó hả?

Tiểu bạch long bắt đầu nghi ngờ cuộc đời!

...

- Đỉnh! Thông báo nhiệm vụ phụ, siêu độ cho các hoà thượng đã chết, thưởng 100 điểm kinh nghiệm!

Bỗng nhiên tiếng hệ thống vang lên trong đầu Đường Tăng.

Đường Tăng vốn đang tìm kiếm những hoà thượng còn sống lập tức ngừng lại.

- Siêu độ à? Chuyện này thì bản tăng tạ ơn lắm!

Đường Tăng lập tức nhảy lên đỉnh một gác chuông tuy bị nổ nhưng chưa bị đốt rụi, nhìn tất cả các hoà thượng đã chết, bắt đầu niệm kinh siêu độ.

Viu!!

Lúc này lưu quang mà Tôn Ngộ Không hoá thành đã bay trở lại. Một tay cầm Tử Kim Bát đầy cơm, tay kia thì cầm một cái l-ng kim loại, chính là Tị Hoả Tráo.

Nhưng khi nhìn thấy ngôi chùa hỗn độn bên dưới, lại thấy Đường Tăng đứng trên cao đang niệm kinh, Tôn Ngộ Không ngẩn ra.

Cái tình huống gì thế này?

Viu!!

Tôn Ngộ Không vội vàng bay tới bên người Đường Tăng, gọi:

- Sư phụ...

- Đừng ồn, sư phụ đang siêu độ cho đám hoà thượng này.

Đường Tăng quát một tiếng.

Siêu độ?

Tôn Ngộ Không chớp mắt mấy cái, rồi vội vàng bay xuống đất, hạ xuống bên cạnh long quy, hỏi:

- Sư đệ, có chuyện gì xảy ra ở chỗ này vậy?

- Những hoà thượng kia định phóng hoả thiêu chết bọn ta, hình như là định cướp áo cà sa của hoà thượng kia, kết quả lại bị hấn giết chết hết.

Tiểu bạch long kể sơ qua.

- Ô?

Tôn Ngộ Không lập tức cười ha ha:

- Giết hay, giết hay lắm!

Long quy tức thì nhẩn mày lại.

Bỗng nhiên Đường Tăng nhảy xuống khỏi đỉnh gác chuông, hạ cái rầm xuống đất khiến mặt đất rung lên, sau đó nói với long quy:

- Phải gọi là sư phụ.

Long quy bĩu môi.

- Ngộ Không...

Đường Tăng nhìn Tôn Ngộ Không.

- Sư phụ!

Long quy vội vã gọi, sợ Tôn Ngộ Không sẽ ra tay đánh hấn.

- Thế mới ngoan.

Đường Tăng hài lòng nói, sau đó cầm lấy com bó thí mà Tôn Ngộ Không khát thực được, bắt đầu ăn.

Về phần Tôn Ngộ Không và tiểu bạch long, hai vị này không phải phạm thể, không cần ăn cũng chẳng đói bụng, cho nên Đường Tăng mặc kệ.

Tôn Ngộ Không chớp mắt vài cái, nhìn Tị Hoả Tráo trong tay kia, sau đó phóng vút lên trời, hấn là đi trả!

Nếu biết sư phụ lợi hại như vậy, còn đi mượn đồ làm gì! Tôn Ngộ Không nghĩ như thế đó.

...

- A Quy, chôn đám hoà thượng kia đi.

Vừa ăn, Đường Tăng vừa nói với long quy.

- Ta là rồng!

Tiểu bạch long bất mãn nói.

- Ủ, A Quy, mau làm đi, chờ đại sư huynh của con về nữa.

Đường Tăng nói.

Tiểu bạch long lập tức hát đầu đi, há to mồm.

Rầm rầm rầm...

Một dòng nước mạnh trào ra từ trong miệng hắn, nhanh chóng dấy lên, tràn ra bốn phương tám hướng.

Tất cả các khu vực xung quanh đều bị lũ lụt bao phủ. Hoà loạn nhanh chóng tắt. Nơi này biến thành một - đại dương mênh mông.

- Mợ nó chứ!

Đường Tăng vội vàng bò lên lưng long quy.

Một phút đồng hồ sau, long quy thu nước lại. Mà lúc này, xung quanh đã không còn chút dấu vết nào của chùa miếu, những thi thể kia không biết đã bị cuốn đi nơi nào.

Nhìn mặt đất sạch sẽ, hồi lâu Đường Tăng mới kịp phản ứng.

Long quy thấy mình khiến vị hoà thượng giết người này phải kinh sợ, tức thì tỏ ra đắc chí. Tốt xấu nó cũng là Long tộc, am hiểu hô phong hoán vũ. Mặc dù dùng pháp lực tạo ra nước, nhưng cũng có thể gây nên đại hồng thủy.

- Không tệ, rất sạch sẽ!

Đường Tăng bỗng nói:

- Sau này nhiệm vụ rửa bát sẽ giao cho ngươi. Rửa sạch bát đi, làm cho tốt vào!

Đường Tăng đặt chiếc Tử Kim Bát đã trống rỗng tới trước mặt long quy.

Long quy lập tức lao đảo.

Mẹ nó chứ, bản long có bản lĩnh ngút trời như vậy, mà lại dùng để rửa bát?

Nhưng Đường Tăng đã ra lệnh, long quy không dám chối từ, đành phải phun ra một dòng nước cực lớn như đang trút nỗi căm hờn, tạo nên một bể nước lớn.

Chờ khi nước biến mất, Tử Kim Bát đã sạch sẽ như mới, không hề có chút vẩn mờ nào.

Dùng một lượng lớn nước như vậy để rửa bát, phải nói là chưa từng ai làm vậy. Tiểu bạch long hoàn toàn là kẻ đầu tiên và cũng là duy nhất.

- Không tệ, không tệ, rất là sạch. Sau này giặt quần áo cũng giao cho ngươi. Kẻ có năng lực thì bận rộn ấy mà.

Đường Tăng hài lòng cất Tử Kim Bát đi.

Long quy cảm thấy rất muốn giết người ngay bây giờ!

Rắc rắc...

Bỗng nhiên cách đó không xa, tiếng thứ gì đó bị đập gãy vang lên.

- Ai?

Long quy gầm lên, nhìn về phía đó.

Đường Tăng cũng vội nhìn theo, chỉ thấy một con gấu đen lén lút di chuyển.

Bị phát hiện, con gấu đen kia mở miệng nói tiếng người:

- Nếu đã bị phát hiện, bản vương không ần nấp nữa. Áo cà sa kia không tệ. Hoà thượng, giao áo cà sa ra đây!

- Giao cái đầu ngươi!

Long quy nổi giận gầm lên, rồi lao vọt tới. Hắn vốn đã bị Đường Tăng chọc tức tới mức muốn giết người, nay có mục tiêu tự dưng chạy tới, giờ không giết còn chờ lúc nào?

Có thể khiến tiểu bạch long tức giận tới mức ấy, Đường Tăng cảm thấy rất có thành tựu, hết như mình càng lúc càng giống cao tăng chân chính vậy.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Lại Thăng Cấp, Thực Lực Lại Bành Trướng

Con gấu đen kia hẳn là Hắc Hùng Tinh rồi. Trong Tây Du Ký bản chính, kẻ này thừa lúc hoả hoạn đã trộm Cẩm Bào Cà Sa.

Không ngờ lần này Hắc Hùng Tinh đúng là đã xuất hiện. Nhưng Đường Tăng đã bị đổi thành Đường Tăng, nên Hắc Hùng Tinh muốn trộm được Cẩm Bào Cà Sa là việc rất khó.

Rầm! Rầm! Rầm!

Long quy và Hắc Hùng Tinh đại chiến, tức thì núi rung đất chuyển. Mặt đất nơi lũ lụt ủa qua nứt toác ra.

Đường Tăng vội rời khỏi chiến trường. Tuy hắn càng lúc càng mạnh, nhưng so với đám yêu quái thật sự và Long tộc kia, vẫn còn kém nhiều lắm.

Bùm..

Bỗng nhiên, một đoá yêu vân xuất hiện trên chiến trường, Hắc Hùng Tinh biến mất.

- Sao biến mất rồi?

Đường Tăng vội vàng chạy tới chỗ long quy. Lúc này miệng long quy đầy lông màu đen, còn vương ít máu.

Đường Tăng chỉ cần ngửi là biết đó là máu của Hắc Hùng Tinh. Xem ra Hắc Hùng Tinh bị tiểu bạch long đập cho một trận rồi.

Viu!

Tôn Ngộ Không giáng xuống từ trên trời, thấy cảnh tượng này, lại sửng sờ.

Lúc này khi hắn đi thì nơi này lửa ngập tràn khắp nơi, sao chỉ chớp mắt đã trở nên trụi lủi, như lũ lụt vừa quét qua, nhưng lại giống như vừa xảy ra một trận chiến lớn?

- Có yêu khí!

Tôn Ngộ Không đột nhiên biến sắc mặt.

- Ngộ Không, con đã về rồi!

Đường Tăng hãy còn sợ hãi, vội vàng nói:

- Ban nãy có một con yêu quái gấu đen, suýt nữa thì ăn thịt sư phụ rồi.

- Cái gì? Lại có yêu quái dám ra tay dưới mí mắt Lão Tôn à?

Tôn Ngộ Không lập tức dựng mày lên.

Long quy do tiểu bạch long biến thành chỉ giả vờ ngu ngốc, nhả túm lông màu đen trong miệng ra.

- Ngộ Không mau đi xem đi, chắc chắn quanh đây vẫn còn yêu quái, mà không chỉ có một đâu.

Đường Tăng nói.

- Sư phụ yên tâm, Lão Tôn...

- Chờ chút.

Đường Tăng vội gọi Tôn Ngộ Không lại:

- Ngộ Không, lỡ như con đi rồi, yêu quái kia lại xuất hiện thì phải làm sao?

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không lấy Kim Cô Bổng ra rồi vẽ một vòng tròn xung quanh Đường Tăng. Vòng này lóng lánh ánh vàng, trông rất là thần thánh.

- Sư phụ không ra ngoài vòng tròn này, yêu quái sẽ không làm người bị thương.

Tôn Ngộ Không nói:

- Lão Tôn đi đây!

- Ngộ Không, chớ thương tổn đám yêu quái kia. Tìm được chúng rồi thì quay lại thương lượng với sư phụ.

Đường Tăng kêu to.

- Vâng, sư phụ!

Tiếng Tôn Ngộ Không truyền tới từ trong bóng đêm đen kịt xa xôi. Với năng lực của mình, cho dù có đi cả vạn mét thì Tôn Ngộ Không vẫn nghe rõ được lời của Đường Tăng.

Tôn Ngộ Không đi rồi, Đường Tăng vội vàng kiểm tra lại những gì mình thu hoạch được.

Lúc đầu hắn còn dư 79 điểm kinh nghiệm. Lúc này giết chết tám mươi hoà thượng, được 800 điểm kinh nghiệm. Hiện tại hắn đang có 879 điểm kinh nghiệm.

Sau đó siêu độ đám hoà thượng kia, được thêm 100 điểm kinh nghiệm. Tổng cộng hắn đang có 979 điểm.

Còn nhiệm vụ chính - Bảo vệ Cẩm Bảo Cà Sa trong hai mươi tư giờ-, thời gian chưa hết nên chưa hoàn thành được.

Sở dĩ Đường Tăng cho Tôn Ngộ Không về cho một vòng tròn, chủ yếu là vì nhiệm vụ Bảo vệ Cẩm Bảo Cà Sa trong hai mươi tư giờ. Hiện tại đã được ba, bốn giờ, chỉ cần ở đây nghỉ ngơi hai mươi giờ nữa là sẽ đạt được thêm 100 điểm kinh nghiệm.

Lúc trước Đường Tăng còn tưởng 1000 điểm kinh nghiệm là nhiều lắm, nhưng giờ cảm thấy cũng không quá nhiều. Giờ hắn đang có chừng 1000 điểm rồi.

Nếu kế tiếp đích thân giết chết mấy tên yêu quái, có khi còn được nhiều điểm kinh nghiệm hơn.

Đường Tăng bảo Tôn Ngộ Không tìm được yêu quái là về thương lượng cùng hắn, chính là do hắn muốn tự tay giết đám yêu quái kia.

Đó đều là điểm kinh nghiệm cả, nếu để lãng phí thì thật quá hồ thẹn.

- Hệ thống, ta muốn thăng cấp!

Đường Tăng nói trong lòng.

- Đỉnh! Thăng cấp thành công!

Tiếng thông báo của hệ thống vang lên trong đầu.

Đường Tăng lập tức cảm thấy thực lực lại tăng vọt, đã đạt tới Siêu cấp Đường Tăng cấp bảy.

Lập tức bị trừ đi 300 điểm kinh nghiệm, chỉ còn lại 659 điểm.

Lúc này số liệu về Đường Tăng đã thay đổi thành:

Kí chủ: Đường Tăng.

Siêu cấp Đường Tăng: cấp 7 (0/640)

Điểm kinh nghiệm: 659

Kỹ năng: Toàn văn Kinh Phật phạm cấp, Bạo Liệt Hoả Cầu.

Đạo cụ: Cẩm Bảo Cà Sa, Cửu Hoàn Tích Trọng, Nhị Cô, chủy thủ linh khí hạ phẩm.

- Tăng lên cấp 8 thì cần 640 điểm kinh nghiệm à?

Đường Tăng tức thời mắt sáng bừng, không hề do dự mà nói thẳng với hệ thống:

- Thăng cấp tiếp đi!

- Đỉnh! Thăng cấp thành công!

Ngay tức khắc một nguồn năng lượng khổng lồ xuất hiện trong người. Đường Tăng cảm thấy khoẻ trước nay chưa từng có, dường như chỉ cần dậm chân một cái là mặt đất sẽ xuất hiện một hố to ngay.

Từ cấp 6 vọt thẳng lên cấp 8, Đường Tăng cảm thấy thực lực của mình tăng lên trên phạm vi khá lớn, có lẽ không hề thua kém đám yêu quái bình thường.

Đường Tăng khề quát. Nguyên tố Hoà trong trời đất nhanh chóng tụ tập lại, tạo nên một quả cầu lửa to bằng quả bóng rổ trên lòng bàn tay hắn.

Vẫn chỉ to bằng quả bóng rổ, nhưng Đường Tăng có thể cảm nhận rõ ràng là uy năng của nó phải mạnh hơn trước bảy, tám lần.

Bên ngoài vòng tròn mà Tôn Ngộ Không đã vẽ, long quy giật mình nhìn quả cầu lửa do Đường Tăng tạo ra.

Trong mắt nó, quả cầu lửa kia là một thứ không đáng nhắc tới. Điều khiến nó giật mình là quả cầu lửa ấy đã mạnh hơn trước rất nhiều.

Tiểu bạch long bắt đầu tò mò về Đường Tăng. Vị hoà thượng quái dị này rốt cuộc là loại người nào? Vì sao thực lực lại tăng với một tốc độ nhanh như vậy?

Nó luôn đi theo bên cạnh Đường Tăng, nên hoàn toàn không thấy Đường Tăng tu luyện, nhưng thực lực của Đường Tăng lại không ngừng tăng lên với tốc độ khiến nó phải lú lười.

- Đi!

Đường Tăng khề quát, ném Bạo Liệt Hoà Cầu trong tay ra.

Dưới bầu trời đêm, Bạo Liệt Hoà Cầu lướt qua bầu trời, bay thẳng năm trăm mét. Mãi tới khi đ-ng vào một thân cây cách năm trăm mét thì mới nổ tung.

Bùm...

Trong tiếng nổ, ánh lửa chiếu sáng cả bầu trời đêm. Cây đại thụ kia lập tức bị ngọn lửa nuốt hết. Sóng nhiệt khủng khiếp thổi quét, khiến rất nhiều cây cỏ xung quanh bị đốt thành tro.

Thậm chí cả mặt đất cũng bị nổ ra một hố to.

- Yeah!

Đường Tăng hưng phấn giơ tay hình chiến thắng. Uy lực của Bạo Liệt Hoà Cầu này có khi còn giết được tiểu yêu bình thường.

Theo những gì Đường Tăng biết, tiểu yêu bình thường không bay được. Cho dù là yêu quái, vẫn chia mạnh yếu về thực lực.

Như vậy, hôm nay hắn đã có tư cách đánh nhau với yêu quái bình thường rồi.

Lúc này số liệu về Đường Tăng đã biến thành:

Kí chủ: Đường Tăng

Siêu cấp Đường Tăng: cấp 8 (0/1280)

Điểm kinh nghiệm: 19

Kỹ năng: Toàn văn Kinh Phật phạm cấp, Bạo Liệt Hoà Cầu.

Đạo cụ: Cẩm Bào Cà Sa, Cữu Hoàn Tích Trọng, Nhị Cô, chủy thủ linh khí hạ phẩm.

- Còn lại 19 điểm kinh nghiệm thôi sao?

Đường Tăng nâng cằm tự hỏi. Nay hắn quá thiếu kỹ năng, lại chẳng có chiến đấu cận thân, hoàn toàn dựa vào việc dùng Cữu Hoàn Tích Trọng mà đập.

Về kỹ năng đánh xa, chính là Bạo Liệt Hoà Cầu, tuy có vẻ thô tục, nhưng uy lực còn tạm, lại rất giống pháp sư nên Đường Tăng cảm thấy mình thật oai phong.

Nay đã thăng cấp lên Siêu cấp Đường Tăng cấp 8, cấp độ của Bạo Liệt Hoà Cầu cũng tăng tới cấp 8 rồi.

Bạo Liệt Hoà Cầu cấp 8 có uy lực tương đương một quả tên lửa đạn đạo mini. Nếu ở Trái Đất, một quả Bạo Liệt Hỏa Cầu này cũng đủ để phá hủy hoàn toàn một biệt thự.

Nhưng dùng Bạo Liệt Hỏa Cầu mãi sẽ cảm thấy đơn điệu, cho nên Đường Tăng quyết định rằng nếu lần sau có điểm kinh nghiệm thì phải đổi một loại kỹ năng khác.

- Đình! Thông báo nhiệm vụ phụ: Niệm kinh Phật ba trăm lần, thưởng 100 điểm kinh nghiệm.

Bỗng nhiên âm thanh thông báo của hệ thống vang lên trong đầu Đường Tăng.

Đường Tăng tức thời sững sờ:

- Hệ thống, nhiệm vụ này là như nào? Có thể giải thích được không?

- Kí chủ là người sẽ tới Tây Thiên thỉnh kinh, nay sát nghiệt quá nhiều, sẽ ảnh hưởng tới việc tu thành chính quả. Nên kí chủ phải tu tâm nhiều hơn. Kinh Phật có thể khiến kí chủ giữ được bản tâm, không bị tâm ma ăn mòn.

Hệ thống nói.

- Thì ra là vậy!

Đường Tăng hiểu ra:

- Bản tăng đã hiểu rồi!

Sau đó, trong cái nhìn đầy soi mói nghi hoặc của long quy, Đường Tăng khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu niệm kinh.

- Hẳn lại định giờ trò gì vậy?

Tiểu bạch long cảnh giác.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Kỹ Năng: Chưởng Tâm Lô

Nhưng lần này Đường Tăng thật sự chuyên tâm niệm kinh, hơn nữa còn nhanh chóng đắm chìm vào trong kinh Phật. Kinh văn của Phật có hiệu quả kinh người với việc trui rèn tâm cảnh.

Đường Tăng vốn có phần nôn nóng vì giết không ít người, nay dần thấy lòng an yên, dường như có cảm giác xuất trần thoát tục.

Tiểu bạch long thì ngạc nhiên phát hiện rằng từ lúc Đường Tăng niệm kinh, một loại hơi thở của cao tăng siêu phàm xuất trần toả ra từ trên người Đường Tăng, làm cho hắn thực sự có cái ý nghĩ phóng hạ đồ đao, lập địa thành Phật.

Nhưng tiểu bạch long vội vã lắc đầu khiến cho mình tỉnh táo lại, lòng thì khinh thường rằng nếu thật sự phải phóng hạ đồ đao, cũng phải là tên hoà thượng trước mặt này đi làm.

Niệm kinh ba trăm lần là việc rất đơn giản, chẳng qua rất tốn thời gian, nhưng Đường Tăng là người có kiên nhẫn.

Mãi cho tới bình minh, hắn mới hoàn thành nhiệm vụ này.

- Đình! Hoàn thành nhiệm vụ phụ: Niệm kinh Phật ba trăm lần. Thưởng 100 điểm kinh nghiệm!

Đường Tăng vừa ngừng lại thì nghe thấy tiếng thông báo của hệ thống.

- Một trăm điểm kinh nghiệm à?

Đường Tăng mỉm cười.

Một trăm điểm kinh nghiệm này tuy không khiến hắn thăng cấp được, lại có thể giải quyết một việc khẩn cấp khác, đó là để hắn lựa chọn thêm một loại kỹ năng nữa.

- Lần này nên chọn kỹ năng nào nhỉ?

Đường Tăng nhắm mắt lại, lùi giao diện hệ thống ra xem.

Khu kỹ năng:

Dạn Chỉ Thần Công (10 điểm kinh nghiệm); Nhất Dương Chỉ (10 điểm kinh nghiệm); Bá Vương Thần Thương (10 điểm kinh nghiệm); Bá Vương Thần Quyền (10 điểm kinh nghiệm); Huyền Minh Thần Chưởng (10 điểm kinh nghiệm).

Hàng Long Thập Bát Chưởng (100 điểm kinh nghiệm); Lục Mạch Thần Kiếm (100 điểm kinh nghiệm); Cửu Dương Thần Công (100 điểm kinh nghiệm).

Cách Sơn Đà Ngưu (1.000 điểm kinh nghiệm); Bài Sơn Hải Đảo (1.000 điểm kinh nghiệm); Hô Phong Hoán Vũ (1.000 điểm kinh nghiệm).

...

Tam thập Lục Biến (10.000 điểm kinh nghiệm); Thất Thập Nhị Biến (10 vạn điểm kinh nghiệm)

Chưởng Trung Phật Quốc (100 vạn điểm kinh nghiệm); Như Lai Thần Chưởng (100 vạn điểm kinh nghiệm).

...

Hoả Cầu Thuật (30 điểm kinh nghiệm); Thổ Thử Thuật (30 điểm kinh nghiệm); Băng Đổng Thuật (30 điểm kinh nghiệm);

...

Lôi Cầu Thuật (50 điểm kinh nghiệm); Hãm Tịnh Thuật (50 điểm kinh nghiệm); Hô Phong Hoán Vũ Thuật (80 điểm kinh nghiệm);

...

Bạo Liệt Hoả Cầu (100 điểm kinh nghiệm); Kim Lôi Bạo (100 điểm kinh nghiệm); Chưởng Tâm Lôi (100 điểm kinh nghiệm); Định Thân Thuật (100 điểm kinh nghiệm);

...

Phiên Giang Đảo Hải Thuật (1.000 điểm kinh nghiệm); Băng Bạc Vũ Thuật (1.000 điểm kinh nghiệm); Vãn Thạch Vũ Thuật (1.000 điểm kinh nghiệm);

...

Hủy Diệt Cự Phong Thuật (10.000 điểm kinh nghiệm); Mạt Nhật Cự Phong Thuật (100.000 điểm kinh nghiệm)

Xem qua các kỹ năng một mạch, cuối cùng Đường Tăng chọn - Chưởng Tâm Lôi-.

Hắn chọn cái này, thứ nhất là vì điểm kinh nghiệm của hắn chỉ còn 119 điểm, cùng lắm chỉ đủ để chọn một kỹ năng 100 điểm.

Chưởng Tâm Lôi và Bạo Liệt Hoả Cầu tuy đều có giá 100 điểm kinh nghiệm, nhưng Bạo Liệt Hoả Cầu mà tấn công thì chủ yếu dựa vào nổ và nhiệt độ cao tạo thành thương tổn.

Còn Chưởng Tâm Lôi, ngoài nổ mạnh ra, còn có thể giật điện, nên uy lực còn mạnh hơn cả Bạo Liệt Hoả Cầu, bởi vì bản thân điện giật cũng sẽ sinh ra nhiệt độ cao rồi.

Đương nhiên cái chính là Đường Tăng cảm thấy Chưởng Tâm Lôi oai hơn cả Bạo Liệt Hoả Cầu.

- Hệ thống, ta muốn đổi kỹ năng - Chưởng Tâm Lôi-.

Đường Tăng nói trong lòng.

- Định! Đổi kỹ năng - Chưởng Tâm Lôi

thành công!

Hệ thống luôn làm việc với hiệu suất rất là cao.

Ngay sau đó Đường Tăng liền cảm thấy đầu mình bỗng có thêm thông tin về Chưởng Tâm Lôi, mà càng thêm nhiều hiểu biết về nó không ngừng tuôn vào trong đầu.

Những hiểu biết rất nhiều. Đường Tăng có thể cảm thấy mình càng linh ngộ nhiều hơn về Chưởng Tâm Lôi.

Mãi cho tới khi uy lực của Chưởng Tâm Lôi đạt tới cấp tám, những hiểu biết ấy mới ngừng kéo tới.

- Chưởng Tâm Lôi!

Đường Tăng hét to, tung chưởng vỗ vào long quy bên cạnh. Tức thì lòng bàn tay hắn sáng lên, một chữ - LÔI

xuất hiện, sau đó hoá thành tia chớp bắn tới long quy.

Ở đầu tia chớp dường như còn một quả cầu sét nữa.

Đùng!

Tia chớp lập tức đánh trúng chỗ long quy ở. Mà long quy thì đã lướt đi mấy mét, tránh được.

Rầm...

Một tiếng nổ lớn vang lên. Đất đá tung bay. Nơi bị tia chớp đánh trúng xuất hiện một cái hố to chừng ba, bốn mét. Đất đá xung quanh bị nung cháy.

- Ngươi làm cái gì thế?

Long quy phản nộ nhìn Đường Tăng.

- Ô, thế mà né được chứ?

Đường Tăng kinh ngạc, không hổ là Long tộc.

Thấy long quy phản nộ nhìn mình, Đường Tăng vội vàng giải thích:

- Sư phụ vừa lĩnh ngộ được một loại pháp thuật, không cảm nổi lòng mà thi triển, nên không chú ý được con đang ở chỗ nào.

Tin người mới lạ!

Long quy hừ một tiếng, nhưng lòng cũng nghi ngờ. Lúc trước Đường Tăng vẫn luôn thi triển Bạo Liệt Hoả Cầu, lúc này lại biết thuật pháp lôi điện, quả thật kỳ quái.

Nói như vậy, cho dù là thần tiên thì cũng chuyên về một loại, chứ chẳng phải tất cả mọi người đều có bảy mươi hai phép thần thông như Tôn Ngộ Không, không phân chia thuộc tính.

- Sư phụ!

Ánh sáng loé lên, Tôn Ngộ Không đột ngột xuất hiện bên người Đường Tăng. Hắn nhìn hố to bên cạnh, rồi nói với Đường Tăng:

- Sư phụ, con tìm được yêu quái kia rồi.

- Làm rất tốt!

Đường Tăng vui mừng:

- Dẫn sư phụ đi hàng yêu trừ ma, bắt hết cái đám yêu quái chuyên làm ác kia nào!

- Sư phụ, một mình Lão Tôn đủ giải quyết hết chúng nó rồi!

Tôn Ngộ Không nói.

- Ngộ Không, con không thể ra tay được. Nếu con gây nhiều sát nghiệp, sẽ ảnh hưởng tới tâm tính đó, thậm chí có khi còn ảnh hưởng tới cả chính quả của con. Thôi để sư phụ thịt cái tên xấu xa kia cho.

Đường Tăng nói.

- Sư phụ...

Tôn Ngộ Không cảm động.

- Xuất phát!

Đường Tăng vung tay, sau đó nhảy lên lưng long quy.

Khi Đường Tăng ra khỏi vòng tròn, vòng tròn mà Tôn Ngộ Không vẽ kia lập tức biến mất.

Long quy bĩu môi. Nó không hề tin Đường Tăng lại tốt bụng như vậy, nhưng nó không dám không nghe, đành phải đi theo Tôn Ngộ Không tới chỗ ở của yêu quái.

- Sư phụ, yêu quái kia ở ngay núi Hắc Phong. Chỗ đó có rất nhiều tiểu yêu, nhưng không đáng để nhắc tới. Lão Tôn chỉ cần vung một gậy là giết chết được hết lũ tiểu yêu đó rồi. Nhưng cái con yêu vương gấu đen thì có chút ít bản lĩnh ấy.

Đọc đường đi, Tôn Ngộ Không nói cho Đường Tăng.

- Bản lĩnh gì?

Đường Tăng hỏi.

- Cái con gấu đen ấy chiến đấu thì thường lắm. Nó sử dụng Hắc Anh trường thương, nên sức khá lớn. Chẳng qua nếu chiến đấu chính diện, Lão Tôn có thể một gậy đánh chết luôn. Chỉ là nó chuồn nhanh quá.

Tôn Ngộ Không nói.

Đường Tăng lập tức đoán được rằng Tôn Ngộ Không đã chạm trán Hắc Hùng Tinh, nếu không sẽ không hiểu rõ như vậy được.

- Sẽ có cách thôi, động não chút là được.

Đường Tăng nói.

- Vâng, sư phụ.

Tôn Ngộ Không nhảy lên trước dẫn đường.

Tới giữa trưa, bọn họ đi tới trước một ngọn núi lớn. Đó là một núi đá. Trên núi có không ít cây cối, còn thấy được khá nhiều hang động.

- Sư phụ mau xem, đó là núi Hắc Phong. Con yêu quái gấu kia ngụ ở nơi đó.

Tôn Ngộ Không nói.

Đường Tăng nhìn ngọn núi này, mắt sáng ngời. Hắn dường như lại thấy một lượng lớn kinh nghiệm đang vẫy gọi hắn.

Giết người có điểm kinh nghiệm, giết yêu quái chắc chắn cũng có điểm kinh nghiệm, thậm chí còn nhiều hơn.

Đã giết không ít người, nhưng chưa giết yêu quái nào, nên Đường Tăng rất nóng lòng được đại khai sát giới.

- Ngộ Không, mau dẫn yêu quái ra.

Đường Tăng nói.

- Vâng, sư phụ.

Tôn Ngộ Không lập tức bay đến núi Hắc Phong, hô to:

- Yêu quái, ra đây!

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Đường Tăng Đuổi Giết Yêu Quái

Bùm..

Núi Hắc Phong đột nhiên nổ tung một đám yêu vân, sau đó một bầy yêu quái xuất hiện từ trong hư không, cầm đầu chính là một con yêu quái gấu đen.

- Bật Mã Ôn, ngươi lại tới làm gì?

Hắc Hùng Tinh quát to.

- Ngươi lại tới làm gì?

- Làm gì?

Đám tiểu yêu đằng sau hét lớn theo, nhảy tới nhảy lui trên núi đá.

Đường Tăng không nói hai lời, lập tức vỗ ra một chưởng, lòng bàn tay hắn xuất hiện một chữ - Lôi

sau đó hóa thành tia chớp đánh về phía Hắc Hùng Tinh.

Hắc Hùng Tinh vội vàng tránh sang một bên, tránh thoát được công kích của Chương Tâm Lôi.

Ầm..

Chỗ Hắc Hùng Tinh đứng lúc trước ầm ầm nổ tung, đá lớn thành đá vụn.

- Ngao ngao ngao...

- Chạy mau...

Rất nhiều tiểu yêu bị dọa khiếp vía, vội vàng lẫn trốn mất tiêu.

Đường Tăng kinh ngạc, Hắc Hùng Tinh lại có thể tránh thoát công kích bất ngờ, còn mấy con tiểu yêu kia cũng không đơn giản, bị đá lớn đập trúng như vậy mà giống như không ảnh hưởng gì.

- Hòa thượng ở đâu ra, lại dám công kích bổn vương!

Hắc Hùng Tinh tức giận nhìn về phía Đường Tăng.

- Hòa thượng ở đâu ra?

- To gan!

- To gan!

- To... To gan!

Tiểu yêu chung quanh cũng lớn tiếng đệm theo.

- Bàn tăng tới thay trời hành đạo, hàng yêu trừ ma!

Đường Tăng hét lớn một tiếng, tiếp tục vỗ thêm một chuông nữa, Chương Tâm Lôi hóa thành lôi cầu đánh về phía một tiểu yêu.

Bùm..

- Ngao...

Tiểu yêu kia không kịp tránh, bị đánh trúng cả người giật giật điện xà, lăn lộn dưới đất co quắp mấy cái, rồi biến thành một con gấu chó khá lớn

- Đinh, đánh chết một tiểu yêu, đạt được 100 điểm kinh nghiệm.

Trong đầu Đường Tăng vang lên âm thanh nhắc nhở của hệ thống.

- Ngao ngao ngao...

Tiểu yêu ở chung quanh bị dọa sợ mất mật, rú lên rồi tản ra.

- Hòa thượng to gan, ngươi tự tìm đường chết!

Hắc Hùng Tinh nổi giận, thân thể đột nhiên biến lớn mấy chục thước, trong tay xuất hiện một Hắc Anh Thương, đánh về phía Đường Tăng

- Ngộ Không hộ giá!

Đường Tăng quát lên.

- Dạ, sư phụ!

Trong tay Tôn Ngộ Không xuất hiện Kim Cô Bổng, sau đó bay lên trời, một gậy đánh bay Hắc Hùng Tinh.

Bùm!

Hắc Hùng Tinh nổ tung ngay giữa hư không, hóa thành một đám yêu vân, cuốn theo tất cả tiểu yêu biến mất.

- Ngộ Không, đừng để cho chúng nó chạy!

Đường Tăng hét lớn.

- Dạ, sư phụ!

Tôn Ngộ Không bay vào trong sơn động, nhưng lại nhanh chóng bay ra:

- Sư phụ, con không tìm thấy yêu quái kia.

- Xem ra sư phụ còn phải dạy con. Bay lên cho ta, sau đó dùng Kim Cô Bổng của con đập sập ngọn núi này đi.

Đường Tăng nói.

Ánh mắt Tôn Ngộ Không sáng lên:

- Dạ, sư phụ, con biết phải làm thế nào!

Viu!

Tôn Ngộ Không một bước lên trời, Kim Cô Bổng trong tay đón gió tăng lên, vừa dài vừa lớn, mang theo uy thế kinh thiên đập xuống.

Ừng ừng...

Chóp đỉnh núi Hắc Phong cao lớn tức thì hóa thành phấn vụn, từng cái khe nứt lớn xuất hiện, đất đá tứ tung.

Bùm!

Bỗng nhiên yêu vân lại xuất hiện, Hắc Hùng Tinh hiện ra chân thân, tức giận nhìn Tôn Ngộ Không:

- Bật Mã Ôn, nguoi đừng hiếp gấu quá đáng!

- Đập, Ngộ Không, đập mạnh vào, phát huy toàn bộ lực lượng của con đi!

Đường Tăng quát lên.

- Dạ, sư phụ!

Tôn Ngộ Không không thèm để ý tới Hắc Hùng Tinh, tiếp tục đập.

Bùm...

Lại một gậy nữa, đỉnh núi bị đập chia năm xẻ bảy, một vài tiểu yêu bị đập chết, nhưng càng có nhiều tiểu yêu bị hoảng sợ chạy tán loạn khắp nơi.

- Bật Mã Ôn, nguoi tự tìm đường chết!

Hắc Hùng Tinh giận dữ, bay về phía Tôn Ngộ Không, muốn đại chiến với hắn.

Trên mặt đất, Đường Tăng thấy tiểu yêu chạy từa lưa, lập tức hưng phấn, nhảy xuống khỏi lưng Long Quy, đuổi theo một con tiểu yêu.

- Yêu quái, chạy đi đâu?

Đường Tăng hét lớn xoay xoay Cừu Hoàn Tích Trượng.

- Phập...

Một tiểu yêu đang chạy trốn bị đập trúng, bay ra ngoài bốn năm thước, gân cốt đứt hết, nhưng lại không chết.

Chân mày Đường Tăng cau lại.

- Ngao ngao...

Một tiểu yêu tức giận đánh về phía Đường Tăng.

Đường Tăng vội vàng xoay Cừu Hoàn Tích Trượng liên tục đập tới.

- Phập!

Tiểu yêu kia bị đập bay, nửa người nổ tung, cũng chỉ mất nửa cái mạng.

Sau đó Đường Tăng lại đập đầu một tiểu yêu khác tới biến hình, đánh chết tại chỗ.

Cận chiến mấy phút, rốt cuộc Đường Tăng hiểu rõ, thực lực của những tiểu yêu này gần như ngang với thực lực cấp 5 của hắn.

Nói cách khác, những tiểu yêu này, từng đưa một đầu bằng với một - Siêu cấp Đường Tăng cấp 5-

Mà bây giờ, hắn đã là Siêu cấp Đường Tăng cấp 8, nên có thể ung dung chiến thắng mấy con tiểu yêu này. Mà hắn còn chưa từng học võ đó, hoàn toàn là chiến đấu cậy mạnh, nếu không thực lực của hắn còn mạnh hơn nữa.

Bùm!

Bỗng nhiên Hắc Hùng Tinh trên không trung lại hóa thành yêu vân biến mất.

- Yêu quái, chạy đi đâu?

Tôn Ngộ Không đuổi theo.

Lần này Hắc Hùng Tinh không kịp mang tiểu yêu đi theo.

Đường Tăng đương nhiên sẽ không khách khí, vỗ ra một chưởng.

- Kết kết...

Tia chớp đánh xuống, đánh chết một con tiểu yêu, sau đó đập bay một tiểu yêu trong phạm vi một trượng đang xích lại gần.

- Điểm kinh nghiệm +100.

- Điểm kinh nghiệm +100.

- Điểm kinh nghiệm +100.

- Điểm kinh nghiệm +100,

...

Đường Tăng hóa thân thành cao tăng hàng yêu trừ ma, đuổi theo tàn sát những con tiểu yêu kia.

Một vài tiểu yêu hung tàn thì dám cứng đối cứng với Đường Tăng, nhưng cũng nhanh chóng bị đập bay.

Có một vài con tiểu yêu nhát gan có đủ sức khỏe chạy thoát thân, thấy hang đá thì chui vào, mấy chục tiểu yêu khác thì bị Đường Tăng đuổi muốn tè ra quần.

Tiểu Bạch Long hóa thành Long Quy không có ý định đi giúp, nằm xem kịch, Đường Tăng cũng không muốn kêu hắn tới hỗ trợ. Đây là đều là điểm kinh nghiệm đó, không thể lãng phí.

Những tiểu yêu này hiển nhiên không có năng lực hóa thành yêu vân, nên bị Đường Tăng đuổi đánh chạy loạn khắp nơi.

- Hòa cầu!

Đường Tăng hét lớn, một hỏa cầu bằng trái bóng rổ nhanh chóng được ngưng tụ ra, sau đó bị hắn ném về phía một tiểu yêu đang trốn trong khe đá.

- Àm...

Một tiếng vang thật lớn, chỗ đó bị nổ thành đá vụn, sau đó một tiểu yêu bị nổ bay ra ngoài, nhưng lại chưa chết, vội vàng leo sang khe đá bên cạnh.

Đường Tăng đánh ra một cái Chưởng Tâm Lôi.

- Kết kết...

Tia chớp lớn đánh xuống, không những giết chết tiểu yêu kia thậm chí còn vang lên tiếng nổ nhẹ, thân thể của tiểu yêu đó bị nổ nát vụn.

Lúc này những tiểu yêu còn dư lại đã chạy hết, ai cũng không biết chúng nó trốn ở phương nào.

Đường Tăng cũng không nóng nảy, tìm bùa trên núi.

- Ngao ngao ngao...

Bỗng nhiên, Đường Tăng vừa mới đến gần một khe đá, trong đó bỗng nhiên có một tiểu yêu nhảy dựng ra, nhưng nó không công kích Đường Tăng, mà

lựa chọn bỏ chạy.

- Yêu quái, chạy đâu?

Đường Tăng đuổi theo, một trượng quật bay yêu quái này, sau đó đuổi theo tiếp, Cửu Hoàn Tích Trượng giờ cao lên rồi nện xuống, đánh cho tiểu yêu đầu thân hai nơi, não văng tung tóe.

- Quá hung tàn...

Tiểu Bạch Long ở đằng xa không dám nhìn thẳng.

Lúc này Đường Tăng lại tới gần một khe đá, thấy bên trong có ba con tiểu yêu ngồi co thành một đồng, hẳn không nói hai lời, một Bạo Liệt Hỏa Cầu ném thẳng vào.

Ầm!

Trong tiếng vang lớn, ba con tiểu yêu kia bị nổ bay ra ngoài, lông trên người đều bị thiêu cháy rụi.

Ba con tiểu yêu đều bị trọng thương nhưng vẫn có thể chạy, hoàn toàn không dám ứng chiến, nhanh chóng lẩn ra xa thật xa.

- Hòa cầu!

Đường Tăng hét lớn, ném thêm một cái hỏa cầu qua.

Ầm!

Ba tiểu yêu kia tiếp tục bị nổ bay, thân thể hai con tiểu yêu trong đó run rẩy rồi hóa thành hai con gấu chó.

Con tiểu yêu thứ ba nước mắt nước mũi lẫn lộn, hóa thành bản thể để chạy thoát thân.

Kết quả, Đường Tăng lại đuổi theo, một trượng đập nó bay tới tảng đá lớn, lúc lặn xuống đã biến thành thi thể.

- Ngao ngao...

- Đại Vương cứu mạng với...

- Chạy nhanh...

Phía trước có một cái khe đá, trong nháy mắt có năm con tiểu yêu nhảy ra, chạy bán sống bán chết.

- Yêu quái, chạy đi đâu?

Đường Tăng hét lớn một tiếng hét lớn một tiếng, xách Cửu Hoàn Tích Trượng lên đuổi giết.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Cấp 10, Thoát Phàm, Đường Tăng Biết Bay Rồi

Tốc độ của những con tiểu yêu kia cũng rất nhanh, vượt xa mấy đứa bình thường.

Nhưng Đường Tăng đã là Siêu cấp Đường Tăng cấp 8, tốc độ còn nhanh hơn mấy con yêu quái kia một nước.

Rất nhanh có một con tiểu yêu bị đuổi kịp, Đường Tăng vung một trượng đập bay nó, sau đó bồi thêm một trượng, đập chết nó.

- Điểm kinh nghiệm +100.

Nghe âm thanh nhắc nhở của hệ thống trong đầu, Đường Tăng giống như uống thuốc kích thích.

- Yêu quái, đi ra!

Đường Tăng hét lớn, tiếp tục đuổi giết những con tiểu yêu khác.

Chỉ là son động nơi này quá nhiều, tất cả tiểu yêu lại đều núp kỹ, trong nhất thời Đường Tăng khó mà tìm được.

Vừa tìm tiểu yêu, Đường Tăng cũng vừa suy nghĩ. Theo truyện Tây Du Ký, con Hắc Hùng Tinh này cuối cùng được Quan Âm Bồ Tát thu làm lính gác cửa.

Nhưng nguyên nhân thì là do Tôn Ngộ Không đi cầu cứu, nên Quan Âm Bồ Tát mới xuất hiện.

Nếu như Tôn Ngộ Không không cầu cứu, vậy thì Quan Âm Bồ Tát có lẽ sẽ không xuất hiện.

Nghĩ vậy, Đường Tăng vội vàng quát to:

- Ngộ Không, nhất định phải tự tay bắt con Hắc Hùng Tinh đó, không thể nhờ những thần tiên khác giúp đỡ, nếu không con sẽ bị chúng thần tiên xem thường!

Đây chính là điểm kinh nghiệm đó, vạn nhất bị cứu mất, thì thua lỗ lớn rồi!

- Dạ, sư phụ!

Âm thanh của Tôn Ngộ Không truyền ra từ lòng đất.

Ừm ừm...

Ngay sau đó, mặt đất chấn động, một khắc sau, ánh sáng chợt lóe, Tôn Ngộ Không xách Hắc Hùng Tinh nửa tàn xuất hiện trước mặt Đường Tăng.

Đường Tăng thực sự kinh hãi, không ngờ Tôn Ngộ Không lại bắt được Hắc Hùng Tinh.

- Sư phụ, con đã bắt được con yêu quái gấu đen này, mời sư phụ xử trí!

Tôn Ngộ Không giành công nói:

- Con yêu quái này rất biết lẩn trốn, nhưng vẫn bị con bắt được.

- Được, không tệ!

Đường Tăng buông tha việc đuổi giết mấy con tiểu yêu, nhìn về phía Hắc Hùng Tinh.

Lúc này, tình trạng của Hắc Hùng Tinh vô cùng tệ hại, một bên vai đã nát, máu me chảy đầm đìa khiến cho cả người nó đều bị nhuộm đỏ.

- Graoooo....

Ánh mắt Hắc Hùng Tinh đỏ như máu, ánh lên vẻ hung tàn, muốn giãy dụa.

Rầm!

Tôn Ngộ Không tát một cái lên đầu nó:

- Yêu quái, đang hoảng một chút!

- Bật Mã Ôn, bốn vương không tha cho ngươi!

Hắc Hùng Tinh gầm thét.

- Im miệng!

Bỗng nhiên Đường Tăng hét lớn:

- Chỉ là yêu quái nhỏ nhỏ cũng dám càn rỡ! Ngộ Không, giam cầm nó, để sư phụ tự mình thu thập nó!

- Dạ, sư phụ!

Tôn Ngộ Không ném Hắc Hùng Tinh xuống đất, sau đó chạy qua một bên xem cuộc vui.

Hắc Hùng Tinh hình như bị giam lại, khó có thể nhúc nhích, lại vẫn hung tàn nói:

- Hòa thượng, bốn vương phải ăn ngươi...

Bụp!

Đường Tăng lập tức quăng Cửu Hoàn Tích Trượng đập lên đầu nó, khiến đầu nó lộn toản sao.

- Thế mà không đập bể?

Đường Tăng kinh ngạc.

Đây mới thật sự là yêu quái chứ, mấy con tiểu yêu kia hoàn toàn không có sức đánh trả trong tay hắn, nhưng con Hắc Hùng Tinh này đã bị giam giữ, bị một trượng toản lực đánh xuống, cũng chưa chết!

- Hòa thượng thôi...

Hắc Hùng Tinh găm thét.

- Móa nó, gào cái gì mà gào, xem bản tăng thu thập nguoi đây!

Đường Tăng lui về phía sau mười thước, sau đó vỗ ra một chưởng.

- Kết kết...

Chưởng Tâm Lôi thi triển, một tia chớp bổ trúng Hắc Hùng Tinh.

- Ngao...

Hắc Hùng Tinh kêu thảm thiết, trong mắt hiện lên sợ hãi. Dù sao nó cũng là yêu quái, đối với loại lôi đình thuần dương này có loại sợ hãi trời sinh.

Chỉ là uy lực của Chưởng Tâm Lôi cũng chỉ có thể khiến toàn thân nó nám đen, chứ không bị thương hay ảnh hưởng tính mạng.

- Tới tiếp!

Đường Tăng hét lớn, liên tiếp phát ra Chưởng Tâm Lôi.

- Ken kết!

- Kết...

Từng tia chớp bổ trúng Hắc Hùng Tinh hoặc là bổ trúng mặt đất bên cạnh nó, khiến nơi đó toản là hố to.

Lúc đầu Hắc Hùng Tinh còn găm thét hung tàn, dần dần, âm thanh càng ngày càng yếu.

Cuối cùng, sau khi thi triển liên tục mười mấy lần Chưởng Tâm Lôi, Hắc Hùng Tinh bị đánh chết.

- Đình, đánh chết Hắc Hùng Tinh, thưởng 5000 điểm kinh nghiệm.

Âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên trong đầu Đường Tăng.

Đường Tăng lập tức chấn động tinh thần.

5000 điểm kinh nghiệm khiến cho Đường Tăng hưng phấn muốn nhảy cẫng lên.

Lúc này số liệu của Đường Tăng đã thành:

Ký chủ: Đường Tăng

Siêu cấp Đường Tăng: cấp 8 (0/1280)

Điểm kinh nghiệm: 7719

Kỹ năng: trọn bộ Kinh Phật phạm cấp, Bạo Liệt Hỏa Cầu, Chưởng Tâm Lôi

Đạo cụ: Cẩm Bào Cà Sa; Cửu Hoàn Tích Trượng; nhị cô, Chủy thủ linh khí hạ phẩm

Lần này Đường Tăng đánh chết hai mươi mấy tiểu yêu, lại giết chết Hắc Hùng Tinh, tổng cộng đạt được 7700 điểm kinh nghiệm, cộng thêm 19 điểm kinh nghiệm còn dư, cuối cùng tổng cộng có 7719 điểm kinh nghiệm.

- Hệ thống, ta muốn thăng cấp!

Đường Tăng hưng phấn hô lên trong lòng.

- Đỉnh, thăng cấp thành công!

Một khắc sau, khí tức của Đường Tăng nhanh chóng trở nên mạnh mẽ, tinh khí thần đều được tăng lên, trình độ cường hãn của thân xác càng mạnh mẽ hơn, pháp lực trong cơ thể cũng hùng hậu hơn.

Lúc này số liệu của hắn đã biến thành:

Ký chủ: Đường Tăng

Siêu cấp Đường Tăng: cấp 9 (0/2560)

Điểm kinh nghiệm: 6439

Kỹ năng: Trộn bộ Kinh Phật phạm cấp, Bạo Liệt Hòa Cầu, Chương Tâm Lôi

Đạo cụ: Cẩm Bào Cà Sa, Cửu Hoàn Tích Trượng, nhị cô, Chùy thủ linh khí hạ phẩm

Thấy điểm kinh nghiệm còn dư lại nhiều như vậy, Đường Tăng không chút do dự nói:

- Tiếp tục thăng cấp.

- Đỉnh, thăng cấp thành công!

Trong nháy mắt Đường Tăng cảm giác mình bị một cỗ lực lượng thần kỳ bao phủ, mà linh hồn hình như cũng đang thăng hoa, lực lượng đang tăng vọt, pháp lực càng hùng hậu hơn.

Ngoài ra, còn có một loại minh ngộ xuất hiện trong lòng. Đường Tăng cảm giác bản thân cảm ứng thiên địa càng rõ ràng hơn, có thể tùy tiện nghe được tiếng côn trùng kêu ngoài ngàn thước, có thể thấy mấy con kiến ngoài ngàn thước.

Hơn nữa, Đường Tăng cảm giác, mình tùy thời có thể bay lên.

Trong lòng nghĩ như vậy, thì cũng động một cái, thân thể tức thì chậm rãi bay lên không, tùy tâm sở dục.

- Ta biết bay rồi?

Đường Tăng lập tức mừng rỡ, cuối cùng hiểu rõ, hóa ra sau khi đạt tới cấp 10 là có thể phi hành.

- Hả?

Tôn Ngộ Không kinh ngạc nhìn sư phụ bay lên.

Tiểu Bạch Long hóa thân thành Long Quy cũng tràn đầy kinh ngạc, hoàn toàn không hiểu vì sao đột nhiên tu vi của Đường Tăng lại tăng vọt.

- Khả khả khả...

Đường Tăng hưng phấn cười to, nói với hai đồ đệ:

- Nhìn thấy không? Sư phụ hàng yêu trừ ma, sắp tu thành chính quả!

- Sư phụ, lão Tôn cũng từng giết yêu quái, vì sao không thể tu thành chính quả?

Tôn Ngộ Không nghi ngờ hỏi.

Đường Tăng giải thích:

- Đó là vì lòng con bất thiện, vì sư là mang thiện tâm đi giết yêu quái.

- Hừm?

Tôn Ngộ Không vội vàng hỏi:

- Như thế nào mới tính là tâm thiện?

Mặt Đường Tăng đầy vẻ chính khí nói:

- Lòng mang thiện hạ, khi con giết yêu quái, trong lòng phải nghĩ, giết yêu quái này là có thể cứu được vô số người phạm vô tội, một lòng vì dân trừ hại, chính là tâm thiện!

Tôn Ngộ Không lập tức nhảy nháy nháy mắt mấy cái, rồi chạy qua một bên suy nghĩ ý tứ của mấy lời này.

Lần này ngay cả Tiểu Bạch Long vẫn luôn không phục cũng bắt đầu suy nghĩ những lời này, không mạnh miệng nữa.

Đường Tăng hài lòng cười một tiếng. Lúc này cảm giác của hắn vô cùng tốt, dường như có thể đi khắp thiên hạ.

Thử bay mấy cái, tốc độ không tính là nhanh, dùng hết tốc lực, một giây cũng chỉ bay được trăm thước, bay lên không quá một ngàn thước, khó có thể thoát khỏi lực hấp dẫn.

Cái này giống như trực thăng ý, mặc dù có thể bay, nhưng bay không cao.

Nhưng dù chỉ có vậy, Đường Tăng cũng vô cùng hài lòng rồi.

Lại đáp xuống đất, Đường Tăng bắt đầu suy ngẫm:

- Cấp 10 là có thể phi hành, chẳng lẽ cấp 10 đã được coi là thần tiên?

- Ký chủ suy nghĩ nhiều, cấp 10 chỉ có thể được coi là bước đầu thoát khỏi phạm tục, cấp 20 mới tính là thành tiên, nhưng cũng chỉ là thần tiên phổ thông.

Hệ thống nói.

Ánh mắt Đường Tăng sáng lên:

- Vậy Tôn Ngộ Không là cấp bao nhiêu?

- Cấp 50.

Hệ thống nói.

Đường Tăng lập tức kinh ngạc suýt chút nữa rớt cằm, Tôn Ngộ Không lại mạnh hơn thần tiên phổ thông nhiều như vậy.

Suy nghĩ một chút thì cũng đúng thôi, cái đũa có thể đại náo Thiên Cung, làm sao lại yếu được?

- Tiểu Bạch Long thì sao, cấp bao nhiêu?

Đường Tăng hỏi.

- Nếu ký chủ muốn nhìn rõ thực lực của người khác, có thể đổi đạo cụ, Thiên Đạo Nhân Kính!

Hệ thống nói.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Dạy Tôn Ngộ Không Hát

Đường Tăng cao hứng nói:

- Cần bao nhiêu điểm kinh nghiệm.

- 3000.

- 3000 sao?

Đường Tăng có chút do dự, từng đó cũng không phải số ít đâu.

Nhưng hắn lại thay đổi suy nghĩ một chút, nếu có thể nhìn rõ cấp bậc kẻ địch, thời điểm chiến đấu cũng sẽ có nhận định rõ trong lòng, sẽ không xuất hiện tình huống đánh giá sai nên sẽ không dễ dàng bị lật thuyền trong mương.

Vừa nghĩ vậy, Đường Tăng lại cảm thấy, cực kỳ cần phải có một cái Thiên Đạo Nhân Kính.

- Đổi!

Đường Tăng quyết định nói.

- Đình, đổi đạo cụ - Thiên Đạo Nhân Kính-, trừ 3000 điểm kinh nghiệm.

Âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên.

Một khắc sau, trong tay Đường Tăng xuất hiện một cái... Kính râm!

- Đây chính là Thiên Đạo Nhân Kính?

Đường Tăng ngẩn người.

- Đúng vậy.

Hệ thống khẳng định trả lời.

- Không tồi.

Đường Tăng đeo kính râm lên, lập tức cảm giác trời đất trước mắt hình như khác trước.

Cụ thể là khác ở chỗ nào thì lại không nói ra được.

Kỳ quái chính là, đây rõ ràng là kính râm, sau khi đeo lên thì ánh sáng phải tối xuống một chút mới đúng. Nhưng trên thực tế, Đường Tăng cảm giác ánh sáng không có một chút thay đổi nào.

- Hà?

Bỗng nhiên, Đường Tăng thấy dưới một cái cây nhỏ cách mấy trăm thước phía trước, có một đoàn quang mang, trong tia sáng kia có ẩn nấp một con tiểu yêu.

Chính là tiểu đệ của Hắc Hùng Tinh đang nấp ở nơi đó.

Không chỉ có vậy, khi nhìn thấy tiểu yêu kia, trong lòng Đường Tăng tự nhiên biết được thực lực của tiểu yêu đó: cấp 5!

Đường Tăng vội vàng tháo Thiên Đạo Nhân Kính xuống, lại phát hiện không nhìn thấy tiểu yêu, cây nhỏ vẫn là cây nhỏ.

Hắn lại đeo kính râm lên, thì lại thấy được tiểu yêu.

- Hệ thống, thế này là thế nào vậy?

Đường Tăng kinh dị nói.

- Thiên Đạo Nhân Kính, có thể phân biệt bản chất, sau khi ký chủ đeo lên có thể phân biệt thật giả, phá giải thủ thuật che mắt.

Hệ thống trả lời.

Đường Tăng lập tức hưng phấn, cái này quả thực là không khác gì nhiều so với Hỏa Nhân Kim Tinh của Tôn Ngộ Không mà.

- Khựa khựa khựa...

Đường Tăng phát ra tiếng cười quái dị, sau đó giơ tay lên, một Chưởng Tâm Lôi đánh ra, lôi cầu mang theo tia chớp bắn về phía cây nhỏ kia.

Ầm..

Nơi đó lập tức nổ tung, cây nhỏ bị nổ vụn.

- Ngao...

Một con tiểu yêu kêu thảm bay ra ngoài, sau đó chết ngắc.

- Ồ?

Tôn Ngộ Không kinh ngạc nhìn Đường Tăng, hắn đương nhiên cũng nhìn thấy con tiểu yêu đã ẩn nấp kia, nhưng loại tiểu yêu mới hóa hình đó, hắn còn không thèm nhìn tới, cho nên mới không nói ra.

Không ngờ rằng, Đường Tăng lại cũng có thể nhìn thấu thủ thuật che mắt của tiểu yêu kia.

Đồng thời Tôn Ngộ Không cũng vô cùng tò mò với cái kính râm của Đường Tăng, hẳn cảm giác kính râm của Đường Tăng đeo lên đặc biệt đẹp trai.

Tiểu Bạch Long cũng có loại cảm giác này.

- Đạt được 100 điểm kinh nghiệm.

Trong đầu vang lên âm thanh nhắc nhở, Đường Tăng vui sướng cười toét miệng, sau đó hắn bắt đầu lượn qua lượn lại trên núi Hắc Phong.

Không lâu sau, hắn lại tìm thấy một con tiểu yêu trốn trong một khe đá, thân thể tiểu yêu gần như trong suốt, không khác màu của tảng đá là bao.

Đây là yêu pháp phổ thông của bọn tiểu yêu, chúng nó không có cách nào biến thành vật thể khác, nhưng có thể lừa qua mắt người bình thường.

Nhưng ở trước mặt Đường Tăng đã đeo Thiên Đạo Nhân Kính, thì không có gì có thể giấu.

- Chưởng Tâm Lôi!

Đường Tăng vỗ xuống một chưởng, lôi cầu mang theo tia chớp đánh xuống.

Ầm..

Nơi đó nổ tung, đá vụn tung tóe, con tiểu yêu kia ngay cả kêu thảm cũng không kêu được, lập tức bị nổ chết.

- Đạt được 100 điểm kinh nghiệm.

Đường Tăng không ngừng cười - hắc hắc-, tiếp tục đi tìm tiểu yêu.

Chỉ là những tiểu yêu còn dư lại đã chạy xa, nửa giờ sau, Đường Tăng từ bỏ việc đuổi giết.

- Sư phụ.

Tôn Ngộ Không vẫn luôn chờ tại chỗ kêu lên.

- Ủ.

Đường Tăng nhìn về phía Tôn Ngộ Không, lập tức biết cấp bậc của Tôn Ngộ Không - cấp 50!

Cấp bậc của Tiểu Bạch Long - cấp 40!

- Tiểu Bạch Long lợi hại vậy sao? Cấp 20 đã là thần tiên, vậy Tiểu Bạch Long chẳng phải cũng cường đại hơn thần tiên phổ thông hay sao?

Đường Tăng giật mình.

- Tiểu Bạch Long là Long tộc, đương nhiên là mạnh. Ngoài ra, cấp 20 cũng chỉ là tiên bình thường nhất vừa ra lò, ví dụ như mấy thần tiên làm việc vặt trên Thiên Đình, tiên bình cũng là cấp 20.

Hệ thống nói.

- Thì ra là vậy!

Đường Tăng hiểu ra.

Sau đó, hắn lại bay lên lưng Long Quy do Tiểu Bạch Long biến thành, vung tay lên:

- Lên đường!

- Đi!

Tôn Ngộ Không quát to một tiếng, bay vòng quanh Đường Tăng mấy vòng, sau đó hạ xuống đất, đi phía trước dẫn đường.

- Không phải ngươi biết bay rồi sao? Sao còn bắt ta chở?

Long Quy lẩm bẩm.

- Thịnh kinh, phải tự đi từng bước từng dấu chân, không thể phi hành.

Đường Tăng nói.

Long Quy bấu môi một cái nghĩ:

- Nếu quả thực tính từng bước chân, vậy sao ngươi không tự mình đi?

Chỉ là hần cũng không dám lấm mồm, vì quả thực hần có chút kiêng kỵ cái người - sư phụ này.

- Đình, hoàn thành nhiệm vụ chủ tuyến - Giữ được Cẩm Bảo Cà Sa 24 giờ-, ban thưởng 100 điểm kinh nghiệm.

Đám người Đường Tăng rời khỏi núi Hắc Phong, khi sắc trời đen xuống, thì âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên.

- Lại đạt được 100 điểm kinh nghiệm nữa sao?

Đường Tăng vui vẻ gật gù.

Lúc trước, sau khi thắng tới cấp 10 thì còn dư lại 879 điểm kinh nghiệm, sau đó giết chết hai con tiểu yêu, tổng cộng được 1079 điểm kinh nghiệm.

Bây giờ lại đạt được 100 điểm kinh nghiệm, tổng cộng là 1179 điểm kinh nghiệm.

Lúc này số liệu của Đường Tăng là:

Ký chủ: Đường Tăng

Siêu cấp Đường Tăng: cấp 10 (0/5120)

Điểm kinh nghiệm: 1179

Kỹ năng: Trọn bộ Kinh Phật phạm cấp, Bạo Liệt Hòa Cầu, Chương Tâm Lôi

Đạo cụ: Cẩm Bảo Cà Sa, Cửu Hoàn Tích Trọng, nhị cô, Chùy thủ linh khí hạ phẩm, Thiên Đạo Nhân Kính

Còn lại 1179 điểm kinh nghiệm, mà lên thêm một cấp nữa thì cần hơn 5000 điểm kinh nghiệm.

- Mỗi khi thắng một cấp, thì phải tăng gấp đôi lượng điểm kinh nghiệm, từ cấp 10 đến cấp 11 chính là hơn 5000 điểm, từ cấp 11 đến cấp 12 chẳng lẽ muốn hơn 10.000?

Đường Tăng gật mình, cũng may có thể giết yêu quái, hoàn thành nhiệm vụ vượt mức... kiếm thêm điểm kinh nghiệm, nếu không chỉ dựa vào việc hoàn thành nhiệm vụ lấy được điểm kinh nghiệm, thì không biết tới năm tháng nào mới có thể thăng cấp?

Sau đó, dọc đường coi như yên tĩnh, đại lục ở thế giới này hình như đất rộng người thưa, có khi đi rất lâu cũng khó thấy được một gia đình.

Mặc dù trên đường thỉnh thoảng có thể gặp được một vài thôn nhỏ, nhưng ngay cả cường đạo cũng không có một tên, chứ đừng nói tới yêu quái.

Đi lần này, chính là hơn mười ngày, đường xá so với tưởng tượng của Đường Tăng thì xa hơn rất nhiều.

- Ngô Không, sư phụ dạy con một ca khúc.

Một ngày, Đường Tăng rảnh rỗi nhàm chán gọi Tôn Ngô Không tới.

- Há? Ca hát?

Tôn Ngô Không có chút sùng sốt.

- Nghe cho kỹ, nếu con có thể lĩnh ngộ chân lý của bài hát này, có lẽ có thể tu thành chính quả!

Đường Tăng nghiêm túc nói.

- Vậy há? Ca hát còn có điểm lợi này?

Tôn Ngô Không lập tức giật mình nhìn Đường Tăng.

- Nghe cho kỹ!

Đường Tăng háng giọng một cái, mở miệng hát:

- Hầu ca - Hầu ca - Ngươi thật tài giỏi! Ngũ Hành núi lớn... Không ép được ngươi, nhảy ra một Tôn Hành giả...

- Há?

Tôn Ngộ Không lập tức nháy mắt mấy cái, nghiêm túc ngồi nghe.

- Hầu ca... Hầu ca... Ngươi thật tài giỏi! Khẩn Cô Chú niệm bao nhiêu... Không thay đổi... Bản sắc của lão Tôn!
- Nhỏ một... Sợi lông... Thôi ra vạn hầu...
- Nháy một... Chớp mắt... Có thể đoán ra quỷ quái!
- Một bước... Cân Đầu Vân... Một vạn tám ngàn dặm...
- Lắc một cái... Uy phong... Đắt trời rung chuyển...
- Nơi nào có khó khăn thì có ngươi, nó nào có hiểm cũng có ca, trăm trận lập công đầu, diệt ác trừ gian lòng như Phật!!!
- Mỹ danh của ngươi truyền tụng nơi nơi, sự tích của ngươi truyền ngàn đời, Kim Cô Bồng... luôn sáng ngời...
- Quét sạch thiên hạ!!!

Tiếng hát của Đường Tăng vô cùng lãnh lót, truyền ra rất xa trong hoang sơn dã lĩnh.

Tôn Ngộ Không nháy nháy mắt, như có hiểu ra. Bài hát này nhất định là hát riêng cho hắn, chẳng biết tại sao, hắn nghe một chút, lại có loại cảm giác tinh thần thăng hoa.

- Nơi nào có khó khăn thì có ngươi, nơi nào có hiểm cũng có ca, trăm trận lập công đầu, diệt gian trừ ác lòng như Phật?

Tôn Ngộ Không - gào lên

theo, mặc dù biến điệu nghiêm trọng, nhưng thần kỳ là nó lại có cảm giác tâm linh được gột rửa.

- Đinh, hiện tại công bố nhiệm vụ chủ tuyến, Thu đồ đệ Trư Bát Giới!

Bỗng nhiên âm thanh của hệ thống vang lên trong đầu Đường Tăng.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Đến Cao Lão Trang

Đường Tăng lập tức chấn hưng tinh thần:

- Cuối cùng cũng đã đến Cao Lão trang rồi sao?

Khoảng thời gian đi đường này khiến cho hắn có cảm giác vô cùng nhàm chán, mặc dù nhìn thấy rất nhiều phong cảnh, nhưng không đánh yêu quái thật sự quá nhàm chán.

Lúc này nghe được hệ thống công bố nhiệm vụ, Đường Tăng lập tức biết, đến Cao Lão trang rồi.

Mà điều đầu tiên Đường Tăng nghĩ tới chính là:

- Đầu nghe nói Cao Thúy Lan rất đẹp, lần này được chiêm ngưỡng người thật rồi!
- Đại sư huynh, đây là nơi nào?

Bỗng nhiên Long Quy mở miệng hỏi.

Dọc đường đi quá nhàm chán, Tiểu Bạch Long biến thành Long Quy cũng có lúc sẽ mở miệng nói chuyện, trải qua sự mài giũa của thời gian này, Tiểu Bạch Long cũng không còn mâu thuẫn với Tôn Ngộ Không và Đường Tăng như lúc đầu.

Đương nhiên, quan trọng nhất là Đường Tăng không giống như lúc trước, không có việc gì thì lấy Tiểu Bạch Long ra đùa giỡn, cho nên tâm tình của Tiểu Bạch Long tốt hơn rất nhiều.

- Quán nó là nơi nào, chúng ta chỉ cần một đường hướng tây, là tới nơi.

Tôn Ngộ Không nói.

- Chúng ta cứ đi như vậy, phải đi tới năm tháng nào?

- Quả nó tới năm tháng nào, chúng ta chỉ cần một đường hướng tây, rồi sẽ có một ngày tới nơi.

Tôn Ngộ Không nói.

Đường Tăng kinh ngạc nhìn về phía Tôn Ngộ Không. Dựa vào hiểu biết của hắn, Tôn Ngộ Không phải là hấp tấp, xung động, nhưng Tôn Ngộ Không ở thế giới này lại không giống vậy một chút nào.

Mới vừa nghĩ như vậy, Tôn Ngộ Không lại nói một câu khiến cho Đường Tăng lập tức bỏ đi ý nghĩ này của mình.

- Dù sao nếu lão Tôn ta nhớ nhà, chỉ cần lộn một cái, là có thể trở về Hoa Quả Sơn nhìn một chút.

Tôn Ngộ Không cười to ha ha.

Tiểu Bạch Long tức thì buồn rầu vô cùng, tốc độ của hắn cũng coi là nhanh, nhưng so với Cân Đầu Vân của Tôn Ngộ Không thì còn kém xa.

Chủ yếu hơn là, hắn làm vật cưỡi, không thể chạy nhảy khắp nơi như Tôn Ngộ Không. Dựa vào bản lĩnh của mình, Tôn Ngộ Không hoàn toàn có thể len lén chạy về Hoa Quả Sơn đi một vòng trong quá trình hóa trai.

- Ngộ Không!

Đường Tăng bỗng nhiên gọi một tiếng.

- Sư phụ?

Tôn Ngộ Không nhìn sang.

- Con, trâu!

Đường Tăng giờ ngón tay cái với Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không nhất thời vui sướng lộn nhào mấy cái, sau đó nhảy lên một tảng đá lớn ven đường, mặt đầy vẻ ngạo nghễ nói:

- Năm trăm năm trước...

- Hào hán không đề cập tới chuyện quá khứ.

Đường Tăng nghiêm trang nói.

Tôn Ngộ Không lập tức nhụt chí, ngã thẳng xuống, lúc thân thể sắp rơi xuống đất thì lắc mình một cái, vững vàng rơi xuống đất.

Bỗng nhiên Tôn Ngộ Không hóa thành lưu quang bay đến một ngọn núi lớn phía trước, rồi nhanh chóng bay trở lại:

- Sư phụ, phía trước có nhà.

- Sư phụ biết.

Đường Tăng nói, Thiên Đạo Nhãn Kính của hắn đã cất đi.

Đáng giá nhắc tới chính là, đạo cụ đổi được từ hệ thống có thể cất vào trong hệ thống.

- Hả? Sư phụ biết phía trước có nhà?

Tôn Ngộ Không kinh ngạc.

- Đó là đương nhiên, sư phụ còn biết, phía trước có yêu quái.

- Yêu quái?

Tôn Ngộ Không lập tức mừng rỡ, nhảy lên đại thụ bên cạnh, cao hứng nói:

- Lão Tôn ta muốn hàng ma trừ yêu, trừ hại cho dân!

Khoảng thời gian này, Tôn Ngộ Không bị Đường Tăng tẩy não, dạy hắn hát - Hầu ca-.

Hát mãi, Tôn Ngộ Không đã đặc biệt nhớ một lời ca - Nơi nào có khó khăn thì có người, nơi nào có hiểm cũng có ca, trăm trận lập công đầu, diệt gian trừ ác lòng như Phật, mỹ danh của người truyền tụng nơi nơi, sự tích của người truyền ngàn đời.

Về vang ai chả muốn, Tôn Ngộ Không cho dù thân là yêu hầu cũng hưng phấn hy vọng dân gian truyền lưu danh tiếng của mình.

- Được, yêu quái lần này giao cho con hàng.

Đường Tăng cười nói.

Không phải Đường Tăng đột nhiên hào phóng, ngay cả điểm kinh nghiệm cũng không cần, mà yêu quái sắp gặp phải chính là Trư Bát Giới, phải thu làm đồ đệ, không thể giết.

Hơn nữa, thực lực của Trư Bát Giới cũng vô cùng cường đại, tuyệt đối không yếu hơn so với Tiểu Bạch Long, bây giờ Đường Tăng không có cách nào tự mình đánh chết.

Trong truyện - Tây Du Ký-, Tôn Ngộ Không đích thân ra tay, sau khi hàng phục Trư Bát Giới, biết được Trư Bát Giới cũng đang chờ người thỉnh kinh đi qua, nên mang Trư Bát Giới tới trước mặt Đường Tăng.

Cho nên, Đường Tăng cảm thấy, chỉ cần mình không can thiệp vào, chủ tuyến chắc sẽ không bị lệch, Tôn Ngộ Không cũng sẽ không giết chết Trư Bát Giới.

- Dạ, sư phụ!

Tôn Ngộ Không cao hứng lại không ngừng bay nhảy.

- Há? Sư phụ, phía trước có người.

Bỗng nhiên Tôn Ngộ Không bước ra, một bước đã tan biến, sau khi lóe lên mấy cái thì xuất hiện ở ngoài năm thước thước.

Đường Tăng vội vàng bảo Long Quy tăng thêm tốc độ đuổi theo.

- Yêu quái kia...

Tiếng kêu thảm thiết truyền tới từ phía trước.

Rất nhanh, Đường Tăng đã thấy một thanh niên bị Tôn Ngộ Không dọa sợ tè ra quần.

- Yêu quái, đừng ăn ta...

- Cứu mạng với...

Thanh niên chạy khắp nơi, nhưng mỗi lần đều bị Tôn Ngộ Không đột nhiên xuất hiện trước mặt gần như hù chết hẳn.

Đột nhiên thanh niên nhìn thấy Đường Tăng, đang muốn cầu cứu thì lại nhìn thấy Long Quy đường kính hai thước mà Đường Tăng đang cưỡi, lập tức bị hoảng sợ suýt ngất đi.

- He he he...

Tôn Ngộ Không cười to:

- Đừng sợ, đừng sợ, chúng ta không phải yêu quái.

- Yêu quái...

Thanh niên kia còn lâu mới tin lời của Tôn Ngộ Không, bởi vì Tôn Ngộ Không rõ ràng là con khỉ lại có thể nói chuyện, quá dọa người.

- Trưởng lão cứu mạng...

Thanh niên thấy Đường Tăng trông rất giống pháp sư, nên cầu cứu với Đường Tăng.

- A di đà Phật.

Đường Tăng hô một câu Phật hiệu, sau đó nghiêm trang nói:

- Bần tăng thấy ẩn đường người biến thành màu đen, hoảng sợ quá mức, chắc gặp phải yêu quái rồi.

Mặt thanh niên kia lập tức xám trắng, vội vàng cách Tôn Ngộ Không xa hơn.

- Yêu quái kia đầu mập tai to, mũi heo dài, có đúng không?

Đường Tăng cười hỏi.

Thanh niên lập tức giật mình:

- Ngươi... làm sao ngươi biết?

- Bản tăng pháp danh Tam Tạng, đặc biệt tới hàng yêu trừ ma, thí chủ, dẫn đường đi.

Đường Tăng nói.

- Há? Đi đâu?

Thanh niên sững sốt một chút.

- Nói nhảm, đương nhiên là tới Cao Lão trang, hàng phục yêu quái kia, mau dẫn đường!

Đường Tăng nói.

Thanh niên khiếp sợ, vị trưởng lão này chưa từng thấy mặt, lại biết Cao Lão trang, hơn nữa còn biết yêu quái kia có bộ dạng gì.

Thanh niên lập tức tin mấy phần:

- Trưởng lão mời đi theo ta.

...

Trên đường, thanh niên tự báo tên họ, gọi là Cao Quý.

Dưới sự hướng dẫn của Cao Quý, đi thêm bốn năm cây số, cuối cùng thấy một tòa hào trạch.

Xung quanh hào trạch cây cối mọc như rừng, giống như được xây trong rừng rậm, phong cảnh xinh đẹp.

- Trưởng lão, đây chính là Cao Lão trang.

Cao Quý nói xong rồi đi gõ cửa.

Cửa nhanh chóng được mở ra, một người trung niên nhô đầu ra.

Tôn Ngộ Không vội vàng chạy tới, vừa lúc bị người trung niên nhìn thấy.

- Yêu quái...

Người trung niên sợ mất mặt, vội vàng - bùm

một tiếng đóng cửa lại.

- He he he...

Tôn Ngộ Không cười to.

Cao Quý vội vàng gõ cửa lần nữa:

- Là ta, Cao Quý, nhanh mở cửa.

- Ngươi nói bậy, ta rõ ràng thấy một con yêu quái.

Bên trong cửa truyền ra âm thanh sợ hãi.

- Quản gia, bọn họ không phải yêu quái, là pháp sư ta mời tới.

Cao Quý giải thích rõ ràng.

- Pháp sư?

Cửa mở ra một cái khe, quản gia trung niên thông qua khe cửa thấy được Tôn Ngộ Không, cũng nhìn thấy Đường Tăng và Long Quy to lớn.

Hình dáng của Tôn Ngộ Không và Long Quy lại khiến quần gia sợ hết hồn lần nữa, nhưng khi nhìn thấy Đường Tăng thì ánh mắt quần gia lập tức sáng lên.

Cũng không phải lão cảm thấy Đường Tăng lợi hại ra sao, mà do hình dáng của Đường Tăng cuối cùng cũng bình thường một chút.

Kết kết.

Cửa mở ra, quần gia hoài nghi nhìn về phía Cao Quý:

- Người nói bọn họ là pháp sư?
- Đúng đúng đúng, bọn họ nói có thể hàng phục con yêu quái kia.

Cao Quý nói.

Người trung niên nhìn về phía Đường Tăng:

- Vị trưởng lão này, ngài có thể hàng yêu thật sao?
- Có muốn chứng minh một chút hay không?

Đường Tăng hỏi.

- Có thể chứng minh sao? Vậy mau chứng minh một chút đi, chỉ cần trưởng lão có thể hàng phục yêu quái kia, lão gia nhất định trả đầy đủ thù lao.

Quần gia cao hứng nói.

Đường Tăng nghe vậy trên mặt hiện ra nụ cười quý dị, sau đó vỗ một chuông qua đại thụ bên cạnh:

- Chuông Tâm Lôi!

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Một Khắc Xuân Tiêu Trị Giá 0 Kim

Ầm..

Một tia chớp bổ xuống.

Ầm..

Đại thụ kia bị nổ nát vụn, lá cây bay tán loạn.

- A...
- Cái này... Thật là lợi hại..

Cao Quý và quần gia trung niên ôm lấy nhau thành một cục, trợn mắt há mồm.

- Như vậy, được chứ?

Đường Tăng mỉm cười nói.

- Được, được, quá được rồi!

Quần gia mừng rỡ:

- Trưởng lão mời vào, nhanh nhanh, mời vào!

Đường Tăng khẽ mỉm cười, trượt xuống khỏi lưng Long Quy, sải bước vào Cao phủ.

Cao lão gia và Cao phu nhân bị kinh động nhanh chóng chạy ra, nghe quân gia nói xong chuyện ở cửa đều mừng rỡ như điên.

- Trời có mất rồi, Bò Tát phù hộ, nhất định là Bò Tát phái pháp sư tới cứu Thúy Lan rồi.

Cao phu nhân chấp tay về phía bầu trời cảm ơn.

Đường Tăng từ phía xa đã nghe được giọng nói của Cao phu nhân, mặt đầy vẻ nghiêm túc nói:

- Việc này không nên chậm trễ, lập tức mang bản tăng đi cứu Cao Thúy Lan đi.

- Đúng đúng đúng, pháp sư mời đi theo ta.

Cao phu nhân lập tức thức tỉnh.

- Xin hỏi pháp sư, có cần phải chuẩn bị đạo cụ làm lễ cúng hay không?

Cao lão gia khẩn trương hỏi.

- Đúng, xin hỏi cần những đạo cụ gì vậy?

Cao phu nhân cũng vội vàng hỏi theo.

Đường Tăng nghe vậy, nhú chân mây lại, sau đó mang về mặt ngưng trọng nói:

- Để nói sau đi.

Dưới sự hướng dẫn của người nhà họ Cao, Đường Tăng nhanh chóng đi tới bên ngoài một cái đình viện, phía trước là một cánh cửa bị một cái khóa lớn khóa lại.

- Pháp sư, nữ nhi của ta đang ở bên trong, thỉnh ngài mau cứu nó ra, Cao gia ta cảm ơn đại ân đại đức của pháp sư.

Cao phu nhân mang vẻ mặt đầy mong đợi nhìn Đường Tăng.

Mặc dù vẫn còn có chút hoài nghi vị cao tăng trước mắt này có năng lực thu yêu hay không, nhưng chỉ cần có một đường hy vọng, Cao phu nhân cũng không muốn buông tha.

- Cầu ngài mau cứu Thúy Lan.

Cao lão gia cũng khẩn cầu.

- Ngã phật từ bi!

Đường Tăng tuyên một câu phật hiệu, sau đó đi về phía cánh cửa bị khóa, đập một cước.

Rầm!

Cửa bị đập bay.

Cao lão gia và Cao phu nhân giật mình, trợn mắt há mồm.

- Khí lực thật lớn...

Ánh mắt Cao lão gia sáng lên:

- Pháp sư thực có bản lĩnh, nhất định có thể hàng phục yêu quái kia.

Mất đi cánh cửa cản trở, mọi người thấy được cảnh tượng bên trong, nhưng mà bên trong cũng chỉ có mấy cái cây, một cái lương đình, còn lại không có gì cả.

Đường Tăng lật tay một cái, Thiên Đạo Nhãn Kính xuất hiện, sau đó được hất đeo lên.

Qua Thiên Đạo Nhãn Kính mọi thứ đều không thể ẩn nấp. Chỉ thấy cảnh tượng trước mắt biến ảo, xuất hiện một con đường nhỏ sâu hun hút.

Cuối đường nhỏ một căn phòng bị yêu pháp bao phủ xuất hiện trong tầm mắt.

- Pháp sư, cầu ngài nhất định phải nhanh cứu Thúy Lan ra.

Cao phu nhân khẩn trương nói, bà hoàn toàn không nhìn thấy tình huống thật bên trong.

- A di đà phạt!

Đường Tăng về mặt ngưng trọng nói:

- Bàn tăng chuẩn bị làm lễ cúng rồi, các người thủ ở chỗ này, ngàn vạn lần không nên đi vào, nếu không có lẽ sẽ thất bại trong gang tấc, thậm chí Cao Thúy Lan cũng có thể bị nguy hiểm tới tính mạng!

Cao phu nhân và Cao lão gia bị hù dọa sợ hết hồn.

- Pháp sư yên tâm, chúng ta nhất định không đi vào.

Cao lão gia vội vàng nói.

- Nhưng, vạn nhất yêu quái kia tới thì làm thế nào?

Cao phu nhân lo lắng nói.

- Yên tâm, yêu quái kia không vào được.

Đường Tăng nhìn về phía Tôn Ngộ Không:

- Ngộ Không, yêu quái kia giao cho con, đừng khiến cho sư phụ thất vọng.

- Dạ, sư phụ!

Tôn Ngộ Không cung kính trả lời.

- Ngoài ra, thủ ở ngoài nếu nghe được bất kỳ loại âm thanh gì, cũng ngàn vạn lần không nên đi vào, bởi vì một chút nữa bàn tăng làm phép có thể sẽ xuất hiện các loại yêu vật tạo ra huyền thính, ảnh hưởng tới phán đoán của người thường!

Đường Tăng nghiêm trang cảnh cáo.

- Dạ dạ dạ, chúng ta nhất định không đi vào!

Cao phu nhân bảo đảm nói.

Lúc này Đường Tăng mới gạt đầu một cái, sau đó mang theo khuôn mặt đầy đau buồn tiến vào đình viện, hơn nữa còn vung tay lên, làm cho cửa bị đập hư bay trở về, chặn lại lối vào.

Cao lão gia và Cao phu nhân lập tức có chút nghi ngờ, làm lễ cúng còn không cho nhìn?

Lúc này sắc trời đã dần tối đen xuống.

Đường Tăng theo con đường nhỏ sâu hun hút quẹo trái quẹo phải, nhanh chóng đi tới trước cửa phòng.

Cái phòng này hiển nhiên bị Trư Bát Giới dùng pháp lực bảo vệ, người bình thường không thấy được, cho dù thấy được cũng không vào được.

Nhưng có lẽ Trư Bát Giới hoàn toàn không nghĩ tới người có pháp lực, cho nên pháp lực bảo vệ gian phòng rất yếu, đối phó với người bình thường thì được, nhưng lại không ngăn được Đường Tăng.

Đường Tăng dùng sức đẩy cửa một cái, pháp lực bảo vệ căn phòng lập tức đội ngược.

Nếu Đường Tăng chỉ là người bình thường, chắc chắn bị đánh bay ra ngoài, nhưng không có nếu như, đạo pháp lực kia bị đánh tan, Đường Tăng thành công đẩy cửa ra.

Cũng không phải là người làm phép quá yếu, mà do Trư Bát Giới quá lơ là.

- Hu hu hu...

Pháp lực bảo vệ căn phòng bị phá hư, bầu trời bên ngoài bỗng nhiên gió nổi mây cuộn, từng đám mây đen cứ thế xuất hiện bao phủ Cao phủ.

Đường Tăng lập tức nhú chân mây lại.

- Yêu quái tới... Yêu quái kia lại tới...

Bên ngoài, Cao lão gia biến sắc.

Tôn Ngộ Không ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, nháy mắt, có kim quang nhàn nhạt bắn ra, nhìn thấu yêu vân dày đặc.

- Ngộ Không, ngàn vạn lần không được để yêu quái kia đi vào.

Đường Tăng lớn tiếng nói.

- Sư phụ yên tâm!

Tôn Ngộ Không trả lời.

...

Đường Tăng hài lòng cười một tiếng, sau đó tiến vào trong phòng, trở tay đóng cửa lại.

Trong phòng, treo vài đồ, dán chữ hỷ, thấp nền đỏ, đây rõ ràng là một gian phòng tân hôn.

Không dùng mắt nhìn, Đường Tăng cũng có thể biết vị trí của Cao Thúy Lan, hần đi thẳng tới góc nhà.

- Ngươi đừng tới đây!

Bỗng nhiên một cái bình hoa bay tới, đi kèm với âm thanh kinh hoàng của cô gái.

Đường Tăng vươn tay tiếp nhận, đặt bình hoa lên bàn bên cạnh, lúc này hần rút cuộc nhìn thấy chủ nhân căn phòng.

Đây là một cô gái chừng hai mươi tuổi, mặt trái xoan, không thể không nói ánh mắt của Trư Bát Giới rất tốt, ít nhất Đường Tăng cảm thấy đây là cô gái đẹp.

Không cần hoài nghi, cô gái này khẳng định là Cao Thúy Lan rồi, mặc dù tên không dễ nghe, nhưng người quả thực đẹp.

Ngực to eo thon, cái mông tròn trịa, mặc trang phục tân nương màu đỏ, thật là đẹp khủng.

Đường Tăng làm một cái động tác tự nhận là rất tuần tú sau đó mỉm cười nói:

- Bản tăng hữu lễ!

- Ngươi đi ra ngoài, yêu quái, đừng tưởng thay đổi hình dáng là có thể lừa gạt ta.

Cao Thúy Lan ném một cái hộp quà qua.

Đường Tăng tiện tay tiếp được, để sang bên cạnh, nghiêm túc nói:

- Cô nương nàg xem, đoạn thời gian trước bản tăng ăn một cái hồ tiên thật lớn, được liệu quá mạnh mẽ. Mời cô nương hỗ trợ một chút, bản tăng vô cùng cảm kích.

Sắc mặt Cao Thúy Lan lập tức đỏ bừng, đồng thời muốn chạy trốn.

- Cô nương, nàg xem, xuân tiêu một khắc đáng giá ngàn vàng. Lãng phí thời gian, chính là lãng phí sinh mạng đó.

- Ngươi đừng tới đây... A... Nương cứu con...

Trong phòng truyền ra tiếng kêu khóc tuyệt vọng của Cao Thúy Lan.

Bên ngoài, Cao phu nhân và Cao lão gia nghe thấy tiếng gào khóc của nữ nhi, lập tức cuống cuồng.

Mà lúc này, Tôn Ngộ Không đã không biết tung tích, chỉ còn Tiểu Bạch Long hóa thành Long Quy to lớn không lo lắng nằm một bên.

- Là giọng của Thúy Lan.

Cao lão gia cuống cuồng.

- Là giọng của tiểu thư, thực sự là giọng của tiểu thư...

Quản gia cũng lớn tiếng nói vội.

- Chúng ta không thể đi vào, pháp sư nói, tuyệt đối không thể vào, sẽ ảnh hưởng tới việc làm lễ của pháp sư.

Mặc dù Cao phu nhân cũng rất vội, nhưng vẫn tỉnh táo, bà lo lắng nhất là nữ nhi xảy ra chuyện.

- Đúng đúng đúng, pháp sư nói, khi làm lễ cúng sẽ xuất hiện yêu vật tạo ra huyền thính, chúng ta ngàn vạn lần không nên bị lừa gạt.

Cao lão gia cũng gật đầu.

- Bỏ Tất phù hồ pháp sư nhất định phải cứu Thúy Lan ra.

Cao phu nhân chấp hai tay, thành kính cầu nguyện.

Một lúc này chính là hai giờ.

Trong khoảng thời gian này, trong đình viện không ngừng có âm thanh kỳ quái truyền ra, Cao phu nhân và Cao lão gia vẫn luôn tin chắc đó là huyền thính.

- Yêu quái này quá mạnh mẽ, huyền thính chế tạo ra nghe giống như thật vậy.

- Đúng vậy, yêu quái này thật là quá khó đối phó rồi, lại chế tạo ra loại âm thanh như vậy để quấy nhiễu tâm cảnh người ta, thật là đáng ghét. Hy vọng pháp sư có thể thu yêu quái kia.

Cao phu nhân và Cao lão gia về mặt đầy thành kính cầu nguyện.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Đại Tình Thánh Đường Tăng

Bỗng nhiên bên cạnh lóe lên ánh sáng, Tôn Ngộ Không xách theo một tên đầu mập tai to xuất hiện.

- A...

- Yêu quái...

Người Cao gia cũng giật mình.

- Kết kết...

Cùng lúc đó, cửa đình viện cũng mở ra, Đường Tăng cầm Cửu Hoàn Tích Trọng đi ra.

Cao lão gia và Cao phu nhân vội vàng nhìn về phía Đường Tăng.

- Pháp sư, nữ nhi của ta sao rồi?

- Thúy Lan thế nào rồi?

Cao phu nhân và Cao lão gia vẫn quan tâm nữ nhi của mình nhất.

- Nương..

Đập vào mắt là Cao Thúy Lan tự mình chạy ra, y phục trên người rách rưới, tóc tai rối bời, trên gương mặt tươi cười còn chút đỏ ửng.

Chỉ là Cao lão gia và Cao phu nhân không chú ý tới chuyện này, thấy nữ nhi đi ra, đều mừng rỡ như điên.

- Thúy Lan, cuối cùng con đã ra, quá tốt!

Cao phu nhân kích động ôm lấy nữ nhi của mình.

- Nương.. Ô ô...

Cao Thúy Lan ôm lấy mẹ mình khóc lớn.

- Thúy Lan đừng khóc, chúng ta đã mời pháp sư tới hàng phục yêu quái kia.

Cao phu nhân an ủi.

- Pháp sư?

Cao Thúy Lan sững sốt một chút, ngẩng đầu lên, thấy yêu quái đầu mập tai to cách đó không xa, lại nhìn về phía “pháp sư” bên cạnh, dung nhan lập tức tái nhợt.

- Hu hu hu...

Cao Thúy Lan lại nhào vào trong ngực mẹ mình khóc lớn.

- Nữ nhi...

- Thúy Lan, con không sao chứ?

Cao phu nhân và Cao lão gia đều lo lắng.

Đường Tăng vội nói:

- Hai vị không cần lo lắng, nàng là rất vui mừng.

- Thật vậy sao?

- Đúng đúng đúng, yêu quái bị pháp sư thu phục, Thúy Lan chắc chắn là vô cùng vui mừng.

Cao phu nhân và Cao lão gia đều như chợt hiểu ra.

Nhưng mà, Cao Thúy Lan nghe vậy lại khóc càng lớn tiếng hơn.

- Nàng rất vui về.

Đường Tăng nói.

- Nữ nhi, không phải sợ, pháp sư đã bắt yêu quái lại rồi.

Cao lão gia vui vẻ nói.

- Nương tử...

Yêu quái đầu mập tai to nhìn thấy Cao Thúy Lan lập tức hô to.

- Im miệng!

Đường Tăng tròn mắt, cái tên đầu mập tai to trước mắt này chắc là Trư Bát Giới rồi.

Đường Tăng lập tức quát lên:

- Yêu quái to gan, giữa ban ngày ban mặt lại dám cướp hôn, Ngộ Không nghe lệnh!

- Sư phụ!

Tôn Ngộ Không lập tức đứng ra.

- Dùng lửa thiêu chết yêu quái này!

Đường Tăng nói.

Yêu quái đầu mập tai to lập tức biến sắc, vội vàng quỳ sụp xuống đất:

- Sư phụ đừng mà, đừng dùng lửa thiêu lão Trư mà.

Lúc này Tôn Ngộ Không ở bên cạnh giải thích:

- Sư phụ, yêu quái này nói, hần giống như lão Tôn ấy, ở chỗ này chờ người đi thỉnh kinh.

- Đúng đúng đúng, lão Trư ta là do Quan Âm Bồ Tát bổ nhiệm, bảo ta ở chỗ này chờ người thỉnh kinh, sau đó bảo vệ người thỉnh kinh tới Tây Thiên bái phật cầu kinh!

Yêu quái đầu mập tai to nói:

- Kiếp trước ta chính là Thiên Bồng Nguyên Soái, là thần tiên trên trời, kiếp này Quan Âm Bồ Tát ban cho ta một cái tên, gọi là Trư Ngộ Năng, thỉnh sư phụ thu nhận ta.

Tình huống bên này khiến cho Cao Thúy Lan ngưng khóc nỉ non.

Người Cao gia đều nhìn qua.

- Lời này là thật sao?

Đường Tăng hỏi.

- Thật sự à, so với hoàng kim còn thật hơn đồ sư phụ.

Trư Ngộ Năng thật sự lo người thỉnh kinh này sẽ thiếu chết hấn đấy, ai bảo hấn đánh không lại Tề Thiên Đại Thánh chứ?

- Được rồi.

Đường Tăng lấy cái vòng thứ hai “Cầm Cô ra nói:

- Đeo cái này lên, Quan Âm Bồ Tát nói đeo cái này rồi mới có tư cách đi theo sư phụ tới Tây Thiên thỉnh kinh.

- Được được được, lão Trư đeo.

Trư Ngộ Năng không chút do dự đeo Cầm Cô lên.

Đường Tăng niệm Cầm Cô Chú, Trư Ngộ Năng lập tức kêu thảm một tiếng. Cầm Cô như mọc rễ trên đầu hấn, đồng thời hấn giật mình phát hiện, toàn bộ dục niệm của hấn đều bị giam cầm lại.

Chỉ là loại cảm giác này chợt lóe rồi biến mất, Đường Tăng dùng niệm chú là loại cảm giác này biến mất luôn.

- Rất tốt, nếu con đã gọi bản tăng là sư phụ, bản tăng sẽ ban cho con một cái tên, gọi là Bát Giới đi.

Mặt Đường Tăng đầy vẻ từ bi nói.

- Bát Giới? Trư Bát Giới? Thật là một cái tên khó nghe.” Trư Bát Giới lẩm bẩm một tiếng.

- Đúng lên đi.

Đường Tăng cười nói.

- Sau này các con đã là sư huynh đệ, phải đoàn kết thương yêu nhau.

- Còn không mau tạ ơn sư phụ?

Tôn Ngộ Không thúc giục.

- Đa tạ sư phụ.

Trư Bát Giới cung kính nói, sau đó đứng lên.

- Định, hoàn thành nhiệm vụ chủ tuyến “Thu đồ Trư Bát Giới- , thưởng 100 điểm kinh nghiệm!

Âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên trong đầu Đường Tăng.

Cao Thúy Lan đứng một bên nhìn mà giật mình, tên “pháp sư” đáng giận đó lại có thể làm cho yêu quái đầu mập tai to báỉ sư?

Xem báỉ sư xong, Cao Thúy Lan lại tiếp tục nhào vào trong ngực mẹ khóc.

- Nương tử, nàng sao vậy?

Trư Bát Giới lo lắng hỏi.

- Ngươi phải gọi sư nương.

Đường Tăng nhắc nhở.

- Tại sao?

- Ở đâu ra nhiều sao như vậy? Sư phụ nói cái gì thì là cái đó!

Đường Tăng quát lạnh một tiếng, đột nhiên niệm chú.

Mặc dù kiếp trước xem Tây Du Ký, hình như chưa bao giờ thấy Đường Tăng niệm chú Cẩm Cô của Trư Bát Giới, nhưng chú này thực sự có tồn tại.

Đường Tăng không dám đọc Khẩn Cô Chú, lo sẽ chọc giận Tôn Ngộ Không, nhưng hắn hoàn toàn không sợ Trư Bát Giới, bởi vì có Tôn Ngộ Không trấn giữ bên cạnh rồi.

- A...

Trư Bát Giới lập tức hết thảm, sau khi tất cả dục niệm bị giam cầm, cảm giác giống như bị hành hạ ở mười tám tầng địa ngục.

Nếu như là người khác, dục niệm bị giam cầm có lẽ cũng chỉ là trong lòng không muốn không cầu gì mà thôi. Nhưng căn nguyên sinh mạng của Thiên Bồng Nguyên Soái quá đặc thù, một khi giam cầm dục niệm của hắn, thật sự là còn kinh khủng hơn việc giết hắn!

Đường Tăng dừng niệm chú, mặt đầy vẻ từ bi nói:

- Sau này phải gọi nàng là sư nương, biết chưa?

- Biết, sư phụ.

Trong lòng Trư Bát Giới vẫn còn sợ hãi, nhưng lại không cam lòng nói:

- Nhưng lão Trư đã báai đường với nàng rồi.

- Mọi nó, ngươi là cường cướp dân nữ, có phải muốn bị thiêu chết hay không?

- Không không...

- Kiếp trước dù gì ngươi cũng là Thiên Bồng Nguyên Soái, kiếp này sau khi biến thành yêu quái lại vẫn không biết hối cải. Lần này nể tình ngươi là vô tình, sư phụ tạm thời tha cho ngươi!

Đường Tăng lạnh giọng nói. Thật ra nếu như không có nhiệm vụ chết tiết mà hệ thống ban bố, hắn thật sự là muốn thử một chút, xem giết chết Trư Bát Giới lấy được bao nhiêu điểm kinh nghiệm đó.

Dù sao đã có Tôn Ngộ Không bên cạnh, bảo Tôn Ngộ Không đánh gần chết trước, sau đó hắn mới ra tay, đảm bảo có thể đánh chết.

Trư Bát Giới cảm nhận được sát ý chột lóe rồi biến mất của Đường Tăng, trong lòng phát rét, đồng thời cũng rất nghi ngờ. Bà nội nó vị này thật sự là người thỉnh kinh sao? Thế nào lại cảm giác còn ác hơn cả lão Trư ta vậy?

Nhưng Trư Bát Giới cũng cảm thấy thông suốt, nguyên nhân y cướp Cao Thụý Lan cũng không phải vì yêu Cao Thụý Lan, mà bởi vì Cao Thụý Lan là mỹ nhân.

Thay đổi hướng suy nghĩ một chút, dù sao lão Trư ta còn có Hằng Nga tiên tử, nàng còn đẹp hơn Cao Thụý Lan không biết bao nhiêu lần.

Một ngày nào đó, lão Trư ta sẽ trở lại trời đi tìm Hằng Nga tiên tử!

Trư Bát Giới âm thầm thề trong lòng.

Mà Đường Tăng dạy dỗ Trư Bát Giới xong thì xoay người nhìn về phía Cao Thụý Lan, mặt đầy vẻ ôn nhu nói:

- Thụý Lan, sau này nàng chính là nhị tỷ, có vui không?

- Hu hu...

Cao Thụý Lan khóc như mưa.

- Pháp sư, chuyện này là sao?

Cao lão gia và Cao phu nhân cũng không hiểu nhìn về phía Đường Tăng.

- Là như vậy. Bàn tăng vì thu phục yêu quái này, hao hết pháp lực, nhưng thực lực yêu quái này quá mạnh mẽ, cuối cùng bàn tăng không thể không nhờ Thụý Lan hỗ trợ. Chỉ khi bàn tăng và Thụý Lan yêu nhau, lấy lực lượng tình yêu kêu gọi pháp lực thông thiên, mới có thể hàng phục yêu quái này.

Đường Tăng nghiêm trang nói.

- Khụ khụ...

Tôn Ngộ Không và Tiểu Bạch Long đồng thời sắc nước bọt, còn Trư Bát Giới thì mặt nghệt ra.

- Hà?

- Chuyện này...

Cao phu nhân và Cao lão gia về mặt mờ mịt.

- Hai vị đừng lo lắng, mặc dù bản tạng là người xuất gia, nhưng vì Thúy Lan, bản tạng nguyện ý phá giới, vì tình yêu của chúng ta!

Đường Tăng về mặt đầy đau buồn nói.

Cao Thúy Lan vốn còn đang khóc thương tâm đột nhiên dừng lại, nhìn về phía Đường Tăng.

Đường Tăng vội vàng nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Cao Thúy Lan, mặt đầy thâm tình nói:

- Thúy Lan, cho phép ta nói một tiếng, ta yêu nàng! Nếu như phần tình yêu này có một kỳ hạn, ta hy vọng, kỳ hạn đó là mười ngàn năm!

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Thỉnh Kinh Không Phải Nhiệm Vụ Cuối Cùng

Cao Thúy Lan nghe vậy, nước mắt vốn đã dừng lại tràn ra lần nữa, thương tâm biến thành cảm động nhìn Đường Tăng.

Trư Bát Giới về mặt mờ mịt nhìn Đường Tăng, trong lòng hô to:

- Tình thánh đó, là tình thánh! Lão Trư ta lại có thể bá người này làm thầy, quá may mắn!

- Thúy Lan, nàng sẽ chê ta là một người xuất gia hay sao?

Đường Tăng về mặt đầy thâm tình nhìn Cao Thúy Lan.

- Ta...

Thân thể mềm mại của Cao Thúy Lan run rẩy.

- Thúy Lan, từ lần đầu tiên nhìn thấy nàng, ta đã yêu nàng sâu đậm, mặc dù ta không có tóc, nhưng ta vẫn có thể hy vọng cùng nàng tới bạc đầu giai lão. Nàng nguyện ý không?

- Ta... Ta...

- Thúy Lan, ta yêu nàng, ta muốn dẫn nàng đi tới chân trời góc biển, ta muốn nàng cùng ta tới thiên hoang địa lão. Nàng nguyện ý không?

Về mặt Đường Tăng vẫn tràn đầy thâm tình nói.

- Ta... Ta nguyện ý, Thúy Lan nguyện ý...

Cao Thúy Lan bị cảm động, nước mắt tuôn trào. Nàng còn tưởng rằng đời này mình xong rồi, lại không ngờ rằng hạnh phúc tới nhanh như vậy.

Mặc dù người đàn ông này là hòa thượng, nhưng hẳn nguyện ý phá giới vì mình, mình còn gì không thỏa mãn nữa chứ?

Nghe người đàn ông trước mắt này thâm tình nói ra lời thề non hẹn biển, Cao Thúy Lan cảm giác lòng mình cũng bị hòa tan, ánh mắt phức tạp thêm cảm động nhìn Đường Tăng:

- Thúy Lan nguyện ý, tương công...

- Yeh.

Đường Tăng vui vẻ nói:

- Thúy Lan, có một việc, ta muốn nói với nàng một chút, chúng ta đi vào rồi nói, được không?

- Dạ..

Cao Thúy Lan khôn khéo gạt đầu, cùng Đường Tăng tiến vào trong sân, lưu lại đám người Trư Bát Giới mặt đầy khiếp sợ.

- Tướng công, chàng muốn nói gì?

Bên trong đình viện, Cao Thúy Lan hỏi Đường Tăng.

- Là như vậy, uy lực của hồ tiên còn chưa phóng thích hết, chúng ta tiếp tục...

- A...

Cao Thúy Lan mắc cỡ dung nhan đỏ bừng:

- Nhưng là...

- Không có nhưng là, Thúy Lan thân ái, nàng thật đẹp.

Đường Tăng ôm thân thể mềm mại của Cao Thúy Lan, một cái tay sờ xuống phía dưới của nàng.

Cao Thúy Lan lập tức thẹn thùng nhưng lại không biết làm sao, chỉ khôn khéo không phản kháng nữa, trong lòng lại thầm cầu nguyện những lời Đường Tăng nói lúc trước đều là thật.

...

Ngày thứ hai, Đường Tăng thần thanh khí爽 đi ra khỏi phòng, cảm giác cái thế giới này thật là tốt đẹp.

Đột nhiên hắn nghĩ tới một chuyện, hỏi trong lòng:

- Hệ thống, ta đã phạm vào sát giới và sắc giới, liệu Quan Âm Bồ Tát và Phật Tổ có biết không?

- Ký chủ có từng nghe qua một câu này chưa: Phóng hạ đồ đao lập địa thành Phật?

Hệ thống đáp một nẻo.

- Có ý gì?

- Phật ở thời không này, cũng không phải là không thể dính đàn bà và sát sinh, chỉ là một loại tâm cảnh, trong lòng có Phật, dưới chân sẽ có đường lên trời.

- Nhưng là...

Đường Tăng chần chừ nói:

- Cách làm của ta có thể khiến cho những thần tiên kia hoặc là Phật Tổ bất mãn hay không? Đến lúc đó có thể nào sẽ mất đi tư cách tới Tây Thiên thỉnh kinh hay không?

- Không biết.

- Không biết? Vậy vì sao ngươi không nhắc nhở ta?

Đường Tăng có chút lo lắng, bây giờ đã phá cả sắc giới và sát giới, không có thuốc hối hận.

- Thật ra thì ký chủ không cần phải lo lắng, mục đích của ký chủ là gì? Chẳng lẽ thật sự là đi thỉnh kinh?

Hệ thống hỏi ngược lại.

- Há?

Đường Tăng nghe vậy lập tức tự hỏi, chẳng lẽ bản thân thật sự là vì đi thỉnh kinh sao?

Bản thân tới cái thế giới này có thể nói là vô cùng bất ngờ, sau đó đột nhiên biến thành Đường Tăng, đột nhiên trở thành người thỉnh kinh.

Nhưng đây cũng không phải là mục đích của hắn, sở dĩ làm như vậy, hoàn toàn là vì hoàn thành nhiệm vụ.

- Ý ngươi là?

Đường Tăng có chút hiểu ra ý của hệ thống.

- Ký chủ đã là chủ nhân của hệ thống, bất kể thế nào, hệ thống sẽ luôn ban bố nhiệm vụ, chỉ cần ký chủ kiên trì đánh quái, kiên trì làm nhiệm vụ là có thể đạt được điểm kinh nghiệm. Nói như vậy, ký chủ hiểu chưa?

Hệ thống trả lời.

Đường Tăng chấn động tinh thần, hít sâu một hơi:

- Ta biết!

Sau khi nghĩ thông suốt tất cả mọi chuyện, Đường Tăng càng cảm giác thần thanh khí爽.

Làm chuyện mình thích làm.

Mặc kệ thần tiên nói gì!

Còn chuyện mất tư cách thánh kinh?

Đó là chuyện sau này, vẫn còn là ẩn số.

Nhưng mặc dù Đường Tăng không quá quan tâm tới thân phận người thánh kinh, thì hắn vẫn rất khát vọng cái gọi là kinh thư kia.

- Hệ thống, thánh kinh, chắc không phải là nhiệm vụ cuối cùng chứ?

Đường Tăng lại hỏi.

- Không có nhiệm vụ cuối cùng.

Hệ thống nói:

- Mục đích tồn tại của hệ thống, chính là đào tạo Siêu cấp Đường Tăng.

- Vậy thì tốt, nếu quả thật mất đi tư cách thánh kinh thì cũng chả lo, chờ sau khi ta trở nên vô cùng cường đại thì trực tiếp tới cướp là được!

Đường Tăng thầm nói trong lòng như vậy:

- Trước đó, hãy để cho ta làm cái thế giới này huyên náo tới long trời lở đất đi!

- Nếu lấy được chân kinh cũng không phải mục đích cuối cùng, vậy để ta xem thử, có thể thay đổi nội dung truyện hay không?

Nghĩ tới chuyện vui, Đường Tăng không nhịn được cười “hắc hắc-”, trong lòng suy nghĩ, ngày nào đó phải học Tôn Ngộ Không tới đại náo thiên cung chơi một chuyến.

Đương nhiên, chuyện đó cũng phải chờ sau khi hắn đủ cường đại mới được. Nếu không lại giống như Tôn Ngộ Không bị trấn áp năm trăm năm, vậy thì thảm.

- Tướng công, chàng cười gì vậy?

Cao Thúy Lan đi ra khỏi phòng, thấy Đường Tăng đứng cười một mình, tò mò hỏi.

Lúc này Cao Thúy Lan đã đổi một thân y phục khác, thân thể mềm mại yếu điệu, xinh đẹp động lòng người, trong một đêm nàng đã từ cô nương thanh thuần trở thành một người phụ nữ thành thục đầy mị lực.

- Không nên gọi tướng công, gọi là chồng.

Đường Tăng nói.

- Tại sao?

- Bởi vì “chồng” là từ nữ tử quê ta gọi tướng công mình.

- Thúy Lan biết, chồng.

Cao Thúy Lan khôn khéo nói.

- Thật ngoan.

Đường Tăng hài lòng cười một tiếng.

- Nữ nhi...

- Thúy Lan...

Lúc này Cao lão gia và Cao phu nhân đã chạy tới, trên mặt đầy vẻ phức tạp.

Vốn là mời pháp sư, không ngờ lại đưa nữ nhi mình ra ngoài luôn, mà từ đầu tới cuối, bọn họ còn không dám lăm mồm.

- Nương, cha...

Cao Thúy Lan vội vàng khom người hành lễ.

- Sư phụ...

- Sư phụ.

Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới cũng tiến vào trong viện, Tiểu Bạch Long hóa thành Long Quy cũng nghênh ngang đi tới.

- Nhạc phụ, nhạc mẫu, hai người yên tâm, bản tăng nhất định không bạc đãi Thúy Lan.

Đường Tăng nói với Cao lão gia và Cao phu nhân.

Về mặt Cao Thúy Lan đầy hạnh phúc, nhìn Cao lão gia và Cao phu nhân về mặt không biết làm sao.

Nếu như có thể lựa chọn, Cao phu nhân và Cao lão gia tuyệt đối không đồng ý. Mặc dù Đường Tăng có vẻ rất lợi hại, nhưng dù sao cũng chỉ là một tên hòa thượng, danh tiếng này kiểu gì cũng không tốt.

- Ngộ Không, Bát Giới, đi lắp một cái ghế ngồi lớn một chút lên lưng A Quy.

Đường Tăng nói:

- Nhất định phải lớn, phải vững chắc.

Sau đó hắn nói với Tiểu Bạch Long:

- A Quy, con còn có thể biến lớn hơn chút nữa được không?

Tiểu Bạch Long nghe vậy, thân thể Long Quy chậm rãi phình lên, hình như là giận dữ chuyện gì, y trực tiếp biến lớn gấp ba bốn lần, cao tới năm sáu thước, đường kính khoảng chừng mười thước.

Một con rùa to tổ bố xuất hiện trong sân viện.

- Yêu... Yêu quái...

Cao lão gia và Cao phu nhân bị dọa lẫn nữa, mặt mày xám ngoét.

Cao Thúy Lan cũng sợ tới biến sắc, thân thể mềm mại run rẩy núp sau lưng Đường Tăng.

- Không cần lớn như vậy, đường kính ba thước là được.

Đường Tăng nói:

- Ngộ Không, Bát Giới, các con đi tìm thợ rèn, lắp một cái ghế lớn lên trên đó, nhất định phải ngồi thật thoải mái.

- Dạ, sư phụ.

Tôn Ngộ Không cung kính nói, sau đó mang Trư Bát Giới và Long Quy đã thu nhỏ lại rời khỏi Cao phủ.

Cách Cao phủ không xa có một cái trấn, nơi này cũng được coi là sầm uất, người đến người đi.

Trư Bát Giới và Tôn Ngộ Không mang theo Long Quy to lớn vừa xuất hiện, trấn nhỏ lập tức náo loạn.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Mang Nữ Nhân Đi Thỉnh Kinh

Tôn Ngộ Không vốn định lễ phép mời người gắn cái ghế, nhưng còn chưa tới gần đã hù người ta chạy mất, ngay cả tiếm cũng không thêm.

- Đại sư huynh, xem lão Trư ta đây!

Thời khắc máu chót, Trư Bát Giới đứng ra giậm chân một cái.

Ừng ừng...

Mặt đất chấn động, toàn bộ trần nhỏ như xảy ra động đất.

- Ha ha ha ha....

Tiếng cười của Trư Bát Giới truyền khắp toàn bộ trần nhỏ, cùng lúc đó, trên bầu trời mây đen vần vũ, che phủ mặt trời.

Toàn bộ người trong trần nhỏ sợ run, trong lòng tràn đầy sợ hãi, một bầu không khí khủng hoảng bao phủ.

- Tất cả thợ thủ công của trần này, bất kể là thợ mộc hay thợ rèn, lập tức tập hợp ở đầu thôn. Nếu không ăn hết các người!

Âm thanh của Trư Bát Giới truyền khắp trần nhỏ, giống như thiên lôi cuộn cuộn.

Bạch!

Tôn Ngộ Không tát một cái lên đầu Trư Bát Giới, đánh mạnh tới mức Trư Bát Giới lão đảo một cái:

- Người còn muốn tiếp tục làm yêu quái? Lão Tôn ta đánh chết người!

- Đại sư huynh, huynh nghe lão Trư ta giải thích...

Trư Bát Giới vội vàng trưng ra vẻ mặt đau khổ nói:

- Lão Trư ta đang giúp sư phụ chế tạo bảo tọa đó.

- Nói bậy!

- Đệ nói là sự thật đó. Đại sư huynh, huynh nghĩ một chút đi, chúng ta yếu ớt đi cầu xin người ta như vậy, nhưng đáng về chúng ta luôn dọa người ta chạy mất. Nếu ngược lại, đệ lớn lối bảo những người đó làm việc, thì bọn họ lại không dám không nghe theo, cái này là loài người hèn.

Trư Bát Giới nghiêm trang phân tích.

Quả nhiên, lời của Trư Bát Giới vừa dứt, đã có mấy người nom nớp lo sợ chạy tới.

- Lãng nhăng cái gì đấy? Không muốn sống nữa sao?

Trư Bát Giới hét lớn một tiếng.

Những người đó vội vàng bước nhanh hơn chạy tới, quỳ sụp xuống đất.

- Yêu quái xin tha mạng...

- Yêu quái có gì phân phó, xin đừng ăn chúng ta...

Những người đó sợ hãi cầu xin tha thứ.

Mặt Trư Bát Giới đầy vẻ hưởng thụ. Những năm này hắn làm yêu quái ở phạm trần, mặc dù chưa bao giờ ăn thịt người, nhưng loại chuyện phách lối này thì làm thường xuyên.

Tôn Ngộ Không thấy ngạc nhiên, mặc dù năm trăm năm trước hắn cũng rất thích ép buộc người khác, nhưng vẫn là người thẳng tính, suy nghĩ cái gì nên cái gì không, chứ không phải là loại thông minh vặt như Trư Bát Giới.

- Thấy con Long Quy kia không?

Trư Bát Giới chỉ Long Quy cao khoảng hai thước bên cạnh, nói với những người phạm đang quỳ kia.

- Nhìn thấy...

- Yêu quái tha mạng, xin đừng ăn chúng ta!

- Xin đừng ăn chúng ta....

Tất cả mọi người đều cho rằng, Trư Bát Giới muốn để Long Quy ăn bọn họ, rồi rít đập đầu cầu xin.

Dù sao Long Quy kia thực sự quá lớn, nhìn kiểu gì cũng giống quái vật ăn thịt người.

- Chỉ cần các ngươi nghe lời, sẽ không ăn các ngươi.

Trư Bát Giới nói.

...

Nửa ngày sau, một cái bảo tọa sang trọng bằng gỗ son được gắn trên lưng Long Quy.

Bảo tọa có lưng dựa cao hai thước, có thể nâng lên hạ xuống, chỗ ngồi cũng rộng hai thước, sâu nửa thước, được cố định trên lưng Long Quy, tuyệt đối không rung.

Trong sự sợ hãi và cầu nguyện của mọi người trong trấn nhỏ, Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới hải long mang Long Quy rời đi.

- Đại sư huynh, sư phụ thật là biết hưởng thụ đấy, kiếm được một vật để cưỡi như vậy, còn làm một cái bảo tọa trên đó nữa chứ.

Trư Bát Giới mặt đầy hâm mộ nói:

- Ngày khác lão Trư ta cũng đi bắt một con rồng tới làm vật để cưỡi.

- Hừ!

Long Quy hừ lạnh một tiếng.

- A Quy, ngươi đừng không phục, mặc dù ngươi bái sư trước ta, nhưng thân phận ngươi cũng chỉ là vật để cưỡi, cho nên ta mới là nhị sư huynh. Đối với nhị sư huynh phải lễ phép, biết chưa?

Trư Bát Giới đắc ý nói.

- Bản Long không gọi là A Quy!

Tiểu Bạch Long rất căm tức.

- Sư phụ cũng gọi ngươi là A Quy mà.

- Đó là do tự hấn kêu loạn.

- Không đúng, sau khi đại sư huynh bái sư, sư phụ ban cho một cái tên. Thời điểm lão Trư ta bái sư, sư phụ cũng ban cho một cái tên. Cái tên của ngươi cũng là sư phụ ban cho.

Trư Bát Giới phân tích nói.

Tiểu Bạch Long nhất thời sững sốt một chút, suy nghĩ kỹ lại thì hình như đúng thế thật.

Chỉ là, cái tên A Quy này, hấn quả thực khó mà tiếp nhận.

Vừa mới về Cao Lão trang, Tôn Ngộ Không lại bị Đường Tăng phái ra ngoài đón một người.

Mà Đường Tăng lúc này đang cùng Cao Thúy Lan bước chậm bên bờ hồ, đón gió nhẹ.

Một người mặc y phục cao tưng, khoác cà sa, mang mũ cao tưng, tay cầm Cửu Hoàn Tích Trượng. Một người khác là một cô gái tuyệt mỹ, tóc dài xõa vai, nhìn kiểu gì cũng không thấy xứng đôi.

Mặc dù Cao Thúy Lan không coi là tuyệt đẹp, nhưng cũng được 9/10, hơn nữa nàng có khí chất đại gia khuê tú, khiến cho người gặp rất muốn cưới vào cửa.

- Chồng, chàng nhất định phải đi sao?

Cao Thúy Lan không nỡ nhìn Đường Tăng.

Mặc dù chỉ mới một đêm ngắn ngủi, nhưng Cao Thúy Lan đã cảm thấy mình không thể rời bỏ người đàn ông này.

- Đúng, đây là sứ mạng của ta!

Đường Tăng vẻ mặt nghiêm túc nói.

- Mất bao lâu?

- Không biết, nhưng mà có thể phải hơn mười năm.

Đường Tăng nói, nghe nói trong Tây Du ký, Đường Tăng tới Tây Thiên thỉnh kinh dùng mười một năm, không biết là thật hay giả.

Chỉ là hần từ Đại Đường tới nơi này, đã hơn nửa tháng, cũng chỉ mới tới Cao Lão trang, như vậy có thể thấy đường tới Tây Thiên rất xa xôi.

- Hơn mười năm...

Dung nhan Cao Thúy Lan trắng nhợt. Hơn mười năm, khi đó nàng đã già cả rồi.

Bỗng nhiên Đường Tăng đổi giọng nói:

- Thúy Lan, nàng nguyện ý đi theo ta không?

- Hả?

Cao Thúy Lan sững sốt một chút.

- Nàng nguyện ý rời đi cùng ta không?

Đường Tăng nghiêm túc hỏi. Không sai, hần muốn dẫn theo Cao Thúy Lan đi Tây Thiên.

Đường tới Tây Thiên khẳng định vô cùng xa xôi, dọc đường gian khổ nếu ngay cả mỹ nhân cũng không có, thì khổ cực biết bao?

- Ta...

Cao Thúy Lan hơi chần chờ, sau đó cắn răng một cái:

- Thúy Lan nguyện ý!

Mặc dù không nỡ rời bỏ cha mẹ mình, không bỏ được quê hương, nhưng Cao Thúy Lan từ nhỏ đã được giáo dục, chính là gà cho gà thì theo gà, mà gà cho chó thì theo chó.

Nếu đã quyết định đi theo người đàn ông này, vậy thì rời đi cùng hần đi!

Đường Tăng hài lòng cười một tiếng:

- Trên đường rất cực khổ, hơn nữa rất xa.

- Thúy Lan không sợ cực khổ!

So sánh với mười mấy năm độc thủ khuê phòng, Cao Thúy Lan tình nguyện cùng Đường Tăng đường xá xa xôi.

- Tốt lắm!

Đường Tăng hài lòng cầm bàn tay ngọc của Cao Thúy Lan.

Mặc dù đường đi Tây Thiên nguy hiểm trùng trùng, nhưng Đường Tăng cảm thấy, bản thân có thể bảo vệ nàng.

Mình cũng không phải là tên Đường Tăng cổ chấp đó, mà là Đường Tăng đổi kiếp, đường tới Tây Thiên, vừa đánh quái thăng cấp, vừa mở rộng hậu cung của mình mới là chính đạo đó.

Viu...

Lúc này, Tôn Ngộ Không hóa thành một đạo lưu quang bay trở lại.

Bên cạnh Tôn Ngộ Không là một cô bé đáng yêu, bộ dáng mười ba mười bốn tuổi, rất khả ái.

- Đại sư phụ...

Cô bé thấy Đường Tăng, lập tức mừng rỡ kêu lên.

Cô bé chính là Tăng Tiểu Muội, trước đó Đường Tăng đã từng dạy nàng niệm kinh, dĩ nhiên, lần đó thật sự chỉ là niệm kinh, chẳng qua quá trình có chút phức tạp mà thôi.

Dùng câu nói kinh điển mà nói, chính là cùng nhau lĩnh ngộ vui sướng!

- Tiểu Muội, tới.

Đường Tăng thấy Tăng Tiểu Muội cũng rất vui vẻ. Trước đó hắn còn tưởng rằng sẽ không còn được gặp lại cô bé này nữa rồi, bởi vì sau khi thỉnh kinh về, khẳng định đã qua nhiều năm, cô bé này nói không chừng đã gả làm vợ người khác.

- Dạ dạ.

Tăng Tiểu Muội khôn khéo đi tới.

- Tiểu Muội, ta phải đi tới một nơi rất xa, muốn mang em đi cùng, em nguyện ý không?

Đường Tăng hỏi.

Tăng Tiểu Muội nghe vậy có chút do dự:

- Vậy ta có thể gặp lại được cha mẹ nữa hay không?

- Không biết, chỉ cần em muốn gặp bọn họ, tùy thời có thể bảo Hầu Tử thúc thúc kia mang em trở về. Tốc độ của hắn rất nhanh.

Đường Tăng chỉ Tôn Ngộ Không nói.

Hầu Tử thúc thúc?

Tôn Ngộ Không nháy nháy mắt.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Đến Hoàng Phong Lĩnh

Được được, vậy ta muốn đi cùng đại sư phụ.

Tăng Tiểu Muội vui vẻ nói. Nàng đã được chứng kiến tốc độ của Tôn Ngộ Không, lúc này chỉ cảm giác hoa mắt một cái, đã vượt qua thiên sơn vạn thủy.

Tốc độ này, thật quá dọa người.

Chỉ là năng lực tiếp nhận của đứa nhỏ coi như lớn, cho nên mặc dù khiếp sợ, cũng có chút kinh hoàng, nhưng nàng vẫn lựa chọn không hỏi gì cả.

- Ngộ Không, con trở về một chuyến nữa, lưu lại vài thứ cho cha mẹ Tiểu Muội, ví dụ như thiết lập một chút pháp lực, bảo vệ cả nhà bọn họ bình an.

Đường Tăng nói với Tôn Ngộ Không.

- Dạ, sư phụ!

Tôn Ngộ Không nhăn nhọc chịu khó, không có bất kỳ dị nghị nào, nghe vậy lại hóa thành lưu quang chột lóe rồi biến mất nơi chân trời.

Đường Tăng lưu lại Cao Lão trang một ngày, chủ yếu là cho Cao Thúy Lan thời gian, để cho nàng và người nhà chia tay.

Sáng sớm ngày thứ hai, trong ánh mắt không nở của Cao lão gia và Cao phu nhân, Đường Tăng mang theo Cao Thúy Lan và Tăng Tiểu Muội ngồi lên bảo tọa trên lưng Long Quy, dưới sự bảo vệ của hai tên đồ đệ, rời khỏi Cao Lão trang, đi tới Tây Thiên.

- Con gái, trên đường chú ý an toàn!

Cao phu nhân la lớn.

- Thúy Lan, nhớ về thăm chúng ta.

Cao lão gia cũng dùng sức vẫy vẫy tay, vô cùng không nỡ.

Cao Thúy Lan ở trên lưng Long Quy không ngừng vẫy tay, từ biệt người nhà. Nàng cũng không bỏ được cha mẹ, nhưng nàng càng không muốn thủ tiết mười mấy năm. Sau mười mấy năm đó, sợ rằng nàng đã là bà lão khô héo, nàng không muốn làm lão quả phụ kia.

Đường Tăng yêu thương vuốt ve mái tóc của Cao Thúy Lan. Hắn hiểu sự không nỡ của Cao Thúy Lan.

Nhưng hiểu thì là hiểu, hắn cũng không nguyện ý để Cao Thúy Lan ở lại. Nàng chính là nguyên lão trong hậu cung của hắn mà.

Cho đến khi không còn nhìn thấy Cao Lão trang phía sau nữa, Cao Thúy Lan mới thả tay xuống.

- Đùng thương tâm, sau này nếu muốn trở lại, thì bảo Ngộ Không đưa nàng trở lại thăm một chút.

Đường Tăng nói.

- Dạ.

Cao Thúy Lan gạt đầu, mặc dù nàng chưa được cảm thụ tốc độ của Tôn Ngộ Không, nhưng mấy lần thấy được Tôn Ngộ Không như lưu quang tới tới lui lui, tốc độ kia nhất định là rất nhanh.

- Đại sư phụ, chúng ta là đang đi Tây Thiên sao?

Bé con Tăng Tiểu Muội hơi có vẻ hưng phấn.

- Đúng.

- Tốc độ của Tôn Ngộ Không thúc thúc nhanh như vậy, tại sao chúng ta không bảo thúc ấy dẫn chúng ta bay qua luôn?

Tăng Tiểu Muội hỏi.

Đường Tăng khẽ mỉm cười:

- Tây Thiên thỉnh kinh, nhất định phải đi từng bước một, trải qua chín chín tám mốt nạn, mới có thể lấy được chân kinh, không thể bay qua.

- À.

Tăng Tiểu Muội cái hiểu cái không, sau đó lại tò mò hỏi:

- Đại sư phụ, ngài cũng biết bay sao?

- Đương nhiên biết.

Đường Tăng cười nói:

- Tiểu Muội có muốn thử một chút hay không?

- Được ạ được ạ.

Tăng Tiểu Muội cao hứng nói.

Lúc này một tay Đường Tăng ôm lấy eo của Tăng Tiểu Muội chậm rãi bay lên, rời khỏi lưng Long Quy, bay theo Long Quy tiến về phía trước.

- A a, bay, bay...

Tăng Tiểu Muội vui sướng kêu to, lúc trước được Tôn Ngộ Không mang bay, nhưng tốc độ kia thật sự là quá nhanh, hoàn toàn không cách nào cảm nhận cảm thụ.

Bây giờ Đường Tăng mang bay tốc độ vô cùng chậm, có thể cảm nhận thật tốt, cho nên Tăng Tiểu Muội cảm thấy vẫn là Đường Tăng mang bay chơi vui hơn.

Cao Thúy Lan mỉm cười nhìn hai người trên đỉnh đầu, trong mắt lóe lên tia hâm mộ.

Lúc này Tôn Ngộ Không cũng bay tới, nhanh chóng vòng quanh Đường Tăng và Tăng Tiểu Muội mấy vòng, sau đó trong nháy mắt bay về phía chân trời.

Một khắc sau, Tôn Ngộ Không đã bay trở lại, đáp xuống dưới đất, cùng Trư Bát Giới đi mở đường phía trước.

Lúc này Đường Tăng trở lại lưng Long Quy, một tay ôm Cao Thúy Lan, một bên trêu đùa bé con Tăng Tiểu Muội.

Cao Thúy Lan có lẽ mang quan niệm phong kiến, mặc dù có chút không quá vui vẻ, nhưng hoàn toàn không dám quấy Đường Tăng.

- Hầu ca, huynh nhìn, sư phụ thật sáng khoái, trên đường thỉnh kinh còn mang theo người đẹp. Ngao ngao, hăm mộ chết lão Trư ta rồi.

Trư Bát Giới lớn tiếng kêu lên.

- He he, Bát Giới, nữ tử phạm trần dù đẹp thế nào đi nữa cũng là người phạm, không phải người là Thiên Bồng Nguyên Soái hay sao? Đi của mấy tiên tử trên thiên đình đi.

Tôn Ngộ Không cười nói:

- Nói không chừng lần sau có thể cho người đầu thai làm người, không phải làm yêu quái nữa.

- Hầu ca, huynh đừng trêu ta nữa, nếu còn có lần sau, Ngọc Đế muốn lột da ta luôn ấy!

...

Trong quá trình trêu chọc bé con, Đường Tăng cũng đang tính toán điểm kinh nghiệm hiện tại của mình. Bây giờ số liệu của hắn là:

Ký chủ: Đường Tăng

Siêu cấp Đường Tăng: cấp 10 (0/5120)

Điểm kinh nghiệm: 1279

Kỹ năng: Trộn bộ Kinh Phật phạm cấp, Bạo Liệt Hòa Cầu, Chưởng Tâm Lôi

Đạo cụ: Cẩm Bào Cà Sa, Cửu Hoàn Tích Trượng, Kim Cô, Chủy thủ linh khí hạ phẩm

Hôm nay chỉ còn 1279 điểm kinh nghiệm, muốn tăng lên cấp 11 còn cần hơn 3.000 điểm kinh nghiệm nữa.

Mà trước mắt Đường Tăng cũng không quá cần thứ gì, cho nên hắn muốn tích lũy điểm kinh nghiệm này lại.

Một ngày dần dần qua đi, sau khi trời tối, đoàn người dừng lại trong rừng cây.

Đường Tăng nghiêm lệnh ba tên đồ đệ canh gác chung quanh, sau đó mang bé con Tăng Tiểu Muội và Cao Thúy Lan tiến vào trong một động cây làm chuyện ân ái.

Mặc dù Tăng Tiểu Muội còn nhỏ, nhưng nàng cái gì cũng hiểu, có lẽ là bởi vì thời không này rất nhiều nữ tử phải gả sớm.

Cho nên, lúc Đường Tăng sờ soạng trên người nàng, nàng cũng biết Đường Tăng muốn làm cái gì, lập tức mắc cỡ không dám ngẩng đầu.

Kiếp trước Đường Tăng là một tên lolita không mùi phàn, bây giờ có một bé con mặc cho hắn hái như vậy, đương nhiên hắn vô cùng hưng phấn, vuốt ve cơ thể mềm mại của Tăng Tiểu Muội.

Chỉ là tới cuối cùng Đường Tăng vẫn bỏ qua cho Tăng Tiểu Muội, không thương nàng, mà rong ruổi trên người Cao Thúy Lan.

Đương nhiên, bé con mặc dù giữ được thân, nhưng vẫn bị ma trảo của Đường Tăng xâm phạm, trên dưới đều bị sờ qua.

Ngày thứ hai, lúc rời giường, bé con vẫn còn mắc cỡ không dám nhìn Đường Tăng

- Ngộ Không, đưa đồ ăn sáng tới.

Đường Tăng ra khỏi động cây, kêu lên với phía xa.

- Tới, sư phụ!

Ánh sáng chợt lóe, Tôn Ngộ Không xuất hiện từ hư không, một đống đào xuất hiện trước mặt.

Những trái đào này đều vô cùng tươi, quả cũng lớn hơn so với đào bình thường không ít, hơn nữa, nhìn qua hình còn có một chút linh khí tràn trề.

Đường Tăng lấy làm kinh hãi:

- Ngộ Không, không phải con lại tới vườn Bàn Đào của Thiên Đình để hái đào nữa chứ?

- Không phải, đây là đào của Hoa Quả Sơn.

Tôn Ngộ Không trả lời.

Đường Tăng bưng tỉnh hiểu ra, sau đó gọi Cao Thúy Lan và Tăng Tiểu Muội ra ăn sáng.

Đường Tăng cảm thấy không có thịt ăn không ngon lắm, nhưng Cao Thúy Lan và Tăng Tiểu Muội lại ăn rất vui vẻ, bởi vì trái cây của Hoa Quả Sơn đã được coi là linh quả, ăn vào có rất nhiều lợi ích đối với người phàm.

Còn Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới kể cả Tiểu Bạch Long, bọn họ đều là thần tiên, vĩnh viễn không ăn cơm cũng không đói chết, ăn cơm chỉ là để hưởng thụ mà thôi.

Nếu không, lúc Tôn Ngộ Không bị trấn áp năm trăm năm đã sớm chết đói.

Ăn sáng xong, Đường Tăng vung tay lên, tiếp tục lên đường. Đương nhiên là bọn họ không cần đi bộ, chỉ cần leo lên lưng Long Quy ngồi, còn chuyện đi đường, để cho Long Quy đi là được rồi.

Vù vù vù...

Chiều hôm đó, bỗng nhiên có từng cơn lốc màu vàng xuất hiện phía trước, hơn nữa còn có một loại cảm giác âm lạnh.

Đường Tăng thấy vậy, sắc mặt trở nên ngưng trọng:

- Nếu như mọi chuyện phát triển đúng như kịch bản “Tây Du Ký” kiếp trước, thì tiếp theo sẽ gặp phải “Hoàng Phong quái...”

Đường Tăng nhớ lại, kiếp nạn này chủ yếu là do bão cát màu vàng của Hoàng Phong Quái quá lợi hại, cát vàng trong gió lốc đó thậm chí còn thổi mù mắt của Tôn Ngộ Không.

Đường Tăng không biết Ngộ Thừa Ân kia là ngớ ngẩn, hay là vì thời đại kia của Ngộ Thừa Ân quá lạc hậu.

Dù sao, trong nháy mắt nhìn thấy bão cát màu vàng kia Đường Tăng lập tức nghĩ ra biện pháp giải quyết, nói ngay với hệ thống:

- Hệ thống, cho ta đổi mấy cái mắt kính chắn gió!

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Treo Đánh Hoàng Phong Quái

- Xin hỏi ký chủ muốn kiểu kính chắn gió nào?

Hệ thống hỏi.

- Mắt kính có thể ngăn cản bão cát màu vàng của Hoàng Phong Quái.

Đường Tăng nói.

- Mời ký chủ lựa chọn “Hoàng Phong Nhãn Kính”, kính mắt này là loại được thiết kế đặc biệt dành cho Hoàng Phong Quái, có thể ngăn cản tổn thương do bão cát đó gây ra.

- Bao nhiêu điểm kính nghiệm?

- 20 điểm kính nghiệm.

- Được rồi, ta đổi năm cái.

Đường Tăng nói.

- Định, thành công đổi năm “Hoàng Phong Nhãn Kính”.

Âm thanh của hệ thống vang lên.

Một khắc sau, trong tay Đường Tăng đã có thêm năm cái “kính mát!

Không sai, cái gọi là “Hoàng Phong Nhân Kính” này, chính là có bộ dạng của kính mát, khuôn mắt to, chỉ là tròng kính thiên về màu vàng, hơn nữa hình như còn có một cỗ năng lượng kỳ lạ bám vào đó.

- Đinh, hiện tại thông báo nhiệm vụ chủ tuyến: Vượt qua Hoàng Phong Lĩnh, thưởng 500 điểm kinh nghiệm.

Bỗng nhiên âm thanh thông báo nhiệm vụ xuất hiện.

Đường Tăng chấn động tinh thần:

- Vì sao điểm kinh nghiệm lần này lại nhiều hơn lần trước?

- Độ khó khác nhau, mức thưởng cũng khác nhau.

Hệ thống đáp.

- Ý người nói là, mức độ nguy hiểm của Hoàng Phong Lĩnh so với tất cả những chuyện đã gặp trước đó thì nguy hiểm hơn rất nhiều?

- Đúng vậy.

Hệ thống khẳng định nói.

Đường Tăng lập tức cảnh giác.

Chỉ là hấn lại thay đổi suy nghĩ một chút, mọi chuyện gặp phải từ đầu tới giờ, hình như hoàn toàn không được tính là nguy hiểm.

Ví dụ như mảnh hồ rừng rậm, con hồ đó cũng chỉ lớn hơn một chút, không được coi là yêu quái.

Ví dụ như Hắc Hùng Tinh ở núi Hắc Phong, thật ra thì Hắc Hùng Tinh cũng không có ý định ăn thịt Đường Tăng, mặc dù Hắc Hùng Tinh coi như lợi hại, nhưng đều là do Đường Tăng chủ động tới tìm phiền toái.

Lúc sau là thu Trư Bát Giới, mặc dù Trư Bát Giới là yêu quái, nhưng bản tính thật ra không xấu, dù sao kiếp trước cũng là thần tiên, xấu hơn nữa cũng chả xấu được đến đâu.

Cho nên, tất cả mọi chuyện cũng không được coi là nguy hiểm.

Mấy thứ đó nếu so sánh một cách tương đối, hấn là chỉ bằng một phần năm của nguy hiểm lần này. Mà thực lực của bản thân Đường Tăng hiện giờ so với thời điểm gặp mảnh hồ trong rừng rậm thì không chỉ cao hơn mười lần!

Cho nên, tổng kết lại, thật ra cũng không được coi là quá nguy hiểm.

Nếu muốn nói là nguy hiểm, có lẽ là chỉ Cao Thúy Lan và bé con Tăng Tiểu Muội này. Đây là hai phái nữ người phạm, không có một chút lực phản kháng.

- Có yêu khí!

Bỗng nhiên Tôn Ngộ Không hét lớn một tiếng:

- Bảo vệ sư phụ!

- Yêu khí? Nơi nào có yêu khí?

Trư Bát Giới vội vàng vung tay, một cái đinh ba ngân quang tỏa sáng xuất hiện trong tay, uy thế cường đại lan tỏa.

Lúc này Đường Tăng mới chú ý tới, áp lực mà Trư Bát Giới mang lại cho hấn cũng không nhỏ, vội vàng đeo Thiên Đạo Nhân Kính lên, nhìn về phía Trư Bát Giới.

- Cấp 43? Còn cao hơn Tiểu Bạch Long ba cấp á!

Đường Tăng có chút kinh ngạc.

Nhưng mà suy nghĩ cẩn thận một chút, kiếp trước của Trư Bát Giới là Thiên Bồng Nguyên Soái, quản lý thiên hà, không có thực lực cường đại làm sao có thể lên làm Nguyên soái cho Thiên Đình chứ?

Bỗng nhiên Đường Tăng đột như nghĩ tới chuyện gì, hỏi trong lòng:

- Hệ thống, Thiên Đạo Nhân Kính có thể ngăn cản bão cát không?

- Đương nhiên là có thể, Thiên Đạo Nhân Kính là thứ cao cấp hơn Hoàng Phong Nhân Kính rất rất nhiều lần, chút bão cát nhỏ nhỏ này sao lại không ngăn được?

Hệ thống đáp.

- Vậy thì tốt.

Đường Tăng vốn không tính tới Long Quy, nhưng khi nghĩ tới Cao Thụy Lan và Tăng Tiểu Muội đều ở trên lưng Long Quy, thì Long Quy cũng không thể có chuyện.

- Ngô Không, Bát Giới đeo cái kính mắt này lên, không có lệnh của vi sư, không cho phép lấy xuống.

Đường Tăng ném hai cái Hoàng Phong Nhân Kính về phía Tôn Ngô Không và Trư Bát Giới.

Tôn Ngô Không và Trư Bát Giới tiếp lấy mắt kính, Tôn Ngô Không có chút khó hiểu, còn Trư Bát Giới thì thật thông minh, nhìn kỹ cách Đường Tăng đeo Thiên Đạo Nhân Kính lập tức biết cách đeo.

- A, trên này lại có pháp lực cấm chế?

Trư Bát Giới kinh ngạc nói.

Tôn Ngô Không cũng bắt chước đeo Hoàng Phong Nhân Kính lên, mặc dù có chút không quen, nhưng vẫn không lấy xuống, dù sao cũng không ảnh hưởng gì.

- Thụy Lan, Tiểu Muội, hai nàng cũng đeo lên. Nhớ, ngàn vạn lần không thể lấy xuống.

Đường Tăng đưa cho Cao Thụy Lan và Tăng Tiểu Muội mỗi người một cái kính.

Sau đó, hần nhảy xuống khỏi Long Quy, cầm ra cái Hoàng Phong Nhân Kính cuối cùng, rút pháp lực vào trong, Hoàng Phong Nhân Kính lập tức theo tâm ý trở nên to hơn, rồi tự mình đeo lên cho Long Quy.

Đoàn người tiếp tục đi tới trước, chỉ là bầu không khí hơi có chút khẩn trương.

Đường Tăng đeo Thiên Đạo Nhân Kính, bảo vệ Cao Thụy Lan và Tăng Tiểu Muội, đồng thời nhìn khắp nơi, hy vọng có thể phát hiện ra nơi yêu quái ẩn núp trước tiên.

- Ha ha ha...

Ngay tại lúc này, một tiếng cười lớn truyền tới, sau đó ở phía trước cách đó mấy trăm thước xuất hiện một trận bão cát màu vàng.

Chỉ thấy một gã đàn ông mặc hoàng bào xuất hiện từ hư không, nơi đó bão cát cuộn cuộn, sương mù dày đặc bao phủ.

- Yêu quái! Bảo vệ sư phụ!

Tôn Ngô Không hét lớn.

Kết kết!

Đường Tăng đã sớm chuẩn bị xong trực tiếp đánh một chưởng qua, thi triển Chưởng Tâm Lôi.

Kết...

Gã đàn ông hoàng bào mới xuất hiện đột nhiên bị lôi điện bổ trúng.

- A...

Một tiếng hét thảm, gã đàn ông hoàng bào vội vàng hóa thành gió biến mất, chỉ thấy bão cát cuộn cuộn.

- Đáng ghét...

Âm thanh tức giận truyền ra từ trong gió vàng.

- Ngô Không, Bát Giới, cát vàng kia chính là yêu quái, cẩn thận gió của nó, nó có thể tạo ra bão cát màu vàng.

Đường Tăng lớn tiếng nói, đồng thời giơ tay lên lần nữa, một cái Bạo Liệt Hỏa Cầu màu đỏ ném ra ngoài.

Vào...

Tốc độ của Bạo Liệt Hỏa Cầu cực nhanh, trong nháy mắt đã bay vào trong bão cát.

Ầm..

Lại thêm một tiếng vang thật lớn, bão cát kia bị nổ càng thêm cuộn cuộn, nhưng chỉ một khắc sau, những con bão cát màu vàng kia lại chìm xuống mặt đất, biến mất không thấy.

- Yêu quái, chạy đi đâu!

Tôn Ngộ Không một bước bay lên, Kim Cô Bổng trong tay nhanh chóng biến lớn biến dài, sau đó hung hăng nện một gậy xuống.

Đùng đùng...

Núi non trùng điệp phía trước bị đập lõm, đá bay tung tóe, một dãy sơn linh cứ vậy sụp đổ.

Đây là lối đánh mà Đường Tăng đã dạy Tôn Ngộ Không lúc ở núi Hắc Phong, khi hắn không tìm được Hắc Hùng Tinh, vậy thì cứ trực tiếp hủy đi núi Hắc Phong là được.

- Tôn Hầu Tử, khiếp người thái quá!

Xa xa truyền tới âm thanh tức giận, sau đó bão cát màu vàng lại xuất hiện lần nữa, bóng dáng của Hoàng Phong Quái cũng xuất hiện chung với sương mù dày đặc màu vàng.

- Chết đi.

Hoàng Phong Quái cảm ra một thanh Tam Xoa Kích bay về phía Tôn Ngộ Không, đại chiến cùng hắn ở trên trời.

Keng keng... Ầm..

Trên bầu trời xảy ra đại chiến khí lãng cuộn cuộn, sóng trùng kích lan ra.

Bỗng nhiên Tôn Ngộ Không dùng một gậy đánh Hoàng Phong Quái từ trên trời rơi xuống.

Đùng!

Hoàng Phong Quái đột nhiên hóa thành cát vàng biến mất, sau một khắc lại xuất hiện ở một hướng khác, chọt bay về phía Đường Tăng, trong mắt lộ vẻ tham lam:

- Đây chính là Đường Tăng? Nghe nói ăn thịt Đường Tăng có thể trường sinh bất lão...

- Lão mẹ ngươi!

Đường Tăng mắng to, một cái Chưởng Tâm Lôi lập tức đánh tới.

Bành!

Nhưng mà Hoàng Phong Quái lại có thể dùng một chưởng đánh tan Chưởng Tâm Lôi.

Trước đó bị đánh trúng, là do Hoàng Phong Quái hoàn toàn không ngờ rằng Đường Tăng có pháp thuật, càng không nghĩ tới Đường Tăng lại đột nhiên xuất thủ. Quá mức đột ngột, hơn nữa tốc độ của Chưởng Tâm Lôi thực sự rất nhanh, cho nên mới ăn thiệt.

Nhưng bây giờ, Đường Tăng cũng chỉ mới thoát phạm mà thôi, trước mặt loại đại yêu như Hoàng Phong Quái, thật không đáng nhắc tới.

Lúc này Đường Tăng mới chú ý tới, thực lực của Hoàng Phong Quái lại là cấp 43, ngang với Trư Bát Giới.

- Yêu quái, không cho phép tổn thương sư phụ ta!

Trư Bát Giới hét lớn, bay về phía Hoàng Phong Quái, một cái đinh ba đập tới.

Hoàng Phong Quái cười nhạt, đánh nhau với Trư Bát Giới, trong lúc nhất thời khó phân thắng bại.

- Yêu quái, xem chiêu!

Bỗng nhiên Tôn Ngộ Không từ trên trời hạ xuống, một gậy đánh Hoàng Phong Quái nằm bẹp xuống đất.

Bùm!

Hoàng Phong Quái lại biến thành cát vàng biển mất.

Bạn đang đọc truyện *Đường Tăng Xông Tây Du* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.